

A romantic illustration of a man and a woman about to kiss. The man has dark hair and is wearing a light blue shirt. The woman has blonde hair and is wearing a white top. They are in a close embrace, with the man's hand on the woman's neck. The background is a soft, hazy landscape with some foliage on the left.

Loveswept

Tami Hoag

Necazuri în dragoste

NECAZURI ÎN DRAGOSTE TAMI HOAG

CAPITOLUL 1

În sfârșit acasă! Ce bine era, se gândi Genna Hastings, coborând cu grijă din mașină. Avea glezna luxată și trebuia să se ajute de cârje. Se îndreptă de spate și respiră adânc aerul acesta parfumat din Connecticut. Buf! Ceva o lovi în moalele capului cu forța unei torpile. Își duse mâna la ceafă și se uită la mingea de fotbal care se rostogolea acum inofensiv la picioarele ei. Ce mai sfârșit pentru așa un concediu nereușit!

— Păzea, domnișoară Hastings! se auzi în cele din urmă strigătul unuia din cei doi băieți care alergau spre ea.

— Vai, ne pare rău, domnișoară Hastings, spuse Brad Murray, oprindu-se pentru a ridica mingea.

— Scuză-ne Genna, interveni Kyle

Dennison. Băiețașul ăsta dolofan, în vârstă de zece ani, era băiatul prietenei ei și de aceea se simțea îndreptățit să-i spună pe nume. În schimb, pentru Brad, ea rămânea fosta educatoare de la grădiniță și avea să-i spună toată viața domnișoara Hastings. Kyle ridică din umeri și zise:

— Nu te-am văzut!

— Mulțumesc de așa consolare, mormăi Genna, strâmbându-se de durere.

— Mami a spus că o să vii acasă luni și azi e de-abia vineri. Nu mai ești în vacanță? Știi, locul tău de parcare e bun pentru pase lungi. Dar cum de-ai ajuns în cârje?

— Cam multe întrebări deodată, zise Genna plictisită. Vacanța a fost un dezastru, iar glezna mi-am luxat-o, jucând tenis.

— Ei, aiurea...

— Nu, serios!

— Noi îl așteptăm pe J.J., spuse Brad.

— Care J.J.? Vreun tip nou în cartier? J.J.Hennessy, răspunseră cei doi băieți la unison. Genna îi privi cu mirare. Oare era vreo glumă?

— Ei și ce, ar trebui să fiu surprinsă? Cine-i acest J.J.Hennessy?

Băieții făcură fețe-fețe și se uitară cu dezaprobare la ea. Kyle se lăsă să cadă pe asfalt și încăpu să se zvârcolească.

— E cel mai teribil mijlocas din Univers, zise Brad.

— E extraordinar! exclamă Kyle, întins pe spate.

— Și s-a mutat chiar aici!

Genna se uită spre casa de lângă proprietatea ei și simți un gol în stomac: gazonul, pe care-l admirase întotdeauna, fusese tuns în fâșii. O duzină de flamingo, din plastic roz, fuseseră puse la umbră printre arbuști. Li se vedeau gâturile lungi și întinse, ivindu-se dintre ienuperi. Pe verandă, într-un șezlong era pus un manechin blond, în pantaloni scurți și cu un tricou roz din care se iveau niște sâni imenși, o mână îi era ridicată ca și cum ar fi făcut niște semne. Gennai i se făcu greață.

— Dumnezeu!

— Mișto, nu-i așa? spuse Brad, interpretând greșit reacția ei. Kyle se ridică cu greu în picioare, trăgându-și tricoul peste burta durdulie. Zise entuziasmat:

— O cheamă Candy! Fantastic, nu-i așa?

— Oh, Doamne, murmură Genna din nou. Cine o fi imbecilul în stare să comită asemenea monstruoziități? Casa și grădina aceea erau mândrețea cartierului Torry Hills: o casă veche, liniștită și cochetă, zugrăvită cu un gri sobru; canaturile erau

vopsite în alb, iar la intrarea centrală câteva coloane susțineau un portic cu o fereastră în evantai. O casă de vis, pe care acum o cumpărase un imbecil lipsit de gust. În momentul în care se deschise ușa de la intrare, Brad și Kyle încremeniră, holbându-se ca la o minune cerească: J.J.Hennessy își făcu apariția.

Genna se uita la el cu dispreț cum traversează țanțoș pajiștea. Avea peste un metru și optzeci de centimetri, iar pantalonii sport, gri, mulați, îi dădeau un aer foarte viril; purta un tricou negru, sfâșiat, pe care era scris „*Dar ceresc pentru femei*”. Categorie, era genul de bărbat arogant și agresiv. Părul negru arăta ca o creastă țepoasă și câteva șuvițe îi acopereau ceafa groasă. Ochelarii de soare negri îi ascundeau ochii. Avea nasul mic, drept și umbra unui zâmbet plutea pe fața lui.

Genna avu o strângere de inimă.J.J.veni spre ea și se opri la jumătate de metru în fața ei, cu mâinile în solduri. Un diamant îi strălucea în lobul urechii stângi. O privi zâmbind și Genna simți cum i se înmoaie genunchii. Incredibil, se gândi ea. Detesta genul ăsta de bărbați și cu toate astea tremura în fața lui, ca o adolescentă

îndrăgostită. Și rânjetul ăsta a la Jack Nicholson!

— Salut, J.J! ziseră băieții.

— Bună băieți, dar cine-i superba voastră prietenă?

Vocea lui era aspră, dar totuși caldă. Genna simți cum o cuprinde o moleșeală plăcută. Hai, nu fi proastă, își zise: e doar un sportiv tâmpit care a distrus casa asta minunată și care se crede „dar ceresc pentru femei”.

— E Genna, explică plictisit Kyle. Locuiește aici. Arată spre casa albastră a Gennei.

— Bună, vecino! zâmbi J.J.Hennessy. Ea se chinui să zâmbească.

— Jared Hennessy. Îi strânse mâna și Gennei i se păru de-a dreptul lasciv. Ce păcat că n-ai fost aici când m-am mutat. Aș fi avut nevoie de ajutor la aranjarea casei.

— Da, se vede, zise ea prietenos, retrăgându-și mâna dintr-a lui. Eu sunt Genna Hastings. Am fost plecată în vacanță.

— Ai petrecut bine?

— Nu.

— E vorba de cârjele astea? Ea îi adresă un zâmbet forțat.

— Câtă inteligență, domnule Hennessy. Mi-am luxat glezna, jucând tenis.

Jared se lăsă brusc în genunchi și îi pipăi glezna umflată. Pentru o clipă, Genna crezu că o să facă infarct: săgeți de durere îi traversară venele; nu mai putea respira. Își dădu seama că trupul ei reacționa la atingerea lui J.J., căci acesta îi presă glezna cu o mână, iar cu cealaltă îi mângâia gamba (fără a fi nevoie).

E absurd, se gândi ea cuprinsă de plăcere. Era ultimul om de care s-ar fi simțit atrasă. Vru să facă o remarcă usturătoare și să-și retragă piciorul din mâinile lui, dar nu fu în stare decât să privească spre el cu gura căscată.

Jared zâmbi, privind în sus spre ea.

— Să știi că-mi place. Sprâncenele i se ridicară insinuant până deasupra ochelarilor de soare. O să-ți treacă dacă-ți pui alternativ comprese reci și fierbinți.

— Mulțumesc,” doctore”, zise ea plictisită, reușind în cele din urmă să-și retragă piciorul.

— Chiar te invit să folosești cada mea pentru masaj, spuse, ajutând-o să se apropie de mașină. Își ridică ochelarii de soare pe frunte.

Lui Genna i se puse un nod în gât.” Acum chiar că ai dat de dracu, Hastings.” Nu mai văzuse niciodată așa ochi, de un albastru

puternic. O fascinau. Semănau cu ochii unui lup, dar totuși aveau o scânteie de umor. Asta nu se prea potrivea cu impresia proastă pe care și-o făcuse despre el. Simți că-și pierde echilibrul și se sprijini cu spatele de mașină. El se apropie mai mult, și-și puse o mână pe capota mașinii doar la câțiva centimetri de umărul lui Genna. O cuprinse un val de căldură și un fior rece îi urca pe șira spinării. Privirea lui rătăci pe trupul ei, pe bluzița galbenă și pe pantalonașii kaki.

— Ei, ce zici, Genna? murmură el mios. Mi-ar plăcea să te știu în cada mea. Își plimbă limba peste buze și se apropie atât de mult încât Genna se înfioră.

— Hai, J.J., se auziră vocile rugătoare ale băieților. Dă-ne o pasă, vrei? Te rugăăm.

— Sigur, băieți. Se întoarse, luă mingea de fotbal și o bătu drăgăstos cu palma. O să fie o pasă foarte lungă, flăcăi. Brad, ia-o la stânga și pe urmă aleargă înapoi, pe aceeași parte, iar tu Kyle du-te drept înainte. Cu o mișcare rapidă aruncă mingea la mai bine de patruzeci de metri în josul străzii și băieții alergară după ea.

Jared se întoarse, afixând un zâmbet cât se poate de seducător, dar constată că vânatul îi scăpase; tocmai se auzi trântindu-

se ușa de la intrare. Zâmbi pentru sine: „*Ce păpușică!*” Nu era nici înaltă și suplă, nici frumoasă ca manechinele cu care fusese el până acum, dar era adorabilă, începând cu tunsoarea ei stil anii douăzeci și terminând cu espadrilele ei de liceancă. Și când te gândești că o să locuiască lângă această atrăgătoare brunetă... Chicoti: „Mare băftos mai ești,

Hennessy!”. Cu așa o vecină viața în Torry Hills nu avea să fie monotonă. Nu numai că era drăguță, dar avea și un aer misterios. Era expert în așa ceva.

Închise ochii și revăzu albastrul strălucitor al ochilor ei, nasul ei în vânt și zâmbetul îndurerat, îndurerat? se încruntă. Va trebui să facă ceva în legătură cu asta. Nu avea nevoie decât de niște informații mai exacte și apoi își va putea face un plan de bătaie. Își puse ochelarii pe nas și se îndreptă alene spre casă.

Încă neliniștită după întâlnirea cu noul ei vecin, Genna își sorta corespondența. Tremura din tot corpul de supărare. Acum, că nu mai era sub influența zâmbetului său seducător, putea spune asta.” *Bagă-ți bine în cap asta, Genna: nu e decât un dobitoc, un filfizon care umblă din floare în floare și care a fost în stare să pună păsări de plastic*

în fața unei case de vis". Îi reveni în minte sclipirea nostimă din ochii lui și simți cum o cuprinde slăbiciunea." Dar ceresc pentru femei"... bombăni ea, aruncând facturile grămadă pe masa din sufragerie, cumpărată de la un târg de vechituri în Berkshire.

„Mi-ar plăcea să te am în cada mea”, zise ea cu batjocoră, deși încă mai simțea atingerea lui pe picior. Tresări, amintindu-și de privirea lui fierbinte, înainte ca băieții să-l cheme. Se încruntă: „Ce nenorocit încrezut!”

O scrisoare venită de la prietena ei Mary Woods îi atrase atenția. Era expediată din Crested Butte, Montana." Montana?" Mary nu fusese niciodată mai la vest de New York. Rupse plicul și citi:

Dragă Genna,

L-am cunoscut pe bărbatul visurilor mele la capătul străzii Park. Mașina, ca și inima mea sunt distruse complet. Am fugit împreună. El e fermier. Amănunte mai târziu. Am lichidat firma de servicii alimentare. Am predat toată afacerea lui Betsy. Scuze, dar am scris cam în fugă. Sper să-ți găsești altă slujbă de vară.

Trebuie să plec. Matt e nerăbdător să pornim la drum. O să-ți mai scriu, cât de curând.

Cu dragoste Mary.

— Cu dragoste, Mary! O s-o strâng de gât!

— Pe cine strângi de gât, dragă? Fără să ridice privirea, Genna ştiu că era Amy Dennison. Întotdeauna o recunoştea după vocea ei deosebită, stridentă chiar. Parcă era un claxon de Volkswagen cu accent de Brooklyn.

— Pe Mary! Spuse Genna, uitându-se sever la scrisoare. Ştii ce-a făcut? A fugit cu John Wayne şi m-a lăsat fără serviciu, acum când trebuie să plătesc maşina cea nouă. Amy se servi cu o Cola din frigider şi se trânti pe un scaun: Mă bucur pentru ea.

— Oh, se încruntă Genna, aruncând scrisoarea deoparte. Bineînţeles că mă bucur pentru ea, dar mi-ar plăcea să-i dau în cap cu carnetul meu de credit. Mă bizuisem pe banii aceia când mi-am luat maşina. Ce mă fac acum?

— O să găseşti tu ceva, spuse Amy sec.

— Sigur, sigur, zise Genna cu amărăciune. Ştii la fel de bine ca şi mine că încă de la sfârşitul lunii martie nu se mai găsesc slujbe de vară.

Amy tăcu câteva clipe, privind pe fereastră la peluza dungată de vis-â-vis; un plan năstrușnic încolţea în mintea ei.

— Oh... pun pariu că o să se întâmple ceva

neprevăzut.

Genna era prea preocupată pentru a observa entuziasmul lui Amy.

Asta era situația: de-abia se întorsese dintr-o vacanță mizerabilă, cu o gleznă luxată și o migrenă ce se anunța; imbecilul de Jared se mutase în casa vecină și își mai pierduse și slujba de vară. Era mulțumită de postul ei de la școala elementară din Torry Hills, dar serviciul ăsta nu-i permitea să-și cumpere o mașină nouă. La dracu! Măcar dacă Mary ar fi plecat înainte ca rata scăzută a dobânzii să o tenteze să-și cumpere mașină! Și apoi, Genna era fanatică în ceea ce privește securitatea financiară. Așteptase cu nerăbdare vara ca să-și reia îndeletnicirea ei favorită: îi plăcea să gătească, să pregătească mâncăruri cât mai speciale. Vara era un sezon propice afacerii lui Mary, care presta servicii culinare pentru petrecerile în aer liber. Colaborând cu Mary, Genna avusese posibilitatea să câștige niște bani în plus și să-și satisfacă și fantezia culinară.

Amy oftă. Se temuse că tonul suspicios din vocea ei o va da de gol, dar Genna privea posacă vraful de hârtii din fața ei. Asta era bine, se gândi, doar că într-un fel ea chiar dorise să se dea de gol. Ardea de nerăbdare

să-i spună că J.J.a abordat-o și a pus tot felul de întrebări despre Genna. Se uită la Genna și cu un zâmbet radios o întrebă:

— L-ai întâlnit pe noul nostru vecin?

— Pe cine, pe imbecilul de Jared," *darul ceresc pentru femei*"?

Amy își reținu zâmbetul.

— E un tip drăguț, Gen. Știu că are un aer de...

— Imbecil, adăugă Genna.

— Recunosc că e un pic... diferit...

— Da, e ciudat. O spuse ca și cum ar fi spus „e o canalie”.

Amy făcu un efort să-și adune gândurile. Ei, e puțin cam... îngâmfat, spuse ea, gesticulând cu mâinile ei durdulii. După ce-l cunoști însă e de-a dreptul drăguț; și a fost incredibil de răbdător cu copiii vecinilor care l-au hărțuit tot timpul. De fapt, Amy se gândea că un bărbat bun cu copiii ar atrage-o pe Genna.

— Dacă e atât de faimos, ce caută în Torry Hills?

— Ce naiba, Genna, dar e cel mai renumit mijlocăș de fotbal american. Joacă alături de McMahon, Kramer, Simms și Montana. El a dus echipa *Hawks* în fruntea clasamentului: au câștigat supercupa în ianuarie trecut.

Amy era să moară de bucurie când a auzit

cine o să se mute peste drum de ea.

Cum de putea Genna să fie atât de indiferentă?

— Doar știi că nu mă interesează sportul, zise Genna bosumflată, desenând niște chipuri triste pe nota de plată la curentul electric. Amy își aruncă patetic ochii spre cer.

— Poza lui a fost pe copertile tuturor revistelor importante. *Sports Illustrated*,

People, *Playgril*. Genna ridică din umeri și-și aranjă o buclă rebelă. Amy insistă.

— Apare și în reclame la televizor. Nu primi nici un răspuns.

— A fost declarat sportivul anului.

— Destul despre tipul ăsta, Amy. Oare chiar nu mă întrebi despre concediul meu?

Amy strânse din buze, dar trebui să renunțe pentru moment. Trase adânc aer în piept și zâmbi forțat.

— Cum a fost în concediu Genna?

— Iadul pe pământ.

Cine și-ar fi închipuit că o săptămână în Cape Cod va fi ca într-un roman de Stephen King? Se gândise la acest sejur cu luni de zile înainte. Odată ce va trece cu bine de nunta verișoarei sale, avea să stea la soare în curtea casei a cărei închiriere o costase o grămadă de bani. Voia să se bucure astfel

de liniște și să citească o grămadă de romane de dragoste. Dar n-a fost așa...

— Lauren mi-a făcut o surpriză: scumpa mea verișoară a anulat rezervarea făcută pentru mine și a aranjat să stau cu socrii ei, așa că am pierdut șaiszeci de dolari.

Amy făcu o grimasă.

— Și cum erau socrii ei?

— Bogați. Reședința lor de vară era formată din ambarcațiuni plutitoare acostate în portul Kennedy. Amy rămase cu gura căscată în fața pozelor care înfățișau o proprietate cu terenuri de tenis și ambarcațiuni private.

Doamne sfinte, parc-ar fi pe Coasta de Azur; ce motive ai avut să te plângi?

— Stai că-ți spun, replică Genna calm.

Când Amy ajunse la pozele de nuntă, Genna arătă spre mire.

— Țsta e Robert. Are o bancă de investiții și se trage dintr-o familie cu tradiție în domeniu. Bancherii Holmes-Cummings au fost investitorii băncii Mayflower.

— Și chiar s-a născut purtând pantaloni cu dungi?

— Da. De fapt n-a dus niciodată lipsă de nimic. Lauren îl iubește și el e bun cu ea.

Genna se lăsă pentru o clipă pradă invidiei. La treizeci de ani era cea mai mare

din cele trei surori, singura încă nemăritată și nu-și dorea chiar bărbatul ideal.

Voia doar un tip obișnuit, drăguț, prudent, cu o slujbă normală și sigură.

— Arătai bine în rochia ta, comentă Amy.

— Mulțumesc, zise Genna, încruntându-se. Am fost domnișoară de onoare de atâtea ori încât o să înceapă să mi se spună „bătrâna domnișoară”. De fiecare dată mama spunea: „*Așa-i Genna mea, întotdeauna domnișoară de onoare, niciodată mireasă*”. Și adăuga, plină de mândrie: „*Genna vrea să facă carieră*”. Ca și cum ar fi vreun defect din naștere! Abigail Hastings nu spusese niciodată „*Genna a absolvit summa cum laude*” sau „*Genna e o profesoară excelentă*”. Dacă Genna ar fi devenit președintele S.U.A., n-ar fi impresionat-o pe mama ei nici pe jumătate cât dacă s-ar fi măritat cu un ginecolog și ar fi devenit secretar al Asociației părinți-profesori. Nici asta n-ar fi fost rău, dar Genna era oricum mândră de realizările ei. Făcuse multe fără să fi avut nevoie de ajutor. Pentru ea valoarea unei femei nu depindea de statutul ei material. Asta era doar frișca de pe tort. Tortul se poate mânca și fără frișcă, doar că nu e la fel de dulce.

— Dar ăsta cine dracu' mai e? Vocea

intrigată a lui Amy o trezi pe Genna la realitate. Zâmbi stânjenită, uitându-se la. Fotografia tipului cu dinții ieșiți în afară și ochelari de miop.

— Stai să vezi, asta e Rodney, vărul lui Lauren. E un pierde-vară. De fapt, e aiuritul familiei, și a fost un partener plicticos întreaga săptămână.

Amy rămase perplexă. Mai mult, spuse Genna, e eliberat temporar din închisoare.

A încercat să-l jefuiască pe Dunkin Donuts cu un pistol de săpun.

Genna începu să povestească necazurile cu Modnay, cum scufundaseră ambarcațiunea cu pânze, cum era cât pe ce să cadă peste bordul feribotului *Nantucket* și cum jucând tenis își luxase glezna din cauza lui.

— N-am noroc, asta e. Vară-mea se mărită cu un Holmes-Cummings, iar eu sunt pe nedrept asuprită de un pierde-vară.

— Sărăcuța de tine. Amy o mângâie ușor pe mână. Ai cam avea nevoie de o vacanță.

— Bună, vecino, se auzi vocea lui J.J.Hennessy prin ușa de la intrare.

— Mai degrabă aș avea nevoie de o pușcă, îi răspunse Genna lui Amy, scrâșnind din dinți cu gândul la J.J.

Jared intră în casă. Purta acum bermude

și o cămașă hawaiană albastră peste un tricou portocaliu. Avea o șapcă pusă invers și învârtea o cană gradată în mână.

— Dar te rog, poștește, domnule Hennessy, rosti Genna sarcastic într-un târziu.

Amy pâli auzind-o, dar imediat observă că ochii lui Jared sclipeau veseli. Plănuia el ceva!

— Mă bucur că îți place.

— Iar tu ești minunată, zise el ridicând din umeri. Din afară casa arată ca o cutie, dar în interior era cu totul altfel, dând iluzia de spațiu. Camera de zi, sufrageria și bucătăria erau legate între ele și zugrăvite în diferite nuanțe de albastru.

Atmosfera era plăcută, îmbietoare. Era genul de interior unde te simțeai relaxat după o zi de muncă.” *I se potrivește, se gândi Jared, chiar dacă deocamdată nu e prea ospitalieră*”. Își stăpâni un zâmbet. Chiar dacă ea părea furioasă, el începea să câștige teren și avea să profite de asta. Genna îl incita. Nu că ar fi fost îngâmfat, dar de obicei era atât de asaltat de femei, că aproape se sufoca. Nu numai că își arătase colții mârâind la el, dar se zburlise ca un arici când o atinsese. Era într-adevăr o provocare, și Jared fusese învățat încă de

mic să accepte orice provocare, ca un învingător ce era.

— Nu vrei să-i arăți lui Jared casa? Întrebă cu inocență Amy. Sunt sigură că i-ar plăcea să vadă etajul de sus. Genna se încruntă către ea. Se adresa apoi plictisită musafirului ei nedorit.

— Ai venit cumva să împrumuți ceva de la mine? Poate obișnuita cană de zahăr?

— Oh, nu, zise el sprijinindu-se cu un zâmbet ironic de teigheaua ce despărțea bucătăria de camera de zi. Ar fi prea banal pentru mine. Ai cumva niște cafea?

— Vrei să împrumuți cafea și să o bei dintr-o cană gradată? Ridică din umerii lui puternici, iar ochii lui minunați se încrețiră la colțuri.

— De ce nu? Viața-i prea plicticoasă. Aș prefera o aromă mai exotică dacă ai: cafe au lait, mocca mint. Genna strânse din dinți și minți.

— Nu am cafea.

— N-ai cafea? se prefăcu încruntat. Dar răbdări prăjite ai?

Amy chicoti, iar Genna se uită urât la ea.

— Închipuiește-ți că n-am.

— Dar vată de zahăr? Sunt înnebunit după ea.

— N-am, domnule Hennessy. Jared o

vedea că spumega de furie. Ocoli teigheaua și se grăbi să pună o mână frățească pe umărul ei. Genna se înfioră din cauza atingerii.

— Nu trebuie să-mi spui „domnule”, Gen, doar suntem vecini. Zi-mi J.J.sau Jared, cum vrei. Genna îi aruncă o privire aspră.

— Prefer să nu-ți spun în nici un fel. El îi ciufuli părul și zâmbi.

— Da, chiar te rog să nu-mi spui: „în nici un fel”.

Amy izbucni în hohote de râs. Dând cu ochii de poza lui Rodney, Jared zise:

— Cine-i pierde-vară ăsta? Genna își mușcă buzele, iar Amy simți că leșină de râs.

CAPITOLUL 2

„Oare chiar trebuiau să se mute toți idioții lângă casa mea?” mormăi pentru sine Genna, așezându-se într-un șezlong. Își așază perna sub glezna suferindă și își puse compresă cu gheață deasupra. Se întinse pe cuvertura albastră înflorată, își aranjă sutienul și își luă cartea în mână. Citi câteva rânduri și murmură: „Ce tupeu la tipul ăsta! Intră la mine în casă de parcă ar fi la el”. Își aminti fără să vrea de corpul lui musculos. Se încruntă: „Totuși e un tip bine... Ei și?...

ochi albaștri, strălucitori, gura
seducătoare...O.K... Fantastic... mare
scofală”.

Încercă să mai citească câteva rânduri. Arogant... nici măcar nu e termenul potrivit. Și ironia i din ochii lui... La adresa ei, a propriei persoane sau a absurdului vieții?

Lăsa să-i scape cartea din mână. Nu-și putea aminti ultima dată când un bărbat reușise să-i stârnească atâta interes ca J.J.Hennessy. De Rodney nici nu putea fi vorba, era prea insignifiant. În schimb Jared Hennessy era un bărbat veritabil, din cap până-n picioare. Genna se încruntă din nou. Nu numai că era arogant, evident era un biet fraier. Nu era deloc genul ei. Oricine și-ar fi dat seama de asta. Oare de unde-și cumpăra hainele? Din vreun târg de vechituri? Un fotbalist și atât. Asta spunea totul. Are probabil treizeci de ani, deși afișează șaptesprezece. Nimic altceva decât un bărbat jucând un joc de copii, și asta ca profesie, nu ca hoby. Cu siguranță habar nu avea ce înseamnă aceea responsabilitate. Cu așa un vecin, va trebui să-și cumpere medicamente pentru hipertensiune. Trecuseră ceva ore de la scena din bucătărie și încă își mai simțea pulsul bubuind în urechi când se gândea la el.

Categoric era cel mai respingător bărbat din oraș. Dar atunci de ce o cuprindea moleșeala la atingerea lui? „Oh, încetează odată”, își zise în sinea ei.

Deodată, simți cum ceva rece și umed îi atingea mâna. Se holba înspăimântată și văzu un cățeluș alb cu pete negre care o fixa cu ochii lui albaștri. Stătea nemișcat, așteptând reacția ei. Ușurată, Genna râse și cățelușul dădu jucăuș din din coadă, bâțându-și corpul dolofan.

— Ce sperietură mi-ai tras, micuțule, zise Genna mângâindu-i blana groasă. Ești nou pe aici? Se aplecă să se joace cu micuța vietate, dar o mișcare în spatele scaunului îi atrase atenția. Surprinsă, văzu în colțul terasei o fetiță drăgălașă, de vreo patru-cinci anișori, cu părul negru, strâns cu o fundă roz într-o coadă de cal și ochi albaștri, nedumeriți. Trecându-și picioarele peste brațele șezlongului,

Genna se ridică.

— Bună, zise ea zâmbind. Pun pariu că acest cățeluș e al tău.

Fetița dădu din cap. Nu se apropie mai mult și aruncă o privire nervoasă spre animalul jucăuș. Părea oricând gata să se întoarcă și să fugă.

— E un cățeluș foarte drăguț. Cum îl

cheamă? Fetița stătea în cumpănă și cu o mână trăgea de funda ei roz. Cu vârful tenișilor ei alb cu roz freca cimentul terasei. În cele din urmă, zise:

— Flurry. Genna se uită la cățeluș.

— Încântată de cunoștință, Flurry. Eu sunt Genna. Se aplecă și-i strânse lăbuța. Nu vrei să-mi spui cum o cheamă pe stăpâna ta? Cățelușul îi linse mâna încântat.

— Nu poate vorbi, se auzi vocea fetei. El doar latră.

— Serios? Nu prea mă pricep la căței.

Micuța își mușcă buza de sus, se uită la Genna, la Flurry și apoi privi peste umăr. Făcu un mic pas înainte.

— Mă cheamă Alyssa.

— Ce nume drăguț, spuse Genna. Alyssa și mai cum?

— Alyssa Hennessy. Genna simți că leșină. Își recăpătă cu greu vocea și arătă cu degetul spre casa gri.

— Locuiești acolo împreună cu tati și cu mami?

— Numai cu tati, zise fetița precaut. O senzație stranie de ușurare o cuprinse pe Genna la gândul că nu era nici o doamnă Hennessy în casa vecină.

Dar asta, își zise, doar pentru că i-ar fi plăcut ca fetița asta scumpă să aibă un

tată însurat care joacă fotbal. Încă se mai gândea că J.J.e un neisprăvit. Fără veste acesta apăru de după garajul ei. Purta aceleași haine, dar expresia de pe chipul lui era complet diferită. Părea serios, chiar îngrijorat, dar se însenină văzând-o pe fiica lui.

— Alyssa!

— Să știi că n-am plecat departe, tăticule, doar că Flurry a dispărut și a trebuit să-l caut. Jared îngenunche în fața fetei și-i mângâie buclele negre.

— Bine, scumpo, dar ar fi trebuit să mă iei cu tine. Dacă ar fi fugit în alt cartier? Puteai să te rătăcești. Câteva lacrimi apărură în ochii mari și albaștri al fetei.

— Dar e cățelușul meu! Jared o sărută pe obraz.

— Ai dreptate, scumpo. Cum vine unchiul Carry o să-i facem o cușcă și n-o să mai hoinărească. Genna ascultă uluită. Ce schimbare! Nu mai semăna deloc cu arogantul Romeo pe care-l cunoscuse. El îi surprinse privirea și ea speră să pună roșeața feței ei pe seama soarelui. Apucă în grabă tricoul și-l trase pe ea să-și acopere sutienul costumului de baie. Bănuia că el nu va scăpa ocazia de-a face o remarcă ironică. Dar o surprinse din nou.

— Scuze că-ți răpesc soarele, spuse Jared. De fapt îi părea rău că se îmbrăcase. Sub tricoul larg avea sâni frumoși și rotunzi. Categorie era modestă pentru că purta pantaloni scurți în loc de slipi minusculi care s-ar fi potrivit cu sutienul. Jared zâmbi: modestia îl atrăgea, dar nu atât de mult ca trupul ei.

— De fapt... se bâlbâi Genna. Până și vocea lui devenise mai plăcută. Se uită la fetiță și la cățeluș. Tocmai făceam cunoștință cu Alyssa și cu Flurry.

— E drăguță Genna, tati, spuse Alyssa cu un zâmbet timid, strecurându-și mâna în cea mult mai mare a tatălui. Jared se uită la fiica lui și apoi la Genna.

— Da, știu, zise. Gennei i se făcu dintr-o dată pielea găină. Se ridică cu grijă, atentă să nu calce pe glezna luxată.

— Tocmai voiam să aduc niște prăjituri cu ciocolată. Vreți și voi?

— Putem, tati? Jared se uită lung la Genna.

— Desigur, spuse. Dă-mi voie să te ajut.

Agitată, Genna puse prăjiturile pe o tavă cu farfurii și șervețele. Nu știa ce să-i spună. S-ar fi descurcat cu orice tip, dar acum era un cu totul alt gen de joc. Oare trebuia să se scuze pentru purtarea ei de

mai înainte? Pe deasupra murea de curiozitate să afle cum de era Jared singurul părinte al fetei, dar pur și simplu nu putea ataca subiectul ăsta. El o scuti însă de efort.

— Am divorțat de mama lui Alyssa când ea avea un an, spuse el, turnând lapte în niște castronașe galbene. Elaine a murit într-un accident de mașină acum șase ani. Îmi pare rău, spuse ea și mai încurcată.

Oare ținea mult la fosta lui soție? Divorțul nu însemna neapărat sfârșitul unei relații. Văzându-l atât de tăcut, Genna simți o dorință surprinzător de puternică de a-i oferi alinare, dar ezită.

— Mda, continuă el privind pe fereastră la fiica lui care se juca cu cățelușul. Alyssa era cu ea când s-a întâmplat. Slavă Domnului, n-a avut nici o zgârietură.

Genna își aminti privirea tristă din ochii fetei când răspunsese că locuiește doar cu tatăl ei. Sărăcuța de ea!

— Trebuie să fi fost îngrozitor pentru ea.

— Mda, murmură el.

— Deci Alyssa a venit să locuiască cu tine.

— Da. Zâmbetul lui era artificial dar totuși vulnerabil. A venit la mine, tatăl burlac.

Luă tava cu prăjituri și o duse afară lăsând-o pe Genna să privească în urma lui.

„Tată-burlac!” Oare asta făcea parte din

stilul lui de a aborda femeile, se gândi Genna. Se uită pe geam și-l văzu cu fetița în brațe, alintând-o și sărutând-o, cu gesturi foarte firești. După ce Jared o duse pe Alyssa să se spele, se așezaseră cu toții la măsuța de picnic a lui Genna. Aceasta îl privi curioasă cum mușcă dintr-o prăjitură, cum pupilele i se dilată în timp ce mestecă.

— Extraordinare, mormăi el înainte de-a înghiți. Gennei îi crescui inima. Îi plăcea să fie lăudată pentru aptitudinile ei culinare. Știa foarte bine că prăjiturilele ei cu ciocolată erau moi, pufoase, delicioase, dar nu se mai sătura ascultându-i pe alții cum o laudă.

— Tu ai făcut astea? Cu mâinile tale? întrebă Jared admirativ.

— Rețeta asta e unul din secretele mele, radie Genna.

— Sunt nemaipomenite, zise uitându-se la fiica lui pentru confirmare. Nu-i așa,

Lyss? Fetița dădu încântată din căpșorul ei, acum plin de ciocolată.

— Câștigi bani din asta? Știa deja de la Amy că Genna e educatoare, ca și despre slujba de vară pe care o pierduse, dar îi plăcea să facă conversație cu ea și voia să o cucerească.

— Nu, răspunse Genna, sunt educatoare la

grădiniță, Alyssa, o să mergi și tu la grădiniță anul ăsta? Jared tresări de invidie. Fără cel mai mic efort, fiica lui cucerise inima lui Genna. Nici nu se putea altfel, căci Alyssa era o păpușică adorabilă, se gândi el cu o mândrie paternă.

Copila ridică din umeri. Jared se gândi că atât de multe se schimbaseră în viața ei în ultima vreme că nu mai putea fi sigur de nimic.

— Ea o să fie educatoarea ta, Lyss; o să-ți placă, nu-i așa?

Zâmbetul acela timid care cucerea inimi apăru pe chipul Alyssei în timp ce se uita la Genna.

— Știi numerele și știi și alfabetul.

— Bravo, răspunse Genna. O să fii cea mai bună din grupă. Alyssa dădu din cap.

— Știi să-mi scriu și numele. Tata m-a învățat. Jared se simți un pic stânjenit, observând chipul plăcut surprins al Gennei. Ea zâmbi, imaginându-și-l pe uriașul fotbalist aplecat asupra micuței, învățând-o cu răbdare alfabetul.

— Ai putea să faci o avere cu astea, spuse el, mușcând dintr-o altă prăjitură.

Genna râse, lucru pe care el îl aștepta de mult. Râsul ei era liber și spontan.

— Fac prăjiturile astea de cincisprezece

ani și tot ce-am câștigat de pe urma lor au fost câteva kilograme la cântar. El chicoti și spuse amuzant.

— Da, dar aș zice că s-au așezat de minune pe tine.

Acum era rândul lui Genna să roșească. Se grăbi să schimbe subiectul.

— De fapt, obișnuiam să fac asta vara. Lucram pentru o prietenă, care acum a lichidat afacerea.

— Deci ai rămas fără slujbă, zise Jared, care se gândea să găsească o slujbă pentru ea. Era sigur că ar refuza să o facă pe menajera la ei, iar ca baby-sitter pentru Alyssa n-ar câștiga destui bani.

— Va trebui să încep să-mi caut ceva de lucru. Se gândea că poate Betsy Franke ar avea nevoie de un bucătar în plus, acum că moștenise clientela lui Mary.

Dacă ai să te hotărăști să intri în afaceri de cofetărie, te rog anunță-mă, spuse Jared. Mă interesează să găsesc posibilități de investire profitabile. Prăjiturile astea sunt atât de speciale, că ar aduce profit sigur.

— Și lui Flurry îi plac, spuse Alyssa, în momentul în care cățelușul înșfăcă bucățica oferită și o înghițea, legănându-și coada. Un Porsche roșu opri în fața casei lui Jared și

claxonă.

— Unchiul Carry, ți-pă Alyssa, dându-se jos de pe bancă și zbughind-o, cu Flurry după ea.

— Asta-i echipa mea de constructori spuse J.J, ridicându-se și zâmbind seducător.

Mulțumesc pentru prăjituri, domnișoară educatoare. Mai vorbim!

Spunând acestea plecă. Genna mănca gânditoare o prăjitură. Părea că are mai mult decât un vecin: un zăpăcit de tată-burlac, cu voce catifelată și ochi albaștri atât de vulnerabili. Oare care era adevărata lui față?

Ce era aia? O cușcă de câine lucrată frumos? Genna clătină cu neîncredere din cap în timp ce stătea la masa de fier forjat pe terasa lui Jared și privea strania construcție. Pur și simplu nu-i venea să creadă. Soarele verii ardea capetele mulțimii strânse în grădină. Muzica rock se auzea la maximum din boxele uriașe prinse de crengile stejarului alb. Unii munceau, dar cei mai mulți dansau; doi dintre ei fixau stâlpi pentru împrejmuirea grădinii și a ringului de dans. La fel ca și păsările flamingo din plastic și cușca de câini, gardul pe care îl montau era destul de ordinar. Încă o mărturie a ciudățeniei acestui om.

Se uită la Jared, care ținând-o pe Alyssa pe umeri, dansa cu două fete din vecini.

Jumătate din Torry Hills petrecea aici. Oare urma să fie așa în fiecare weekend? se întrebă ea încruntându-se. Niciodată nu fusese înnebunită după petreceri; și n-avea de gând să înceapă acum. Îi plăceau weekend-urile liniștite petrecute acasă. Sorbi puțin din berea pe care Jared o pusese în fața ei și se gândi cum de acceptase ca Amy să o aducă aici. Oricum se gândea să plece. Se ridică și apucă cârjele ca să nu i le ia Jared. Acesta tocmai își făcu apariția.

— Pleci așa devreme, domnișoară educatoare? Unde e cheful tău de petreceri?

— N-am avut niciodată așa ceva, răspunse ea sec.

— Oh, se încruntă el, făcând pe seriosul. O deficiență de apetit. Trebuie să-ți facem niște reglaje la barometrul biologic pentru distracții. Ia să vedem ce avem aici?

Genna se uită mirată la el cum scotocește prin multele buzunare ale salopetei, scoțând cinci șurubelnițe, trei clești, un ciocan, o periută de dinți, o perie de haine, un tirbușon și câteva pixuri.

— Ai ceva scule acolo, zise ea sarcastic uitându-se la fiecare în parte.

Le port cu mine pe cele mai importante, răspunde Jared uitându-se chiorâș la ea.

Genna se strâmbă la rândul ei, încercând să-și mute privirea de pe pieptul și brațele lui vânjoase. Găsi în cele din urmă ceea ce părea a fi un aparat de măsurat presiunea din roți, și se apropie de ea cu acesta în mână.

— Ia, hai să vadă doctorul J.J.de tine!

— Dacă mă atingi cu chestia aia să știi că n-o să mai ai nici unul din instrumente în stare de funcționare.

— J.J., unde sunt chipsurile alea? întrebă o blondă plinuță, cu picioare foarte lungi, îndreptându-se spre casă. Purta niște pantaloni scurți, roșii, din mătase și un tricou mulat pe corp. Era una din animatoarele galeriei echipei *Hawks*.

— În dulapul din bucătărie, a treia ușă din stânga cuptorului cu microunde.

— Chiar crezi că poate număra atâta? întrebă mieros Genna.

Ochii lui Jared străluciră tăios, dar zise amuzat:

— Sper, e profesor asociat la Universitatea din Connecticut.

Genna se simți foarte jenată; spuse cu sfială:

— Predă fizica?

— Nu, calculul diferențial. Nu-i bine să judeci oamenii după aparențe. Asta nu face parte din programa ta de la grădiniță. Genna se încruntă. Fusesse răutăcioasă și nesuferită, deși nu-i stătea în fire. Mai mult, ținea ca Jared să nu-și facă o părere prea proastă despre ea.

— Am învățat asta la grădiniță, spuse el și dădu berea pe gât. Asta, și cum să fac pe doctorul.

— Și altceva? spuse ea aruncându-i o privire disprețuitoare. Jared păru că meditează o clipă.

— Știu să fac diferență între literele alfabetului. Genna era gata-gata să izbucnească în râs la această remarcă. Exact când era sigură că-l disprețuiește a făcut-o să se înveselească.

— Ce părere ai de cușca câinelui? întrebă el aruncând o privire plină de mândrie spre „castelul canin”.

— Doar să nu o confunde cineva cu un garaj. N-ați putut face și voi ceva mai...

Colonial? încercă ea, să nu-l jignească. Ceva să fie în ton cu casa.

— Mm... mormăi el gânditor. Am încercat să copiem la scară redusă Mount Vernon, dar aripile ocupau prea mult spațiu din grădina mea. Nu vreau ca Flurry se

înțeleagă greșit și să creadă că poate primi musafiri peste noapte, cel puțin atâta timp cât nu e castrat.

— Hei, Hennessy! Strigătul venise de la un coleg de echipă pe nume Brutus, un personaj ce amintea de Mickey Mouse. Purta părul într-o coadă de cal și era tot îmbrăcat în piele neagră. Părea un personaj din filmele cu Stan și Bran. De departe azvârli spre Jared o doză desfăcută de bere înspumată pe care acesta o prinse la câțiva centimetri de Genna - nu însă de a-i uda fața și bluza.

Râzând, Jared agita la rându-i doza și o catapultă înapoi lui Brutus care o prinse și o puse jos în chip de minge de fotbal; începu un adevărat dans al victoriei.

— Gata, strigă Jared dansând în jurul mesei. Bravo, Brutus!

Genna se ridică, încercând să șteargă berea de pe față cu mâinile. Se întrebă în gând dacă în general sportivii știau ce înseamnă cuvântul educație. Brutus ridică doza de jos, își turnă de sus pe gât berea rămasă și apoi sfâșie tabla cu dinții.

— Cred că tipului ăstuia îi lipsește o doagă, spuse ea, în timp ce Jared dansa în jurul ei mișcându-și apetisant corpul.

— Brutus? Se distrează și el. Chiar nu poți

să înțelegi așa ceva?

— Ba pot foarte bine să înțeleg, răspunse ea afectat, dar asta nu are legătură cu reciclarea aluminiului folosind dinții.

— Pentru Brutus are legătură. Și mie chiar îmi place de el așa.

Pe gazon, doi jucători de fotbal se trântiră pe jos, mâzgăindu-și fețele cu cărbune.

Câinele alerga și el cu un flamingo în gură. Încă două motive să plece imediat de aici, își spuse Genna. Încerca zadarnic să scape de umezeala care îi pătrundea în piele, îndepărtându-și bluza de piept. Mingea țâșni, sări în fața lui Genna și ajunse în mâinile lui Jared. El i-o aruncă lui Kyle Dennisen, deja înconjurat de o grămadă de copii din vecini.

— Ai idee despre fotbalul american? întrebă J.J. dansând încă. Își încolăci brațul muscular în jurul umerilor ei și o strânse la piept.

— Bineînțeles, zise ea înțepat, încercând să ignore fiorii ce o treceau la atingerea lui. E un sport jucat de niște namile de bărbați transpirați care scuipă și se îmbrâncesc.

— Asta-i baseball, o corectă el.

— Și poartă pernițe pe umeri la fel ca Joan Crawford, continuă Genna, încingându-se din ce în ce mai tare. E un joc violent și

stupid și aş prefera să mi se facă un examen pelvian decât să urmăresc un meci la televizor.

Își înșfăcă cârjele și porni spre casă.

Încântat de această descriere puțin măgulitoare, Jared o privi îmbufnat cum schiopătează pe gazon. Desigur, nu progresase în încercarea lui de a o cuceri, dar nu putea rezista ispitei de a o obliga să-și vadă lungul nasului. Așteptă să ajungă la jumătatea drumului și îi strigă:

— Hei, frumoaso, să ști că tot mai vreau să te invit în cada mea de masaj.

Toate privirile se întoarseră spre ea, arzând-o. I se părea că până și păsările flamingo se uita le ea.

O moarte prin tortură ar fi prea lentă, se gândi fără urmă de remușcare. Prima impresie pe care și-o făcuse despre, el îi revenea cu învrâncenare în minte. J.J. era un tip arogant, fără maniere, o brută. O superbă și seducătoare brută arogantă și fără maniere. Și era absolut sigură că nu voia să aibă de a face cu el. Aproape absolut sigură.

Tipul ăsta nu e normal, se gândea ea, trântind oale și crătiți pe tejgheaua din bucătărie. Cunoscutese destui nebuni în copilărie, de exemplu tatăl ei, cu familia lui.

Fusese un inventator autoproclamat, care alergase toată viața după soluții fanteziste pentru ca după moartea lui familia să rămână fără un ban. Fusese un om iresponsabil, exact ca J.J.

— De ce ai plecat de la petrecere, Gen? se vaită Amy intrând pe ușa de la bucătărie.

Genna deschise frigiderul și începu să arunce legumele în chiuvetă. Cartofii zburau prin aer, unul câte unul, și aterizau în bazinul de porțelan. O legătură de morcovi rată ținta și alunecă de pe tejghea. Amy se feri de o țelină. Genna răspunse fără a-și scoate capul din frigider.

— Nu merg la petreceri cu nebuni.

— Te-ai cam aprins. Un pic de nebunie nu face rău nimănui. Scoase o coca-cola din frigider și se trânti pe un taburet.

— Ce, te-au angajat să le iei apărarea? Genna se uită aprig la Amy și apoi începu să curețe cu ură morcovii.

— Se vede că n-ai făcut nici un efort ca să te distrezi, zise Amy.

— Într-o asemenea atmosferă... Nu-mi place prostia în masă, iar gustul berii îmi întoarce stomacul pe dos. Suspicioasă, Amy întrebă:

— Ce pregătești?

— Supă de legume..

— Dar sunt patruzeci de grade afară.

— O s-o îngheț.

— Ești cam supărată, Genna.

— Nu sunt supărată, zise Genna, retezând un cartof cu cuțitul.

— Tu întotdeauna gătești când ești supărată. Genna se răsuci brusc cu cuțitul strâns în mână și cu ochii aruncând flăcări. Berea din bretonul ei se uscaseră și părul îi stătea țeapăn și drept ca sârma. Pe bluză avea o pată mare.

— Nu sunt supărată. Amy zâmbi cu seninătate, bătând cu degetele pe tejghea.

— Chiar deloc. Ai și prăjituri cu ciocolată? Genna aruncă o privire aspră spre farfuria goală. Slavă domnului că Amy nu știa de cele trei porții congelate.

Încercând să-și păstreze calmul atacă o țelină.

— Ce drăguț din partea lui J.J. că a invitat pe toată lumea! E atât de simpatic.

— E un nebun!

— Pun pariu că a semnat o sută de autografe în după-amiaza asta.

— Se dă și el în spectacol.

— Dar are stil. Genna se uită exasperată la prietena ei.

— Stil? Tipul ăsta care tunde iarba în dungi și pune păsări flamingo în jurul cuștii

câinelui?

— Am spus că are stil, nu gust.

Genna aruncă legumele tăiate într-o oală mare și o puse la fiert. Amy își bău cola și aștepta ca Genna să-și întoarcă fața spre ea ca să-i spună bomba:

— Cred că-i place de tine. Genna intră o clipă în panică, iar apoi se prefăcu iritată.

— Eu vreau pe cineva liniștit și fidel.

— Cockerii spanioli sunt liniștiți și fideli, comentă sarcastic Amy. Și nici nu năpârlesc prea mult. Genna se întoarse și se încruntă la prietena ei.

— Nu mi se pare condamabil să am asemenea pretenții.

— Nu, nu e condamabil, aprobă Amy. Dar nici să te distrezi un pic nu e condamabil. Ești o persoană plăcută, Gen. Ce-o să faci cu stupidul și plictisitorul tău prinț când o să-l găsești? Nereușind să găsească un răspuns, Genna continua să frământa aluatul. Amy se sculă de pe taburet cu intenția de a se întoarce la petrecere, dar se opri în ușa de la bucătărie.

— Nu cred deloc că asta e ceea ce vrei, dar te-ai autoconvins că un astfel de tip te-ar face să le simți în siguranță. Trăiește-ți viața Gen! Distrează-te măcar în vara asta.

Genna își șterse mâinile cu un prosop albastru și se îndreptă spre verandă. O urmări pe Amy alăturându-se petrecăreților de la casa vecină. Jared, purtând un sombrero pe cap, dansa cu câte un flamingo în fiecare mână.

„Și ce dacă e un tip bine? Ce-mi pasă mie? Ar putea fi de zece ori mai bine și tot nu mi-ar păsa”, spuse ea mușcându-și buzele. Amy spusese că avea nevoie de un bărbat să o protejeze. Și ce era rău în asta? Era sigură că nu s-ar simți în siguranță cu Jared. De fapt nici o călugăriță nu s-ar simți în siguranță cu el.” Dacă tot am scos făina afară ar trebui să fac și o prăjitură.”

CAPITOLUL 3

Jared privea încruntat scrisoarea pe care o avea în mână. Îl încercă o senzație pe care nu o avusese decât de câteva ori în cei nouă ani de când juca în liga națională. Îi era teamă. Ura teama, o respingea și nu putea evita sfâșierea interioară pe oare i-o provoca. Scrisoarea tipărită îngrijit pe hârtie scumpă era da la Simone Harcourt, sora mai mare a fostei lui soții. O întâlnise doar de câteva ori, dar fusese suficient ca să-și dea seama că era o femeie hotărâtă, rece, care îl disprețuia, și scrisoarea asta care îi tremura acum în mână era o dovadă

în plus. Simone era convinsă că el nu putea fi un părinte potrivit pentru Alyssa. Credea că modul lui de viață nu-i oferea lui Alyssa un cămin sigur.

Totodată ea susținea că o viață de distracții și femei ușoare nu putea ține loc de mamă pentru o fetiță. Era gata să-l acționeze în judecată pentru a o scăpa pe Alyssa de îngrozitoarea soartă, aceea de a fi crescută de un playboy.

Jared fu străbătut de un fior. Își trecu mâna prin păr și trase o înjurătură. Continua să blesteme, deși de mult încerca să renunțe la acest obicei prost. Zâmbi forțat, își trecu mâna peste față și apoi privi inelul Super Bowl de pe degetul său; era mare, impresionant, consacrare absolută a succesului său profesional. Era în vârf, la apogeul carierei sale. Era o celebritate, toți colegii îl respectau și avea mai mulți bani decât ar fi putut cheltui vreodată. Bucuros i-ar fi dat pe toți primului străin întâlnit pe stradă dacă i s-ar fi promis că va păstra fetița.

Se căsătorise cu Elaine, dar nu fusese pregătit să-și întemeieze o familie. Ea rămăsese însă însărcinată și el își făcuse datoria. Încă de la început mariajul lor mersese prost. Elaine îl lua peste picior fără

încetare pentru stilul lui libertin de viață, care îi plăcuse atât de mult înainte de a se căsători. Nu o lăsase baltă deși știuse că ea rămăsese însărcinată numai pentru că ideea de a se mărita cu un fotbalist celebru o atrăgea.

După mai puțin de doi ani de la căsătorie, Jared ieși din viața ei printr-un divorț onorabil, se mai întâlneau doar când el venea să ia fetița pentru vizitele periodice care i se cuveneau. Nu mai exista nimic între ei, dar din legătura lor rămăsese un lucru foarte prețios: Alyssa. Singurul lucru pe care-l regreta era că o părăsise pe fetiță. Jared suspină adânc, luă scrisoarea, își turnă un pahar de whisky și ieși pe terasă. Se așeză pe trepte privind neputincios la gazonul tăiat în dungi.

Uneori se gândea că rămăsese atâta vreme în sport doar pentru a-i face în ciudă lui Elaine. Sau poate chiar avusese nevoie de atâta timp pentru a se maturiza. În sfârșit era cu picioarele pe pământ. Prea sătul de viața obositoare de oraș, ca și cea de noapte, de până atunci. Acum își dorea un cămin adevărat, un câine, o soție poate. Și fiica lui. Mai mult decât orice o dorea pe fiica lui. Oare ce putea să o împiedice pe Simone Harcourt să i-o ia?

În Torry Hills se lăsă seara. Jared alungă un tântar de pe brațul lui gol și trase adânc în piept parfumul de iarbă proaspăt cosită ce venea de prin vecini. În grădina lui, două veverițe alergau pe trunchiurile mestecenilor. Vis-à-vis, Michael Dennisson, Amy și fiul mai mare a lui Brian, îndreptau cu foarfecele gardul viu.

O mașină argintie dădu colțul la capătul aleii. Era Genna. Amy -spionul lui J.J.

Îi spusese că Genna avea să se ducă la Hartford pentru a-și căuta o slujbă de vacanță. După aproape două săptămâni de căutare zadarnică, asta era ultima tentativă pe care o făcea, își închipuia ce e în sufletul ei. Se purtase așa cu ea pentru că voia să o cucerească. După ce-l tratase cu dispreț, când tocmai reușise să o facă să zâmbească, ea profitase de moment pentru a se retrage din fața lui. Era aproape sigur că era atrasă fizic de el, dar asta nu însemna mare lucru pentru o tipă ca Genna atâta vreme cât era hotărâtă să păstreze distanța față de el. Amy sugerase că rezistența lui Genna se datora unei relații anterioare nereușite. Dacă era adevărat trebuia să aibă mare grijă. Trebuia să o facă să se încreadă în el. Simțea nevoia să elaboreze o întreagă strategie pentru a ajunge la inima ei.

Deodată îi veni o idee genială. Dacă planul o să reușească, va rezolva ambele probleme: custodia lui Alyssa și cucerirea lui Genna. *Ești un geniu Hennessy*, se gândi. Mașina lui Genna străbătu aleea și intră în garaj. Câteva minute mai târziu ea apărură cu o față obosită și cu costumul șifonat. Până și frumosul ei păr castaniu era acum pleoștit.

Inima lui Jared tresări. Ar fi vrut să o ia în brațe să o sărute, să o înveselească.

— Hei, Genna, strigă el ridicându-se. Nu voia să părăsească terasa pentru că Alyssa s-ar fi putut trezi și se temea să o lase singură. Vino încoace!

Genna oftă. De ce i-a ieșit în cale tocmai în seara asta? bombăni ea șchiopătând spre casa lui Jared cu pantofii de lac în mână.

— Unde-ți sunt cârjele, întrebă el îngrijorat.

— Nu se potrivesc cu ținuta mea, spuse ea plictisită, sprijinindu-se de una din colonade. Se simțea ca o cârpă de vase și probabil că așa și arăta. Nu avea deloc chef de J.J. În seara asta. Uitându-se muștrător la ea, el se lăsă în genunchi pe alee, ca să-i poată examina glezna.

— Uite, e umflată și fierbinte. N-ar trebui deloc să umbli atât, mai ales pe tocuri.

— Ei bine, va trebui să mă obișnuiesc,

pentru că, dacă nu-mi găsesc o slujbă voi fi obligată să merg pe jos. Jared se ridică îndesându-și mâinile în buzunare.

— Nici azi nu ai avut noroc, nu-i așa?

— Cuvântul ăsta lipsește cu desăvârșire din vocabularul meu.

Jared își mușcă buzele. Biata de ea, părea atât de deprimată. Aproape că se simțea vinovat de faptul că ea nu-și găsise o slujbă.

— Știu eu ce ți-ar trebui, zise el cu o lucire în priviri. Genna îl privi suspicioasă. El purta niște pantaloni largi kaki și un tricou roz pe care scria „*Bărbații adevărați mănâncă pizza la Francesca*”

— Nu-mi da apă la moară Jared, că te fac praf. El râse și ea observă cum cerceul de diamant strălucește în amurg.

— Vezi să nu devii o criminală, Gen. Apucă pe Candy - manechinul și îl luă de pe șezlong. Fă-te comodă, mă întorc imediat.

Intră în casă și se întoarse după câteva secunde cu două sticle de băuturi răcoritoare.

— Sunt naturale? întrebă Genna, luând băutura și lăsându-se să cadă în șezlong.

— Sunt un leac contra tristeții, spuse el de pe treptele terasei unde se așezase.

Un picior îi atârna, iar pe celălalt îl ținea adus cu genunchiul la piept.

— Mă dau în vânt după asta. Tu ce pasiuni ai, Gen?

— Poftim? Genna își simți privirea atrasă de o ispititoare deschizătură apărută în pantalonii săi. Oare purta chiloți? Dintr-o dată își dădu seama că se aștepta un răspuns și roși.

— Nu, n-am nici o pasiune. El zâmbi și bău din suc.

— Drept să-ți spun, într-un fel sunt bucuros că nu ți-ai găsit o slujbă pentru că vreau să-ți fac o propunere.

Genna rămase consternată încercând să descifreze spusele lui. Zâmbetul lui Jared pieri când culese de pe jos scrisoarea de la Simone Harcourt și se gândi cum să formuleze propunerea.

— Aș avea o problemă și am nevoie de un sfat.

— Nu prea înțeleg. Era prea rafinată pentru a fi de acord cu el din prima. Și pe urmă el părea mulțumit de imaginea bizară pe care o avea despre el.

— Scrisoarea asta e de la sora fostei mele soții. Vrea custodia lui Alyssa, zise el fără urmă de veselie pe față.

— Ceee? zise Genna. În pofida a ceea ce pretindea să gândească despre Jared, știa totuși că acesta își adoră fetița, în ultimele

zile îl privise jucându-se cu Alyssa în grădină. Era răbdător, grijuliu și tandru. Poate că era un pic prea indulgent, dar asta era de așteptat date fiind circumstanțele. Acum când vorbea cu Genna părea vulnerabil și afecțiunea i se putea citi pe chip.

— Pretinde că nu sunt un tată potrivit.

— Nu ești un tată potrivit? întrebă ea indignată.

— Consideră că nu sunt suficient de normal.

— Of, Doamne, se gândi Genna cu voce tare.

— Și tu crezi la fel?

— Nu că aș fi de acord cu ea, se gândi ea să clarifice. Cred că te descurci bine cu Alyssa. Doar că nu ești tu prea... normal.

În regulă, spuse el suspinând, ai dreptate. Își puse coatele pe genunchi și se frecă pe ceafă. Știu că nu sunt normal. De fapt, nimeni din familia mea nu e un om obișnuit. Nu văd însă de ce ar putea supăra pe cineva chestia asta? Eu chiar vreau să mă cumințesc. De asta am adus-o pe Alyssa aici. M-am gândit că un oraș mic și o casă mare cu peluză sunt numai bune pentru ea. Cred în originalitate,

Genna, dar trebuie să învăț cel puțin să

par normal, altfel mi-aş putea pierde fetița. Tristețea lui aproape că frânse inima lui Genna. J, J.o privi cu speranță.

— Ești educatoare, ești normală, ai nevoie de o slujbă...

Genna înțelese imediat ce gânduri avea și clătină din cap.

— Oh, nu, nu eu! Cum ar putea accepta o slujbă ca asta care ar însemna să fie cu el zilnic fără să cedeze ciudatei atracții pe care o avea pentru el. În fine, se hotărâse să fie sinceră cu el și să recunoască faptul că era atrasă de el, dar că încă nu-l putea suferi.

— Te rog, Gen!

— Nu. Crede-mă, Jared.Ar trebui să angajezi un bărbat pentru asta.

— Nu-i adevărat. Jared lăsă paharul din mână și se așeză în genunchi în fața picioarelor ei. Mâna lui mare îi cuprinse încheietura fragilă în timp ce cu cealaltă gesticula.

— Dar tu ești perfectă pentru slujba asta în care femeile dau sfaturi bărbaților.

— Nu, nu. Genna se simțea tentată, dar se gândea la Eva, cum fusese ademenită, și ce ieșise după aceea. Ceva în ea însă o îndemna să cedeze. Totuși zise: Nu, nu se poate.

— Te rog, Gen! se tângui Jared strângându-i puternic încheietura mâinii. Slujba asta ți s-ar potrivi de minune. Ți-ai putea fixa singură orele și n-ar trebui să te îmbraci bine și să mergi cu mașina la serviciu. N-o să fie decât pe perioada de vară.

Genna clătină din cap a dezaprobare.

— O să fi plătită să faci pe șefa cu mine. J.J. era conștient că îi arunca această momeală ca s-o prindă în plasă. Îi aruncă un zâmbet diavolesc. N-o să fie distractiv? Genna încercă zadarnic să-și regleze respirația. Avea impresia că el îi ține mâna în jurul gâtului și nu în jurul încheieturii.

— Trebuie să recunosc că într-un fel îmi surâde ideea dar... îmi pare rău. Își luă privirea de la el și se felicita că-și redobândise stăpânirea de sine. Pur și simplu nu cred că e o idee bună. Jared își păstră cu greu cumpătul. Nimeni nu poate prinde un pește dacă smucește afară momeala. Bunicul său îl învățase asta. Și totuși el îi spusese că există o mare asemănare între pescuitul de păstrăvi și cucerirea femeilor. Jared o privi scrutător pe Genna ca să-i descopere punctele slabe. Simțea în palmă cum pulsul ei crescuse.

— De ce ți-e teamă, Gen? întrebă el

dându-și seama că atinsese punctul sensibil. E o ofertă bună și cinstită. Nu e o cerere în căsătorie sau ceva de genul ăsta.

— Teamă? râse isteric Genna. De ce mi-ar fi leamă?

O teamă inconștientă, poate. Dar nu era ea destul de matură să-și controleze răspunsurile? Bineînțeles că era. Și apoi îi spusese doar că nu voia să o ceară de nevastă. Probabil că de fapt ea nu prezenta nici un interes pentru el ca femeie. Toți bărbații de genul lui Jared erau așa. Și era prea obișnuită cu asta și prea sensibilă. Și chiar clacă i-ar plăcea, își zise, o să-i explice că, pur și simplu, nu e genul ei. Se gândi la teancul de note da plată de pe birou. De data asta i se făcea o ofertă de serviciu reală. Și era singura. Oare ce-ar fi mai rău să-și petreacă timpul cu Jared sau să dea înapoi mașina?

— Îți ofer o mie cinci sute de dolari salariu, zise el.

— O mie cinci sute?

— Două mii.

— Două mii?

— Două mii cinci sute. De asemenea o să plătesc și impozitul pe salariu la sfârșitul anului. Și în plus un buget nelimitat ca să faci din mine „marele normal”.

Genna simți că leșină. Două mii cinci sute de dolari! Și-ar putea plăti în sfârșit ratele pentru mașină. La urma urmelor ar fi chiar distractiv să-l facă pe Jared să-și tundă ca lumea gazonul și să renunțe la păsările flamingo și la frizura lui punk.

— Ești ideală pentru slujba asta, căci ești educatoare și locuiești chiar lângă mine.

În plus cunoști toată zona. Asta ar însemna foarte mult pentru cei de la Asociația părinți și educatori. Și suntem și prieteni, nu-i așa?

— Da, probabil! La naiba, ce convingător mai era. Și ochii ăștia ai lui care o fascinau.

— Genna, am nevoie de ajutorul tău ca să-mi păstrez fetița.

Era foarte serios în legătură cu slujba. Dacă ea ar accepta să-l învețe să devină suficient de normal pentru a convinge tribunalul de acordare a custodiilor, o să-i dea toți banii pe care îi avea. Și apoi timpul pe care-l vor petrece împreună nu va fi decât o răsplată pentru el.

— Te rog, Genna. Îi puse ușor mâna pe genunchi. Ea simți un junghi în inimă și fiori prin tot corpul. Își simți sânii excitați și o durere între coapse. Inima îi bătea puternic și respirația i se opri în gât. Privirile lor se întâlneau. Era prea mult pentru a-și mai

putea controla reacțiile.

— Nu, suspină ea, într-o ultimă și firavă încercare de a-și păstra integritatea.

Un scâncet plângăcios se auzi din casă. Jared sări în picioare înainte de a se auzi al doilea plânset. Îngrijorată, Genna îl urmă în camera lui Alyssa.

Jared aprinse o veioză lângă patul cu baldachin.

— Ce e scumpa mea? întrebă așezându-se pe marginea patului și luându-și fetița pe jumătate adormită în brațe.

— Nu mi-e bine, se tângui Alyssa, lăsându-și capul pe umărul lui. J.J.îi atinse fruntea și simți că avea febră.

— Unde te doare, păpușă?

— Mă doare burtica. Jared privi cu îngrijorare spre Genna.

— Ce-ai mâncat la prânz, scumpete?

— Pizza cu cârnați, anșoa și ciocolată, răspunse Alyssa. Genna se uită îngrozită la el.

— A mâncat din toate câte puțin, preciză el. Ea clătină din cap și suspină resemnată:

— Accept slujba ta.

După ce îi dădură medicamente lui Alyssa și o așezară în pat împreună cu păpușile ei, Jared o conduse pe Genna pe terasă. Se înnoptase și stelele străluceau pe cer.

Lampa din colțul străzii lumina palid fațada casei lui Jared. El o luă pe Genna pe după umeri și zâmbi seducător.

— Mulțumesc că ne-ai salvat.

— Oricine ar fi putut să-ți dea medicamentele astea, zise Genna încercând să ignore farmecul trupului lui. Gura lui Jared se încreți.

— Nu mă refeream numai la asta. Mă gândeam la faptul că mă ajuți să devin normal. Nici nu știu cum să-ți mulțumesc. Se apropie de ea, îi răsfiră părul și o mângâie pe ceafă. Genna tresări. Se gândea că ar trebui să încheie un fel de contract șef-angajat, dar gura îi era încleștată și nu reuși să scoată nici un sunet.

El veni și mai aproape până când coapsele lui aproape că le atinseră pe ale ei. Privirea strălucitoare a ochilor lui albaștri era irezistibilă. Când vorbi vocea lui o învălui ca și noaptea de afară.

— Nu pot să-ți spun, dar poate o să reușesc să-ți arăt.

Lăsând capul pe spate și întredeschizând gura, Genna se gândi că ar trebui să protesteze deși știa prea bine că era imposibil.

Dintr-un motiv nebunesc simțea o dorință fierbinte de a fi sărutată de Jared Hennessy.

Voia să afle cum e să te strângă brațele acelea vânjoase.

Jared de-abia aștepta să-i arate. O strânse aproape de el și se aplecă deasupra ei făcând-o în același timp să se ridice pe vârfuri și să ceară mai mult. Îi cuprinse capul cu palma și-și răsfiră degetele prin părul ei. Gura lui se lipi acum de a ei, gustându-i și savurându-i dulceața.

Genna mormăi de plăcere. Sărutul lui era copleșitor. Deși nu se simțea dorită înfocat, experiența aceasta minunată îi trezise toată sensibilitatea. Se simțea mică, fragilă, feminină în fața trupului tare ca o stâncă a lui Jared. Căldura buzelor lui o pătrunse și i se scurse în tot corpul moleșindu-i mușchii spatelui masiv. Trupul lui părea o operă de artă, o sculptură perfectă. Cu părere de rău, el înălță capul și se îndreptă câțiva centimetri lăsând aerul rece al nopții să le separe trupurile.

Genna nu rămăsese indiferentă la gestul lui, și asta îl bucura. Ar fi vrut ca sărutul să se prelungească la nesfârșit, dar simțea că îi fierbe sângele în vene din cauza excitației și avu destulă rațiune să se abțină. Deși Genna nu se opusese sărutului, probabil că ea încă mai avea rețineri. Nu voia să se grăbească pentru că altfel ar fi putut-o

pierde. Spera că lucrând împreună să ajungă să-i placă.

Uitându-se în ochii ei surprinși și confuzi își dădu seama că asta era foarte important pentru el.

— Ne vedem mâine, vecino, zise el îndepărtându-se.

Ea încerca să spună noapte bună, dar nu se auzi nici un sunet.

În schimb, zâmbi firav și clătină din cap.

— Noapte bună, Genna, zise el cu o voce înceată în timp ce intra în casă.

Genna nu era destul de sigură că va reuși să străbată peluza până la casa ei fără să se prăbușească pe undeva. Cuprinsă de amețeală își luă pantofii în mână și plecă schiopătând spre casă.

În ce afacere se mai băgase și ea! Să-l transforme pe Jared Hennessy într-o persoană normală? Pe tipul ăsta cu cercelușul lui cu diamant și cu săruturile lui care înnebunesc femeile? Asta da încercare!

CAPITOLUL 4

— În primul rând spune-mi ce știi tu despre a fi normal, zise Genna cu stiloul pregătit în mână. Stătea la masa de bucătărie a lui Jared și avea în față un caiet de însemnări; prima pagină era deja plină. Jared privea fix înaintea dând impresia că se

concentrează. Își mușcă buzele, cu expresia unui licean care chiulește de la ore ca să joace fotbal.

— Nu știu nimic.

— Chiar nimic? întrebă ea panicată. Va fi nevoie să te tunzi, să renunți la manechinul de pe terasă și altele pentru a impresiona un judecător.

Poate că totuși știa ceva despre cum să te porți normal, dar nu era conștient de asta. Se hotărî să-i pună câteva întrebări la care oricine ar fi trebuit să poată să răspundă.

— Întrerupe-mă când ai răspunsul potrivit: Care e cea mai potrivită zi pentru a cumpăra o mașină? Cât de des trebuie udat gazonul? Cu ce te îmbraci la o ședință cu părinții? Care e cea mai bună metodă de a scăpa de un comis voiajor? Din câți soldați e format un pluton de cercetași?

Jared clătină din cap și ridică din umeri. Genna oftă. Nu știa nimic despre procesele de custodie. O să afle mai multe când o să sune avocatul lui Jared, dar dacă era ceva asemănător cu adopțiunea, atunci tribunalul va trimite pe cineva să facă un raport despre Jared.

— Ei bine, spuse ea, trebuie să-ți angajezi o menajeră. Cineva care să gătească, să facă curat, să aibă grijă de Alyssa cât timp

ești plecat de acasă.

— Nu o las niciodată singură pe Alyssa, spuse Jared, în timp ce mai servi o brișă din coșulețul pe care i-l aduse Genna. Și menajera va trebui să locuiască aici?

— Nu.

— N-am chef ca Alyssa să fie îngrijită de vreo bătrânică senilă.

Nu reușea el întotdeauna să-i îndeplinească fetei părul și nu prea știa cum s-o îmbrace, dar n-ar fi renunțat la chestiile astea pentru nimic în lume.

— Uite, notez aici: angajezi o menajeră și nu o bunică.

— Bine, zise el, gândindu-se că prăjiturică era la fel de delicioasă ca buzele lui Genna. Brișele acestea sunt extraordinare.

— Mulțumesc, zise ea fără a-și ridica privirea.

— Și plăcinta pe care ai adus-o arată excelent.

— Mă bucur, zise Genna și continuă să scrie. Jared o privea zâmbind. Genna venise în dimineața asta la opt, îmbrăcată cu niște pantalonași marinărești, un tricou roz și cu ochelari de vedere atât de puternici, încât ochii ei păreau foarte mari. Într-o mână ținea colile de scris, iar în cealaltă un coșuleț de nuiele. El bănuia că vestimentația

aceasta școlărească avea rolul de a-i potoli ardoarea. Dacă ar fi știut că-i trecea prin cap să facă dragoste cu ea, purtând doar acei ochelari.

— Cred că știu pe cineva care ar putea fi menajera potrivită, zise ea, gândindu-se la Bernice, mătușa lui Amy, care locuia la cinci blocuri distanță. Ea nu va remarca originalitatea lui Jared. O să-i dau un telefon să văd dacă este interesată. Scria de zor în carnețel pentru a nu întâlni privirea neastâmpărată a lui Jared. Acesta deschisese ușa îmbrăcat doar într-un halat roșu de catifea și o pereche de șosete din lână. Halatul se desfăcuse lăsând să se întrevadă pieptul lui păros. Lui nu părea să-i pese. Era sigură că el s-ar fi simțit la fel de bine și în pielea goală. Se încălzi la gândul ăsta. Își aminti de sărutul lui și în același timp regretă că nu e genul ei. Doamne, de ce oare îl lăsase să o sărute atunci. Își agăță un deget de gulerul bluzei și înghiți în sec.

— Cât timp vorbesc eu la telefon, zise ea cu oarecare ironie, poți să-ți iei ceva pe tine și să începi să tunzi gazonul. Jared chicoti și ochii îi străluciră.

— Nu-ți place costumația mea, Genna?

— Nu e chiar potrivită pentru a tunde iarba, zise ea ridicând delicat din

sprâncene.

Jared se întinse peste masă, obligând-o astfel să-l privească în ochi.

— Îmi place când îmi faci observație, Genna. Din ce în ce mai mult.

Ea îl privi drept în ochi și zise:

— Tunde iarba, Jared.

— O.K., răspunse el calm. Să îmbrac ceva din stofă?

— Îmbracă-te cu ceva obișnuit.

— Măcar o cravată, pot să-mi pun?

— Nu, să fie ceva simplu, obișnuit, fără să ieși în evidență. Nu se lăsă intimidată de privirea lui furioasă. Oamenii normali nu-și tund gazonul în dungi. Și scapă odată de păsările astea flamingo. El arăta ca un băiețel căruia i se spusese că nu mai vine Moș Crăciun și că nu o să mai primească cadoul dorit. Genna îl simți că șovăie.

— Chiar de toate?

Ei la naiba, își zise ea. Ura vulturii ăștia, din plastic care răneau privirea. Dar Jared părea atât de dezamăgit. Fii dură cu el, nu te lăsa! Genna se mai înmuie un pic.

— Bine, poți păstra două.

— Șase.

— Patru. Două în față și două în spate.

— S-a făcut. Jared se ridică și în semn de mulțumire își înnodă halatul. Gestul acesta

o făcu pe Genna să remarce că roșul venea teribil de bine pe pielea lui bronzată. În loc să plece, el veni spre ea, se aplecă și o sărută.

— O să facem o echipă grozavă, îi zise el apropiindu-se de ea. Ai încredere în mine.

„*Să-l cred? La paștele cailor!*”

Jared ieși din bucătărie fredonând ceva în legătură cu a fi în al nouălea cer. *Până și cântatul lui era seducător*, se gândi ea.

În timp ce Jared tundea iarba, iar Alyssa se juca cu Courtney Dennison, Genna făcu un tur prin casă notându-și câteva observații în legătură cu aranjarea mobilei. Se temuse că interiorul casei lui Jared arăta ca o casă de nebuni, dar acum constatase că nu era chiar așa de rău. Slavă Domnului, Jared nu schimbase prea multe. Subsolul fusese transformat într-o sală de gimnastică în miniatură cu aparate moderne. Bucătăria mare de vară rămase neschimbată cu excepția unui gigantic hipopotam roz din sticlă umplut cu prăjituri de proastă calitate cumpărate de la magazin. Genna își notă în carnețel să aducă câteva din prăjiturile cu ciocolată și nucă pe care le făcuse deunăzi. Ușa frigiderului era acoperită cu desene ale lui Alyssa. Acestea trebuiau neapărat să rămână așa.

Genna zâmbi căci fiecare din desene reprezenta câte o persoană foarte înaltă și slabă: Jared. Îl recunoscuse după păr și cercel. În majoritate era desenat și Flurry pe undeva. Unul din desene îl reprezenta pe unchiul Brutus cu tunsoarea lui de indian. Apărea la un moment dat și Genna. Capul ei era ca o piramidă, sânii inegali și ținea câte o prăjitură în fiecare mână. Un afiș cu niște câini jucând poker era pus la intrarea în sufragerie. Genna se încruntă. Țsta trebuia să dispară.

Pe tapetul acesta bleu se potrivea foarte bine o pictură din secolul XVIII, decise ea. În vitrina vișinie, ce stătea goală într-un colț, va aduce ea un serviciu de porțelan chinezesc. Camera de zi avea mobilă masivă tapițată cu stofă cenușie.

Aranjamentul era cu totul întâmplător. Mai grav era că singurul ornament de pe perete îl constituia un poster înrămat al echipei *Hartford Hawks*. O duzină de trofee de fotbal american erau așezate în dezordine pe un scrin de stejar. Niște perne decorative ar da culoare încăperii, își notă ea în carnet. Poate ar fi bine să pună toate trofeecele astea pe biroul lui Jared - o măsuță cu rulou din stejar pe care se afla un vraf de hârtii. Se uită în jur gândindu-se cum să

decoreze pereții. Jared refuzase să angajeze un decorator pentru casă fiindcă voia ca aceasta să arate a casă de locuit și nu să fie o machetă pentru revista *Hause Beautifrel*. Aici avea dreptate. Genna aruncă o privire pe fereastră pentru a se asigura că Jared nu face iarăși modele pe peluză. Clătină îngrozită din cap. Jared purta niște pantaloni decolorați care întreceau orice decență vestimentară și o enormă pălărie chinezească, își notă repede cuvântul „garderobă” în agenda ei.

Genna se așază pe un scaun lângă fereastră gândindu-se la răspunsul pe care o să-l dea avocatul când va suna. Oare chiar putea cumnata lui Jared să o ia pe Alyssa? Numai gândindu-se la asta simți că i se făcu rău. Adevărul era că fetița asta timidă îi furase inima. Ura gândul de a nu o, mai avea în preajmă pe Alyssa.

Își închipuia cam ce putea fi în inima lui Jared. Gândindu-se la acuzația cumnatei lui Jared, Genna simțea că fierbe de supărare. Jared era un pic cam neortodox, dar era un tată mai bun decât mulți așa-ziși normali pe care îi cunoștea ea. Jared tocmai trecea prin fața ferestrei, cu un flamingo agățat de pantaloni. Of, oftă Genna, am ajuns să-l mai și apăr acum? Nemulțumită, încercă să și-o

imagineze pe cumnata lui pe care Jared o făcea viperă; și era greu să o vadă în altă lumină din moment ce ea, Genna, era de partea lui Jared. Făcu totuși un efort, conștientă că femeile care încercau să despartă copiii de părinții lor natural; nu puteau fi bune ca pâinea caldă. Sigur, Simone nu putea revedea în Jared tatăl ideal pentru că fusese influențată de divorțul de Elaine - singura ei soră pe care acum o pierduse. Era probabil firesc să dorească ca Alyssa să umple golul din viața ei.

Genna privi pe fereastră la Jared care împingea mașina de tuns iarbă, cu cățelușul trăgându-l de adidas. Cu toate că nu se cunoșteau de mult timp și încă refuza să recunoască că îl plăcea, se simțea plină de loialitate pentru el. Orice ar face Simone, Genna ar face orice ca să-l ajute pe Jared Hennessy. Avea cincizeci și nouă de ani, o coamă de păr roșu și era cât un munte. După ce-și petrecuse întreaga viață în Brooklyn, lucrând la o fabrică clandestină de deodorante, și-a dat demisia, după ce divorțase la cincizeci și cinci de ani și s-a mutat în Torrey Hills pentru a fi aproape de nepoata ei favorită. Bernice era severă și

directă, dar avea o inimă de aur și știa că unui copil de cinci ani nu-i dai pizza cu cârnați și anșoa. După zece minute era deja angajată. Bernice o îndrăgi pe Alyssa din prima clipă, dar trebuia să accepte condițiile lui Jared de a nu se amesteca în problemele care o priveau pe fiica lui.

Avusese loc și o mică discuție în legătură cu salariul, dar la un moment dat Bernice a zis: „S-a făcut, șefule”, și a plecat să spele rufe.

— Îmi place femeia asta, zise Jared, ai auzit cum mi-a spus?

— Vezi să nu ți se urce la cap, Hennessy.

— Nu vrei să-mi spui și tu „șefule”, Gen?

— Mai bine apucă-te de mutat mobila.

În seara aceea, Genna ședea la teigheaua din bucătăria ei, făcând o listă de cumpărături în timp ce aștepta să se coacă fursecurile de cacao pentru a pune la cuptor prăjitura nemțească de ciocolată.

— Nu sunt supărată, zise ea cu voce tare, gândindu-se la clienții cărora le va vinde prăjiturile. Oare târgul acela avea loc în weekend-ul ăsta? Perfect. Voi lua totul cu mine și o să văd acolo ce voi face.

Indiferent dacă era sau nu supărată, un lucru era cert: petrecuse mai mult timp cu

prepararea dulciurilor decât cu așa-zisa ei slujbă. Era numai vina lui Jared. O înnebunise cu trupul lui seducător, și cu comportamentul lui nerușinat. Pur și simplu simțea că se sufocă. Când jura că nu-l place, când tremura sub privirea lui ucigătoare.” *Nu-i pentru tine, Genna, își zise. Atunci de ce mă rog trebuia să-ți amintești tot timpul de asta, dacă nu-ți place de el?*” Se auziră bătăi în ușa din spate.!

— Ce coci acolo, vecinico? Genna se uită la el peste umăr, încruntându-se.

— Nu bați niciodată la ușă?

— Numai când plouă, răspunse Jared. Își trase un taburet lângă ea, scoase trei portocale din fructieră și începu să le cojească.

— Gen, hai să mergem în oraș, e petrecerea celibatarilor la Fred's Hoodtown.

— Am treabă, trebuie să fac cumpărături.

— Ei, hai, o să fie distractiv, o să ne prefacem că nu ne cunoaștem.

— Nu mă tenta. Jared începu să stoarcă portocalele.

— S-ar putea să ne lovim unul de altul la masa cu aperitive. Parcă văd întreaga scenă: după ce voi înfuleca un pui mă voi apropia de friptura de vită, ochind porția ta, în timp ce tu salivezi după fileul meu.

— Ești pervers, zise ea.

— Cine știe? zise el luând-o pe după umeri. Poate că dansând vom descoperi brusc că ne iubim. Genna chicoti, apoi copleșită începu să râdă de-a dreptul.

— Nu face asta, Jared.

— Ce anume?

— Nu mă face să râd, zise Genna, îndreptându-se spre cuptor pentru a scoate prăjiturile.

— Și de ce nu?

— Pentru că aș putea să uit că nu-mi place de tine. Vocea lui se înmuie.

— Și ar fi așa rău? Genna deveni serioasă, puse tava pe masă și se întoarse cu fața spre el. Oftă.

— Mi-e teamă că da. Nu ești omul de care am nevoie.

Jared se dădu jos de pe taburet și se apropie de Genna. Acum era convins că lui Genna îi plăcea de el. Ochii lui albaștri priveau adânc în ochii ei în timp ce îi scotea mănua cu care apucase tava; cu cealaltă mână îi mângâie obrazul.

— Dar cum e cu ceea ce vrei tu de fapt? Vocea lui guturală o învălui; îl simțea puternic și în același timp tandru.

Stă prea aproape, se gândi ea. Niciodată când erau aproape unul de altul nu putea

gândi limpede. Era ca și cum câmpul lui de energie i-ar fi suspendat toate capacitățile mentale. Și ochii aceia albaștri! Aproape că o hipnotizau.

— Vreau..., vocea ei era subțire și diafană. Încercă din nou. Vreau stabilitate și securitate.

— Atunci investește în CD-uri. Viața e făcută pentru a fi trăită, Genna. Fă-o cât timp mai poți. Ea se dădu, un pas înapoi și deschise ochii revenind la realitate.

— Nu ești ceea ce vreau, pentru că ești un nebun.

— Ei, ai grijă. Un zâmbet îi schimonosi gura. Îmi jignești propria persoană.

— Mamă, mamă, ai o persoană cât clădirea Empire State. El zâmbi.

— Da, și ar trebui să vezi și restul din mine.

Genna îi aruncă o privire dezgustată apoi izbucni în râs și se așeză jos pe podea.

Jared făcu la fel sprijinindu-și spatele de un șifonier și întinzându-și picioarele musculoase. Încercând să-și recapete controlul, Genna își șterse lacrimile de râs cu un șervet de bucătărie.

— Dar unde e Alyssa?

— E la film cu Courtney și Amy. La Cenușăreasa. M-aș fi dus și eu, dar scârbele

alea de surori vitrege îmi provoacă greață. Se aplecă să scoată din buzunarul blugilor un pachetel de bomboane. Puse câteva în palma ei și altele direct în gură. Ronțăind, întrebă:

— Mă rog, ce ai împotriva oamenilor nebuni? Genna ronțai și ea o bomboană.

— Tatăl meu era un tip cam ținut. Lucra ca fochist într-o centrală termică dar se credea inventator.

— Chiar așa? Ce a inventat?

— Cupola portabilă și gonflabilă pentru orice soi de petreceri la iarbă verde și multe altele la fel de absurde.

— Nu cred să fi văzut vreuna.

— Și nici nu o să vezi, zise Genna cu amărăciune. Era un visător ireproșabil. Toată viața și-a pierdut vremea cu investițiile lui ridicole. Și niciodată n-a vândut nici măcar una. Într-o zi pe când urca niște boxe în pod a făcut un infarct și a murit.

— Îmi pare rău, zise încet Jared, privind-o dubios.

— Ei, n-a fost o tragedie, bombăni Genna, a lăsat-o pe mama cu trei fete de crescut și nici un ban de asigurare.

— Și cum v-ați descurcat? Abia într-un târziu Genna răspunse:

— Ne-am descurcat! Nu voia să-i povestească despre anii grei care au urmat morții tatălui ei, până când mama ei l-a cunoscut pe Bob Hastings, și s-a măritat cu el.

Bob era un om tare de treabă. Le-a oferit tuturor un cămin sigur și mai ales multă dragoste. Făcuse și asigurări, era genul de bărbat pe care o femeie se poate baza.

Tăcură amândoi. Jared se gândea la povestea ei. Nu era de mirare că avea o mică obsesie în legătură cu „domnul cel bun”, „normal” și cu o slujbă politicoasă. Asta însemna pentru ea siguranță, siguranța care-i lipsise în copilărie. Cât despre el,

Jared se considera un original. Avea o carieră neobișnuită, pentru care era invidiat și admirat, dar care o speria pe o educatoare obișnuită cum era Genna.

Influențată de atitudinea tatălui ei, Genna consideră că originalitatea lui Jared era dovada unei atitudini iresponsabile. Îi văzuse cercelul din ureche și îl și etichetase ca „domnul cel rău”. În săptămânile următoare avea să-i dovedească că aparențele înșeală. Cu timpul spera ca ea să-și dea seama că el era la fel de demn de încredere ca oricare alt bărbat veritabil.

Genna se îndreptă spre bufet, scoase două

pahare, apoi luă o sticlă de vin alb din frigider. Așeză tava cu plăcinte cu mere jos pe podea.

— Deci, întrebă ea în timp ce turna vinul, toată familia ta e la fel de ciudată ca tine?

— Da, răspunse el întinzându-i paharul cu vin. Tatăl meu proiectează iahturi de competiție și în timpul liber confecționează artificii în garaj. Mama e profesoară de teatru la Universitatea De Paul. Vorbește fluent franceza și odată a aranjat fiecare cameră din casa noastră după decorurile pieselor shakspeariene.

Bând vin și mâncând prăjituri, Jared îi povesti cum e să crești într-o familie mare unde fiecare e încurajat să-și dezvolte personalitatea. Îi vorbi despre cei trei frați ai săi și despre cele trei surori. El era al patrulea dintre ei. Își făcuse studiile la colegiul Notre Dame unde se specializase mai ales în petreceri și femei. Obținuse o diplomă în mass media și un semn în frunte făcut de un preot, cu crucifixul, pentru că se hlizise în timpul slujbei religioase.

Genna îl ascultă zâmbind. Amy îi spusese că Jared, ca absolvent de liceu, fusese cel mai căutat jucător din țară, pe deasupra, în ultimul an câștigase trofeul Heisman. În anul doi la colegiu, preluase postul de

mijlocăș profesionist la echipa *Hawks*, care era pe atunci la coada clasamentului; cu ajutorul lui însă, a devenit o echipă campioană. Cum Jared nu amintise de nici unul din lucrurile astea, Genna se miră cum de îl putuse considera arogant. De vină era comportamentul lui din prima zi când s-au întâlnit. De fapt, se prefăcuse a fi cel mai nesuferit om din lume când în realitate era liniștit și atent.

Îl studie pe furiș cum umplea paharele cu vin, amețită de vin și de apropierea lui tulburătoare. Era un tip teribil de seducător. Nu putea contesta asta și, mai mult, se simțea din ce în ce mai atrasă de el.

— De unde Dumnezeu îți cumperi tricourile astea? întrebă Genna, arătând spre pieptul lui masiv îmbrăcat în tricoul roșu; doi homari negri, desenați, țineau în clești inscripția,” Consumați preparatele marine Pete's. Pete are nevoie de bani”.

— Fanii mi le trimit, e un fel de tradiție, zise el zâmbind.

— Ești sigur că nu ți le alegi singur? Jared se gândi că ușurarea din vocea ei e semn că bariera dintre ei începe să dispară.

— Foarte sigur, dar îmi plac și apoi mă simt obligat să le port.

— Drăguț din partea ta, spuse Genna,

sincer impresionată. Era o vedetă care le făcea pe plac fanilor când putea să arunce toate cadourile într-o ladă și tot o stea ar fi rămas. Totuși, el era mândru de cei ce-l susțineau.

— Da, crezi? zise el punând deoparte paharele. Se răsuci și ajunse atât de aproape de Genna încât aceasta aproape că se uita cruciș, la nasul lui de irlandez.

— Ești tare drăguță. Gura lui se apropie de a ei, caldă și doritoare. Ea gemu de plăcere în momentul în care sărutul lui îi desfăcu buzele. Mâna ei se așează gingaș pe obrazul lui, sprijinindu-i bărbia cu palma ei mică.

— Mmm... murmură el, sărutând apăsător fiecare părticică a gurii ei. Ești așa de dulce.

Genna era atât de înfiorată încât abia mai putea respira. Când o atinse, aproape că-și pierdu cumpătul. Simți cum i se înmoaie picioarele când se lipi de el și de data asta ea fu cea care-l sărută. Un tremur scurt o cuprinse auzind suspinul de plăcere a lui Jared. Avea un gust minunat de ciocolată, vin și plăcintă cu mere.

Cu o mișcare lentă, fără a întrerupe atingerea buzelor, Jared o trase în poala lui. O mână îi pătrunse în părul bogat, iar

cealaltă se rătăci pe sub tricoul ei; degetele îi urcară gingaș - spre formele, minunate ale sânilor. Le cuprinse în palmă moliciunea catifelată, iar cu degetul mare mângâie sfârcurile întărite. Cu mintea încețoșată de pasiune, Genna suspină și se arcui spre el, coapsa ei apăsând ușor virilitatea lui atâțată. O dorință surdă o aprinse și simțea că-și pierde încetul cu încetul voința. Jared simțea lucrul acesta. E adevărat, nu mai fusese cu un bărbat de aproape un an. Deși într-un moment de mai mare luciditate ar fi jurat sus și tare că nu-i poate suporta, acum ignora faptul că de-abia îl cunoscuse. Era ceva în atingerea lui, în sărutul lui ce dă râma orice logică, dezvăluind adevărul îl dorea.

Cam la asta se gândea și Jared. Voia să o așeze jos pe Genna. Ridică cu gingășie de tricoul ei astfel încât putu să-i atingă și să-i sărute sâni. Voia să-i dea jos pantalonașii albi pentru a se putea cuibări, între picioarele ei.

Chiar în momentul în care mâna Gennei alunecă pe sub tricoul lui mângâindu-i spatele, Jared deveni brusc conștient că totul se petrecea pe podeaua bucătăriei.

Nu că l-ar fi deranjat, dar nu era locul potrivit pentru prima lor îmbrățișare. Deși

era gata-gata să explodeze, se opri. Își retrase mâna de pe formele dulci ale sânilor ei, și ignorând scâncetul de protest își desprinsе buzele de ale ei.

— Ai niște buze tare dulci, îi spuse cu vocea lui caldă.

— Adevărat? zise ea cu buzele umede.

— Nu ți-a mai spus-o nimeni până acum? Jared îi sărută lobul urechii.

— Nu.

— Asta e dovada calității îndoielnice a bărbaților din viața ta. Gura ta e foarte frumoasă. Genna suspină în momentul în care buzele ei simțiră atingerea limbii lui întotdeauna atât de dulce.

— Îmi place felul în care colțul ăsta al gurii se ridică de fiecare dată când faci o glumă. Și-mi mai place și buza asta de sus când te bosumfli.

— Eu nu mă bosumflu! Jared chicoti.

— Uite-așa! îi prinse buza de jos cu gura și începu să o sugă cu blândețe, apoi se retrase de lângă ea. Privi în ochii ei și așteptă.

— Cred că am băut prea mult vin, zise ea.

— Nu, zâmbi el ușurat. Nu chiar. Își atinse fruntea de fruntea ei. Sunt destul de treaz ca să-mi dau seama că dacă te-aș fi făcut să mai bei un pic ți-aș fi putut spulbera ușor

apărarea.

— Și ce s-ar fi întâmplat atunci? întrebă ea cu o voce răgușită pe care nu și-o recunoștea.

— Aș fi înlocuit mijlocașul.

— Bine, dar tu ești mijlocașul.

— Da, zise el zâmbind leneș. Numai că în acest joc a pune pe liber mijlocașul are cu totul alt sens.

— Înțeleg, spuse Genna. O senzație plăcută, copleșitoare puneă încetul cu încetul stăpânire pe ea. Și o să-mi torni pe gât băutura?

— Nu. Un amestec de dezamăgire și jenă îmbujoră, obrajii lui Genna în momentul în care Jared o ajută să se ridice de pe podea. Probabil că în sinea lui o considera atât de disperată, încât i-ar fi plăcut să fie îmbătată și să facă dragoste pe faianță.

Jared îi dădu părul din ochi și îi zâmbi languros.

— Când vom face dragoste vreau să fim amândoi treji. Așa ne vom aminti momentele acelea și nu vom avea nici un sentiment de vinovăție.

— Hm... da, zise Genna cu nasul în vânt, făcând-o pe îmbufnata. Oricum, nu ești genul meu. El râse și îi ciupi obrazul.

— Bineînțeles, Gen, exact cum nu ești nici

tu genul meu.

— Nu sunt, zise ea nervoasă.

— O să vedem. Prin ușa verandei se auzi o mașină care lua curba.

— Probabil a venit Amy cu Alyssa, spuse Jared, uitându-se la ceasul lui de aur. Ar fi mai bine să plece. Genna voia să-i spună ceva în legătură cu ce se întâmplase între ei, dar cuvintele i se opriră în gât. Și apoi, ce ar fi putut spune unui bărbat după o astfel de scenă romantică petrecută pe podeaua bucătăriei?

Jared îi zâmbi, bănuind că era confuză. După ce susținuse sus și tare că nu-l place și nu-l vrea, se transformase în brațele lui în cea mai dornică femeie din lume. Îi făcu cu ochiul și zise:

— Ne vedem mâine la grădiniță, domnișoară educatoare.

Genna se sprijini de tocul ușii, privindu-l cum traversează peluza pentru a o lua în cele din urmă în brațe pe fica lui. Realiza că tipul ăsta avea mult mai multe decât o tunsoare punk și un rânjet a la Jack Nicholson.

Trebuia să recunoască că îi plăcea să fie cu el. Deși nu era ceva serios, se distra bine. Doamne, și ce bine știa să sărute! îi răpise până și ultima fărâmbă de voință și

putere. Oare în ce se băgase? „*Viața e făcută pentru a fi trăită, Gen.*” *Oferă-ți un flirt de vacanță*, își spuse ea.

Se părea că la asta se gândea și el. În ziua de azi era la modă o asemenea distracție. Nu trebuia să fie „Domnul cel bun” pentru a se simți bine cu el. La urma urmei, putea să aibă o relație cu un bărbat fără să se gândească neapărat la felul în care i-ar sta scris numele pe o invitație de căsătorie, nu-i așa?

„*Și totuși nu e pentru tine, Genna*”, își zise ea cu voce tare, nemaifiind însă atât de convinsă ca la început. Oare într-adevăr îi plăcea?

CAPITOLUL 5

— Înainte de toate, vreau să-mi promiți solemn că nu o să-mi mai dai de

Mâncare, zise Amy, intrând pe ușa verandei. M-am îngrășat cu trei kilograme de când s-a mutat J.J. aici. Nu înțeleg de ce neliniștea ta trebuie să se vadă pe șoldurile mele.

— Nu sunt deloc neliniștită, zise Genna apăsând, turnând glazură pe un tort asortat.

— Zău? Amy își turnă o ceașcă de cafea și se așeză la masa din sufragerie. Nu cumva faci concurență brutăriei Torino?

— Nu înțeleg ce vrei să spui.

— Vreau să spun, ridică vocea Amy, că nici unul din vecinii tăi nu a trebuit să dea drumul la cuptor de când te-ai întors din vacanță. Și aș vrea să-ți mai pun o întrebare - de ce mă rog nu te-ai îngrășat deloc? Ești cumva extraterestră?

— O să-i sun pe cei de la ziarul local; „*Vecina mea este o extraterestră*” îmi și imaginez titluri de o șchioapă pe prima pagină.

Genna își aduse liniștită cafeaua la masă și afișă un zâmbet forțat.

— Cum o mai duci, Amy?

— Să nu-ți închipui că nu l-am văzut pe Jared Hennessy ieșind aseară de la tine.

Pentru că l-am văzut. Surprinse pe chipul ei expresia unui copil prins cu minciuna. Ochii i se făcură mici, iar obrajii i se înroșiră.

— Serios? chipul lui Genna era imaginea inocenței. Cum a fost filmul?

— La fel ca ultimele cinci dăți când am fost să-l văd cu copii. Fără să vrea, privirea lui Amy alunecă pe o tavă cu chec din dreapta ei. Bătu cu degetele în masă: Fetița lui J.J.e o păpușă. Genna zâmbi, simțindu-și inima încălzită.

— E dulce, nu-i așa? Mă topesc după ochii

ei mari, albaștri. Genna își dorise întotdeauna o fetiță. Ar fi putut avea una dacă lucrurile ar fi mers altfel cu Allan.

Dar n-a fost să fie.

— E atât de timidă, zise Amy. Vreau să-o facă să-și dea drumul, dar se pare că doar Jared reușește asta. E atât de bun cu ea.

— Fetița a trecut printr-o perioadă foarte grea: moartea mamei ei și mutarea în alt oraș.

— Îți dai seama ce catastrofă ar fi dacă scârboasa aia a ei de mătușă o să o ia de aici!

— Cum ai aflat asta? întrebă Genna, îngrijorată că bârfa vecinilor răspândise zvonul atât de repede. Amy înșfăcă o bucată de chech și o puse pe masă în fața ei.

— Mătușă Bernice vede tot și știe tot. Nu-ți face griji însă, căci Jared i-a spus ei, iar ea nu ar spune nimănui în afară de mine și eu n-aș spune nimănui în afară de tine, care știi deja totul. Crezi că cumnata lui Jared are ceva șanse de reușită?

Genna ridică îngrijorată din sprâncene.

— Avocatul lui Jared zice că ea are dreptul să încerce. Se pare că Elaine a numit-o pe soră-sa drept tutorele lui Alyssa în cazul în care i s-ar fi întâmplat ceva. Asta complică lucrurile, și în plus, Jared are o reputație

proastă, meritată sau nu. Dacă Simone găsește un judecător care să-i împărtășească părerea și dacă reușește să găsească dovezi care să-l pună într-o lumină proastă pe Jared, atunci...

— Totul ar trebui să fie atât de simplu! Jared e totuși tatăl lui Alyssa și n-ar trebui să aibă probleme în legătură cu obținerea custodiei.

Își băură cafeaua, ascultând cântecul păsărelelor ce pătrundea pe fereastra verandei. Cum gândurile îi deveniseră prea apăsătoare, Genna simți nevoia să rupă tăcerea.

— Presupun că știi de noua mea slujbă de vară.

— Bineînțeles. Bună treabă că l-ai pus să reducă din populația de păsări flamingo.

— N-am reușit să le stârpesc pe toate. Nemaiputându-se abține, Amy mușcă din chech și începu să mestece. Mișcă un deget acuzator spre prietena ei și zise:

— Te cam dă gata tipul ăsta, Genna!

— Nu e adevărat, răspunse ea, lăsând privirea în jos.

— Recunoaște totuși că e fermecător. Genna se încruntă și recunoscu în silă:

— Cred că e fermecător... Într-un fel nesuferit. Ușa din spate se auzi trântindu-

se.

Fredonând ceva în legătură cu o fată pe care pusese ochii, Jared intră, dansând în ritm de boogy și se opri la tejgheaua din bucătărie. Începu să bage prăjiturile prin multele buzunare ale pantalonilor săi de comando. Remarcându-le într-un târziu pe cele două femei, își ridică ochelarii de soare pe frunte și își așează coatele pe tejghea. Un zâmbet îi luminează fața și privirea lui o întâlnește pe a Gennei.

— Bună dimineața, Amy. Bună dimineața, Genna!

Oare cum se face că numele ei sunase atât de prelung! Și atât de seducător!

— 'neața, Jared, zise Amy, privind amuzată spre Genna. Ce ai învățat ieri la școală?

Jared zâmbi, făcând ocolul tejghelei. Genna înghiți în sec. El purta un tricou negru, mulat, ce îi făcea umerii foarte lați.

— Oh, am învățat tot felul de chestii, de exemplu cum se tunde gazonul, cum se aranjează mobila. Se așează pe scaunul din capul mesei și își pune brațele bronzate pe lemnul neted, vișiniu. Continuă.

— Joi va fi ședință cu părinții. Cred că o cămașă și o cravată sunt o ținută acceptabilă pentru o asemenea întrunire a Asociației părinți și profesori; probabil că

pantalonii sunt opționali. Amy explodează într-un ropot de râsete ce semăna mai mult cu o rafală de mitralieră. Privirea lui Jared se opri asupra lui Genna.

— Lecția favorită a fost însă: „Totul despre pardoseala de bucătărie!” Așa cum dori, insinuarea trecu neobservată de Amy, însă Genna se făcu roșie ca racul.

— Genna e o profesoară excelentă, continuă el, cu o mină serioasă.

— Da, confirmă Amy. Toți copiii o iubesc.

— Mie îmi place foarte mult, și eu sunt tot un copil, doar ceva mai mare.

Genna se înnegri de furie. O să-l sfâșie bucată cu bucată. Se ridică brusc în picioare, cu o lucire ucigașă în ochi, și îi dădu lui Amy tava cu chec.

— Poftim, ăsta e checul tău, Amy. Mulțumesc că ai trecut pe la mine.

O confuzie totală se întipări pe fața lui Amy. Cu siguranță îi scăpa ceva.

— Dar, Genna, se împotrivi ea, nu vreau chec. Trebuie să mă duc la...

— I-al cu tine, zâmbi Genna forțat. Poți să-l împărți cu ceilalți.

— Bine, bine! Smulse tava din mâinile prietenei ei, îi adresă un scurt salut lui Jared și ieși pe ușă.

— E cam neconsolată, zise afabil Jared.

Genna se uită veninos la Jared.

— Eu nu sunt neconsolată! Se răsuci pe călcâie și se duse în bucătărie, unde începu să deretice zgomotos printre vase. Jared o urmă și, sprijinindu-se de tejghea, își încrucișă brațele.

— Ce cauți, domnișoară?

— Caut cel mai ascuțit cuțit pe care-l am, zise Genna, strângând din dinți.

— Pentru ce?

— Ca să te omor cu el!

— Ai grijă! Pedeapsa corporală este împotriva legii în Connecticut.

Se întoarse spre el și îl lovi peste abdomen cu o lingură de lemn.

— Tu ar trebui să fii interzis prin lege în Connecticut!

— Eu?! se rățoi el. Dar cu ce am greșit? Holbându-se la expresia jignită de pe fața lui, Genna își azvârli brațele în sus.

— Ce ai făcut? Ce ai făcut! Cum ai putut să spui lucrurile acelea îngrozitoare de față cu Amy? Jared încercă să o liniștească.

— Ea nici măcar nu și-a dat seama despre ce vorbesc.

— Nu asta-i problema, zise ea, spumegând de mânie.

Ajunseră atât de aproape de a face dragoste și el stricase totul cu câteva vorbe

nesocotite. Se gândea la seara trecută și se simțea mizerabil.

— Of, Genna, zise Jared cu blândețe, ghicindu-i gândurile. O luă în brațe, aruncându-i lingura din mână, dar ea stătea la fel de țeapănă ca și manechinul Candy: îmi pare rău, scumpa mea. Îi sărută părul și o mângâie pe spate. Să știi că nu făceam haz de aseară. Îi cuprinse ceafa în palme și își apropie buzele de ale ei, simțindu-i reținerea. Avea un gust delicios de cafea, chec și... Genna. Continuă.

— Am vrut doar să te sâcâi un pic, zâmbi el puțin răutăcios, sărutând-o pe năsucul cârn.

— De ce? întrebă ea cu durere în glas.

— Pentru că îmi place să te văd roșind. Furia ei se risipi îndată și o veselie exuberantă îi luă locul.

— Ce mă fac eu cu tine? El ridică din sprâncene.

— Vrei ceva sugestii?

— Nu am nevoie de sugestii. Am o grămadă de idei, și nici una nu e ceea ce crezi tu, îi spuse desprinzându-se din îmbrățișarea lui. Apoi se întoarse la tejea și aranja vasele pe care le împrăștiase. Jared se lăsă pe un taburet în apropierea ei, jucându-se cu ramele ochelarilor săi de

soare.

— Personal cred că o relație serioasă cere o participare din ambele părți.

— Mda, frumos spus. Dar, atâta vreme cât nu avem o relație serioasă - exceptând aspectul profesional - e irelevant. *Trebuie să-mi las o porțiță de ieșire, până nu e prea târziu*, se gândi Genna. Asta în ciuda faptului că presimțea că n-o va folosi niciodată. Jared închise sertarul cu o mișcare a șoldului, o răsuci pe Genna și o propti de teighea. Deși sprâncenele îi erau coborâte nervos, în privire avea acea stranie strălucire familiară de veselie.

— Ai cumva impresia că te poți juca cu mine pe podeaua din bucătărie și pe urmă să mă dai la o parte ca pe o jucărie care nu-ți place?

Genna făcu fețe-fețe și încercă să scape din îmbrățișarea lui. Dar mușchii lui de oțel o țineau strâns. El se aplecă spre ea și fu nevoită să se dea pe spate pentru ca sânii ei să nu-i atingă pieptul. Simți cum tremura de excitație căci bărbăția lui era magnifică și agresivă.

— Eu cred că avem o relație serioasă, zise Jared, știind că risca puțin forțând nota; de aceea adăugă blând: într-un fel. Încercând cu greu să-și caute luciditatea Genna zise:

— Cum așa, dar nu avem nimic în comun?

— Ba sigur că avem, zise Jared sărutându-i lobul urechii. Ne avem unul pe celălalt.

— Asta-i lucrul cel mai important. Genna simți cum o cuprinse amețeala și o dorință nebună de a-l strânge în brațe. Trebuia să redevină stăpână pe sine, înainte ca Jared să o subjuge definitiv. Dar cum să scape din brațele lui? Era la fel de ușor de urnit ca un munte. Apelă la o stratagemă: gâdilatul la subsuoară. Imediat obținu efectul dorit căci Jared strigă:

— Fault la mijlocăș! Desfăcu imediat brațele strânse, încercă să o prindă din nou, însă Genna apucă un prosop de vase și începu să-l rotească amenințător pentru a se apăra.

— Să nu cumva să te apropii, îl avertiză ea, retrăgându-se spre frigider. Te previn, pot să mânuiesc obiectul ăsta cu o precizie ucigașă. Pentru a-i dovedi cele spuse, vântură prosopul foarte aproape de fața lui Jared. El se dădu un pas înapoi și lăsă mâinile în jos.

— Ei bine, zise Genna calmându-se în cele din urmă, recunosc că există o anumită atracție fizică între noi. Ochii lui Jared străluciră aprins, Genna continuă:

— Dar oamenii au nevoie de mult mai mult

pentru a avea o legătură serioasă.

Uită-te la noi! Nici că se poate să fim mai deosebiți.

— Diversitate, ce vrei.

— Asta-i veche.

— Dar avem o mulțime de lucruri în comun, zise Jared. Genna se uită sceptică la el.

— Ca de exemplu?

— Uite: ție-ți place să gătești, mie îmi place să mănânc. Ție-ți place să faci plajă, mie-mi place să mă uit la tine.

— Sigur, ne potrivim de minune! Jared încă se mai gândea cum s-o readucă în brațele lui. Îi plăcea mai mult cum gândea ea în brațele lui.

— Contrariile se atrag, nu știai? Genna intuit mișcarea lui și agită prosopul.

— Păzea, că te fac praf! Jared, o fentă aplecându-se spre dreapta, îi apucă prosopul și o făcu să-i cadă în brațe izbindu-se de brațul său.

— Vezi, zise el cu un zâmbet șiret. Ne atragem ca doi magneți.

— Lasă-mă, zise Genna, încercând să nu respire în apropierea aerului său bărbătesc.

— Uite care e treaba Gen, zise el blând ca să n-o sperie. Suntem amândoi adulți și liberi. Ne simțim atrași unul de celălalt. Nu

pierdem nimic dacă facem o încercare. La fel gândise și ea aseară. Ca și atunci nu găsea un răspuns potrivit. El avea dreptate; nu avea planuri serioase în legătură cu dragostea. Cu Jared o să fie O.K., atâta timp cât nu o vor lua în serios. N-ar fi bine să se îndrăgostească de el pentru că n-o să iasă nimic pe termen lung. De fapt nu era nici un pericol să se îndrăgostească de el. Nici măcar nu era sigură că-i place. Jared contempla lupta ei interioară și aștepta concluzia. Poate dacă ar reasigura-o că e liberă, o să-i fie mai ușor să accepte.

— E vorba doar de un flirt. O să ne distrăm împreună. Nimic serios, fără complicații.

La asta se gândise și ea, dar totuși ceva nu-i convenea. Din orgoliu probabil. Își simțea mândria rănită că el nici măcar nu se gândea la ceva serios. Prostii, se gândi, atâta vreme cât nici eu nu mă gândesc la așa ceva.

— O simplă idilă? întrebă ea, lăsându-se pe spate în brațele lui pentru a-i privi mai bine fața. În loc de răspuns, el o bătu părintește pe umăr.

— O să ne distrăm bine și o să ne păstrăm și silueta. Ce poate fi mai potrivit pentru a petrece vara? De fapt el speră că, odată ce

ea își va fi dat seama ce băiat bun

E, va prelungi contractul.

— Bine... de acord, cedă Genna, conștientă că nu mai avea cum să se opună. Își scoase mâna stângă dintr-a lui, se uită la ceas, apoi la părul negru a lui Jared.

— Singura întâlnire care ar trebui să te preocupe acum e cea pe care ți-am aranjat-o cu frizerul. Dacă nu plecăm imediat, vom întârzia.

— Nu-ți place freza mea? Ochii lui scânteiară în timp ce-și trecu degetele prin şuvițele negre.

— Arată ca și cum șoarecii și-ar fi făcut de cap în timp ce tu dormeai, zise Genna sec.

— Să nu-i spui asta lui Brutus, o să se simtă jignit.

— Ce? L-ai lăsat pe Brutus să te tundă?

— Scumpa mea, râse Jared, pe Brutus îl las să facă tot ce vrea el.

Genna, împreună cu Alyssa, îl duse pe Jared la cea mai bună frizerie din Torry Hills: *La Paradisul Bărbaților. Tuns și Frezat*. Când ieșiră afară din frizerie după jumătate de oră, Jared arăta într-adevăr ca un manechin și nu ca o vedetă rock. Frizerul avusese inspirația să-i taie părul din creștet și mai ales şuvițele lungi ce-i atârnavă pe gât. Arăta acum incredibil de decent și

Genna abia aștepta să îi mângâie ceafa puternică! Chiar și lui Alyssa îi plăcea nouă tunsoare, care o făcea să spună într-una că tatăl ei e foarte drăguț.

— Haina îl face pe om, zise Genna, și-l duse pe Jared la cel mai luxos magazin de îmbrăcăminte din Torrey Hills. Bănuia că nu-i va putea reface aici întreaga garderobă, dar măcar puteau să cumpere câteva cămăși care să-l facă să nu mai arate ca un păstor ambulant. Jared însă ezită, aruncând o privire disprețuitoare manechinelor îmbrăcate elegant din vitrină.

— De ce să-mi mai cumpăr haine dacă am atâtea?

Genna își puse mâinile în șolduri, uitându-se muștrător la tricoul lui negru de tanchist și la pantalonii de camuflaj pe care îi purta.

— Mda... ești foarte potrivit îmbrăcat pentru o aventură în junglele din Nicaragua. Zâmbi și îi făcu din ochi lui Alyssa. Hai, Lyss, apucă-l pe tati de mână să-l ducem înăuntru! Alyssa chicoti și începu să sară în jurul lui Jared, trăgându-l de mânecă.

— Hai, tati, hai! Reușiră să-l bage pe Jared în magazin, cu ajutorul unui vânzător care ținu ușa deschisă. Cumpărură două cămăși stil Oxford, o cravată bleumarin cu o

pereche de pantaloni la culoare și două sacouri. Cum Jared mai era încă încruntat, Genna zise:

— Nu fi trist căci e bine pentru noua ta reputație, să fii văzut făcând cumpărături la magazinele din oraș. În plus, când mă vei duce să cinăm în vreun restaurant elegant, nu vei mai fi obligat să porți una din oribilele cravate pe care le ai pentru cei fără ținută corespunzătoare.

Jared nu pomeni nimic despre dulapul ticsit cu cămăși și cravate de acasă, de vreme ce lui Genna îi plăcea să-l îmbrace ca pe un prinț. Deși se cam plictisise la cumpărături, își luă revanșa în aceeași seară, ducându-se să cineze la restaurantul Leonie's; nu scăpa prilejul să tușească cu subînțeleș în timp ce își strângea nodul noii cravate. Următoarele câteva zile le petrecură învățându-l pe Jared să se comporte ca un cetățean normal al unui orașel normal. Genna încercă să-l convingă să-și dea jos cerceul din ureche, dar Jared refuză categoric căci mica bijuterie cu diamant era cadou de la mama lui.

Serile și le petreceau împreună, luând-o adesea și pe Alyssa cu ei. Făcură ceea ce făceau oamenii normali: merseră la cinema, cinară în oraș, ba chiar jucară minigolf.

Oriunde mergeau, Jared trebuia să împartă autografe. Întotdeauna semna peticele de hârtie cu zâmbetul pe buze, chiar și atunci când vreun fan îl întrerupea de la masă. Mulți dintre fanii lui era femei, atrase de el ca un magnet.

Cele mai multe îi dădeau de înțeles că ar face mult mai multe pentru el dacă ar fi de acord, dar Jared le expedia întotdeauna cu un zâmbet politicos.

Miercurea următoare se suiră toți trei în Mercedes-ul lui Jared pentru a merge în Hartford. Voiau să facă cumpărături pentru casă și să meargă la un picnic de îndată ce Jared își va rezolva o mică problemă.

Această problemă era de fapt filmarea unei reclame de treizeci de secunde pentru compania antidrog a Ligii Naționale de Fotbal American.

Genna și Alyssa primiră permisiunea de a sta în spatele camerelor de filmat, privind armata de machiori și luminiști, tehnicieni și cameramani care: se agitau în jurul lui Jared. În toată această hărmălaie, Jared rămăsese impasibil vorbind despre fotbal și semnând autografe. În momentul în care regizorul strigă: „Motor!”, Jared privi liniștit spre camera de filmat și-și spuse textul ca un profesionist. Se făcură trei filmări, iar

Genna a fost mai mult decât surprinsă de prestația deosebită a lui Jared în fața camerelor. Abia acum realizează ea că Jared știa mult mai multe lucruri decât lăsase să se vadă.

Ce mai, avea un adevărat talent de actor. Era atât de relaxat pe platou. Îmbrăcat în blugi și într-un tricou strâmt al echipei *Hawks*, cu teniși în picioare, stătea cu mâinile înfundate în buzunare, sprijinindu-se de o masă. Pe peretele din spatele mesei erau fotografii și imagini înrămate prezentându-l pe Jared în acțiune pe terenul de fotbal sau în brațe cu trofee obținute. Se uită direct în aparat și vorbește clar și sincer: „Ca mijlocas la *Hartford Hawks*, am reputația de a fi un tip mai ciudat”.; Zâmbi cucuritor și imediat redeveni serios: „Dar asta nu înseamnă că mă droghez. Pe teren mă strădui să-mi ajut echipa să câștige campionatul. Nu vreau ca drogurile să strice totul. Toată lumea știe că drogurile sunt o tâmpenie”.

Când Genna îl întrebă mai târziu, de ce nu-i spusese niciodată că face reclame T.V., ridică pur și simplu din umeri și zise:

— N-am considerat că e un lucru deosebit, și apoi o întrebă pe Alyssa: Cum ți-a plăcut, dulceată? Alyssa îi răspunse cu zâmbetul ei

timid.

— Ai fost la televizor, tati?

— O să fiu. O luă în brațe. Reclama va apare sezonul ăsta. Plină de mândrie, Alyssa se întoarse spre Genna.

— Tati al meu joacă fotbal! Genna se abținu să nu izbucnească în râs. La urma urmei nici ea nu știa mare lucru despre sport. Jared râse și își sărută fiica.

— Fotbal, iubita mea Mai târziu, mâncară hamburgeri în parc. De fiecare dată când Genna amintea de cumpărături, Jared schimba subiectul. Era prea frumos afară ca să te închizi într-un magazin, zicea el.

În schimb le duse cu mașina în parcul Elisabeth, unde se plimbară prin faimoasele grădini de trandafiri, privind lumea jucând bowling pe iarbă.

Soarele fierbinte și mireasma amețitoare a trandafirilor o făcură pe Genna să se simtă amețită și slăbită. Își spuse că se va putea distra cu el fără să se implice sentimental, dar acum începea să aibă îndoieli. Se simțise atrasă de el încă de la început, dar dorința fusese înăbușită de părerea proastă pe care și-o făcuse atunci despre el. Problema era că el încetase să mai fie „Jared-imbecilul”.

Dimpotrivă, era cel care șezuse lângă ea

pe podeaua din bucătărie și îi ascultase răbdător povestea despre o copilărie nefericită. Era un Jared neînchipuit de modest care nu se lăuda cu. Câștigarea campionatului național sau cu reclamele de la T.V.Era Jared care avea întotdeauna timp pentru fetița lui și pentru fani. Era Jared ale cărui sărutări o înnebuneau.

Cu toate astea, ar fi o proastă să se îndrăgostească de el, pentru că el nu ar putea avea niciodată o relație serioasă cu o educatoare. Și nici nu era genul de bărbat pe care ea să-l trateze cu seriozitate. Probabil că și el considera totul a fi doar un flirt de vacanță, nimic serios. Era o relație convenabilă pentru amândoi.

Într-adevăr își spuse Genna, nu era nici un pericol pentru ea să se implice prea mult. Tot ce făceau era să lucreze împreună. Condițiile pe care le hotărâseră în ceea ce privea slujba ei erau foarte clare pentru ea: amici și colegi de serviciu.

Oricum, era destul de matură să nu se lase prinsă în mreje.

Trecuse mult timp de când nu mai fusese atrasă de nici un bărbat, iar acum vlăjganul ăsta din *Liga Națională* care îi făcea curte, o făcuse să reacționeze necugetat. Odinioară, pusese prea mult suflet într-o relație și îi

era teamă să nu i se întâmple același lucru din nou. Ăsta era motivul pentru care aproape că nu mai ieșise cu bărbați de când se despărțise de Allan. Știa prea bine ce însemna să-ți dai inima unuia ce nu vrea decât să se joace cu ea. Allan o făcuse să se simtă nesigură pe ea ca femeie, și să se îndoiască de propria-i judecată. Era firesc să-i fie teamă să nu pățească la fel și acum. Dar ea și Jared deveniseră prieteni. Și n-avea de ce să se teamă. Genna zâmbi uitându-se la Jared care-i puneă lui Alyssa pe cap o coroniță de flori pe care tocmai o cumpărase de la o tarabă.

Tulburare. Asta era tot ce simțea. Era un bărbat arătos și original în felul lui ciudat. Cu siguranță, nu era cuvântul acela care începea cu D - dragoste. Era doar o atracție normală între două persoane adulte care au petrecut mult timp împreună.

Răsuflă ușurată, convinsă că nu e în pericol.

Genna ședea alături de Jared pe treptele de piatră ale verandei lui și se uită la Alyssa cum se juca cu Flurry. Renunțase în cele din urmă să mai meargă la cumpărături.

— Ai ceva vești de la avocatul tău? întrebă ea. Jared dădu negativ din cap, uitându-se la fiica lui.

— Paul a spus că ei au făcut primele demersuri și acum așteaptă. Nu știu care e planul lor de joc dar oricum nu-mi place. Scutură din umeri ca și cum s-ar fi eliberat de o povară. Hai să schimbăm subiectul și să trecem la ale noastre.

— O.K., zise Genna. De ce nu mi-ai spus nimic despre reclamele pe care le faci?

Jared ridică din nou din umeri și sorbi din paharul de cola.

— N-am vrut să fac caz din asta.

— Faci multe chestii din astea? Reclame, vreau să spun.

— Câteva. Ea știa că e timid și modest. Ce drăguț din partea lui!

Amy îi spusese că face bani grei cu reclamele pentru câteva produse foarte cunoscute din țară. Dacă ar fi fost un imbecil arogant, așa cum crezuse la început, ar fi făcut pe teribilul încercând s-o impresioneze cu chestiile astea.

— Cred că Alyssa e foarte încântată să mă vadă la televizor.

— Așa e. Știi, e foarte mândră de tine.

Genna zâmbi văzându-l cum se înroșește, în timp ce cățelușul o apucă de șireturi.

— Aici, Flurry! strigă Alyssa, ținându-și cu o mână coronița cumpărată de Jared. Îl momi pe Flurry cu o minge roșie de plastic.

— Primești onorariu pentru o reclamă cum ai făcut azi? întrebă Genna.

Jared negă din cap, uitându-se la fiica lui care țipă când cățelușul sări spre ea.

— Aruncă-i-o, scumpo! îi strigă, iar apoi răspunse la întrebarea lui Genna.

Nu, nu primesc. Țsta-i un serviciu public. Liga de fotbal plătește cheltuielile de producție, dar nu și participarea mea. Ei doar mă încurajează să fac clipurile astea; și chiar dacă n-ar face-o, eu tot aș fi de acord să mă filmeze. E o cauză în care cred sincer. O grămadă de puști mă privesc ca pe un idol. Consider că trebuie să dau un exemplu bun, mai ales pentru că reputația mea nu e tocmai strălucită, îmi place să-i văd pe puști distrându-se, dar nu vreau să-și formeze o idee greșită.

Genna reflectă la cele spuse de el în timp ce la radio se auzea o piesă romantică.

La prima vedere, Jared nu părea a fi tipul de om pe care părinții și l-ar dori drept model pentru copiii lor - cu freza punk, eu cerceul de diamant și cu zâmbetul lui seducător. Dar era un erou al sportului și copiii l-ar fi îndrăgit chiar dacă părinții le-ar fi interzis lucrul acesta, l-ar fi fost ușor să nu-și asume nici o responsabilitate, și să le spună tinerilor să se distreze și să nu țină

cont de nimic. Dimpotrivă însă, el le spunea să fie ei însăși și să ducă o viață morală.

Deodată, se aplecă deasupra lui și-l sărută pe obraji.

— Ești tare dulce. Jared îi zâmbi împingându-și ochelarii de soare pe frunte, astfel încât să-i poată savura din plin albastrimea ochilor.

— Vezi ce spui, Genna, căci o să încep să cred că sunt preferatul profesoarei.

Zâmbetul îi deveni seducător și vocea lui o învălui pe Genna. Spuse:

— Foarte bine, n-am nimic împotrivă să fiu preferatul tău.

Genna se uită chiorâș la el și îl împinse pe iarbă unde imediat a fost atacat de cățeluș. Jared se ridică în picioare și se șterse de pupăturile lui Flurry, în timp ce Genna și Alyssa mureau de râs.

— Ești într-o mare încurcătură, amenință el cu degetul spre Genna, în timp ce Alyssa o zbughi în casă cu cățelușul după ea.

— Sunt înspăimântată, se prefăcu Genna ridicându-se în picioare.

— Cred că am fost rănit.

— În amorul propriu? zise Genna sarcastic. Jared ridică din sprâncene încercând să o facă pe furiosul.

— S-ar putea. Vrei să mergem în cameră

la mine să vedem?

— Ești imposibil!

— Asta-i culmea. Cu repeziciunea unei feline, o prinse în brațe și începu să danseze în ritmul straniu ce se auzea de la radio: dur poate, dar nu imposibil.

— Cu siguranță respingător. Se prefăcea jignită așa cum se prefăcea că nu-i vede freamătul buzelor atât de aproape de ale ei. El râse.

— Știi foarte bine că-ți place. Bernice ieși pe ușa din spate, făcând semne cu mâna.

— Șefu', la telefon.

— Mersi, Bernice. Se uită cu coada ochiului la Genna și intră în casă dansând.

Genna își înăbuși un țipăt de frustrare și se așază pe un scaun lângă Bernice.

— E ceva de capul lui, nu-i așa? spuse bătrâna încrucișându-și picioarele. Purta o salopetă bărbătească neagră, teniși cu talpa groasă și un tricou imens al echipei *Hawks*, care îi acoperea trupul îndesat. Mânele scurte îi atârnau până peste coate.

— Nu știu ce e cu tipul ăsta, zise Genna, scuturând capul tulburată. Stârnește ceva sălbatic în mine. Cu el, nu știu niciodată dacă o să râd sau o să-l pleznesc. Înțelegi ce vreau să zic, Bernice? Bernice își înfoie părul cu mâna și zise râzând:

— Iubito, fostul meu soț nu putea să stârneasă nici un câine, dar eu am citit o grămadă de romane de dragoste și aș zice că ești îndrăgostită.

Îngrozită, Genna suspină.

— De Jared Hennessy?

— Nu văd nici un Robert Redford prin preajmă.

— În... dră... de Jared Hennessy, murmură ca pentru sine, cutremurându-se. Așa ceva nu era posibil. Nici măcar nu putuse pronunța cuvântul și prin urmare hotărî că e vorba doar de o pasiune trecătoare. Spuse cu voce tare. Nu, m-a tulburat pur și simplu. Bernice, îmbujorată, râdea cu lacrimi și se bătea cu mâinile peste genunchi. Din cauza lipsei de aer, părea că se sufocă.

— Oh, oh... asta-i... bună. Oh, oh, ai cam încurcat-o. Genna se încruntă nevăzând nimic amuzant.

— Ce să spun, foarte nostim.

CAPITOLUL 6

Cuvântul acela care începe cu D.Cum de putuse să i se întâmple așa ceva. Dar oare ea era de vină? Poate că Bernice se înșela. De două zile, Genna tot încerca să se convingă de asta. Încă o dată, își spuse că e doar o pasiune trecătoare. Deși așteptase, nimic nu se întâmpla. Pur și simplu nu avea

liniște. De fapt era amețită. Oh, Doamne... m-am îndră... Cum de ajunsese să se îndrăgostească de un bărbat ca Jared Hennessy? Cu câteva zile înainte ar fi jurat că nu suporta să-l vadă. *Groaznic*, gândi Genna, aranjând un raft cu haine de fetiță. Fusese nevoie să cumpere haine și pentru Alyssa, căci Jared reușise să termine mare parte din cele vechi la ultima spălare înainte de a o angaja pe Bernice.

N-o să iasă nimic bun din toată afacerea asta, își zise. În câteva săptămâni se va termina cu slujba ei, Jared își va relua antrenamentele și ea se va întoarce la grădiniță, după o vară în care va fi îndrăgostită de cine nu trebuia. Și era mai mult ca sigur că el nu era... îndr... de ea. Jared se distra doar.

Făcuse din nou o prostie, se implicase fără să vrea într-o relație cu un bărbat cu care nu avea nici un viitor. Și nici măcar nu era genul ei.

Era nonconformist, înflăcărat, extravagant. Ea însă voia pe cineva serios, demn de încredere, plictisitor de normal. Jared examinează chipul încruntat al lui Genna și zâmbi pentru sine. Așa cum îi spusese Bernice, simțea că ea începe să cedeze.

Bernice îi spusese asta și acum începea să

o creadă și el. Nu-l deranja că ea nu era extraordinar de încântată de asta. Important era că reușise să o cucerească.

Genna era o femeie inteligentă, cu capul pe umeri; mai devreme sau mai târziu va ceda șarmului său. Totuși, avea nevoie de timp pentru a se obișnui cu ideea.

Dacă ar încerca să facă presiuni asupra ei, l-ar trimite probabil la plimbare. Îi promisese un flirt fără complicații. Nu mai era sigur că asta vrea, dar trebuia să se prefacă că e adevărat. Alyssa alesese o bluză de catifea de la cabina de probă,

Jared plăti la casă și bluza fu adăugată mormanului de pachete de cumpărături.

— Tati, pot să-mi iau o cămașă de noapte nouă ca să merg cu ea la Courtney? întrebă ea în momentul în care ajunseră la raionul de cămăși de noapte.

Jared îi aruncă o privire îngrijorată și, mângâind-o pe păr, o întrebă:

— Ești sigură că vrei să rămâi peste noapte la Courtney, Lyss?

— Da, tati, te rog lasă-mă. Sunt destul de mare.

— Da, scumpa mea, știu că ești. Genna auzi discuția, dar nu voi să se bage. Amy promisese că le va duce pe fete la plimbare, la pizza, iar apoi vor înnopta la familia

Dennison. De câteva zile fetițele numai despre asta vorbeau.

În cele din urmă, Jared se dădu bătut. Cumpărară o cămașă de noapte albă cu panglici albastre de satin.

Merseră spre centrul comercial, îndreptându-se spre fântâna arteziană unde urma să se întâlnească cu Amy. Cu un gest degajat, Jared luă mâna lui Genna, și zâmbi când văzu surpriza de pe fața ei. Cu cealaltă mână Genna o ținea pe Alyssa. Fără să vrea, cuvântul „familie” începu să-i joace prin cap. Frumos cuvânt. Îi plăcea.

Deși Jared îi aruncă priviri dulci, Genna continua să privească vitrinele pe lângă care treceau. Nu era pentru prima oară când Jared o lua de mână, dar era prima dată după ce descoperise că se... îndră... de el. O neliniște stranie și amețitoare o cuprinse. Ar fi vrut să fugă și în același timp ar fi vrut cu totul altceva.

Amintindu-și senzația pe care o avusese când Jared îi mângâiase sânii goi, Genna începu să gâfâie ușor. Înăuntrul sutienului de dantelă, sfârcurile i se împietriră și dintr-o dată deveniră hipersensibile la materialul care se freca de ei precum degetul lui Jared în seara aceea. Un val de fierbințeală o cuprinse.” *Pentru Dumnezeu, Genna,*

termină cu prostiile". Gândurile erotice i se risipiseră de îndată ce ajunseră în dreptul unui magazin ale cărui vitrine o atraseră întotdeauna, fără să-și poată permite vreodată să-și cumpere ceva. În vitrină, unul din manechine, o brunetă apetisantă purta o superbă rochie de tafta violetă. Era cel mai elegant și extravagant lucru pe care Genna îl văzuse vreodată.

Instantaneu, se poticni.

— Ai văzut ceva ce-ți place, întrebă Jared, oprindu-se din drum.

— Poftim? Ah.., se bâlbâi ea simțindu-se jenată că se uita la o astfel de rochie.

Pe chipul lui Jared apăru un zâmbet și ochii îi luciră.

— Ei hai, Gen, recunoaște că ai pus ochii pe rochia asta.

— Nu-i adevărat, zise ea, înroșindu-se. El zâmbi și mai tare.

— Genna, uită-te la mine!

— O.K.recunosc eu, împurpurându-se, e drăguță.

— Hai s-o probezi!

— Termină cu prostiile.

— Încearc-o, totuși.

— Ce să fac cu o rochie ca asta?

— O s-o porți la școală, rânji Jared.

— Dacă educatoarele s-ar îmbrăca așa, ce

să mai vorbim de artiste.

— Atunci cumpăr-o pur și simplu de distracție.

— Dar nu e nici o distracție să dai două mii de dolari pe o rochie pe care n-o s-o port niciodată.

— Încearc-o, Genna, se auzi vocea cristalină a lui Alyssa. Intrară în magazin și Jared zâmbi seducător unei vânzătoare care își făcea de lucru prin preajmă. Aceasta se oferi să-i ajute.

— Vezi? îi șopti Jared la ureche lui Genna.

— Ar fi spus „da” orice i-ai fi cerut. Mai ales dacă ai fi rugat-o să meargă cu tine în Hawaii.

— Nici o șansă, iubito, căci sunt convins că ai fi sărit la mine să-mi scoți ochii.

Toate femeile din magazin se uitau lung după Jared. El le zâmbea seducător și le cerea părerea în legătură cu Genna și minunata rochie. Era de-a dreptul penibil.

Până și o bătrânică cu părul albastru fu năucită de farmecul lui. Aceasta atinse mâna lui Genna și o sfătui prietenește.

— Încearc-o scumpo, e făcută pentru tine.

— Vezi, zise Jared, au dreptate. În cele din urmă Genna cedă. Luă rochia și - merse la cabina de probă. Când reveni, toată lumea din magazin izbucni în aplauze.

Jared simți cum i se pune un nod în gât; Genna era într-adevăr foarte sexy în acea rochie. Știuse tot timpul că e adorabilă dar... Doamne Dumnezeule! Rochia îi pune în evidență forma perfectă a sânilor și talia fină. Ar fi vrut să o poarte numai pentru el. Aiurit, îi dădu vânzătoarei cartea de credit.

— Împacheteaz-o! După ce o lăsară pe Alyssa în compania lui Amy, Genna și Jared continuară să privească la întâmplare vitrinele. Lui Genna încă îi mai ardeau obrajii.

— Încă nu-mi vine să cred că ai cumpărat rochia asta.

— Și totuși am cumpărat-o.

— Cred că ție o să-ți stea destul de caraghios în ea.

— Iubito, am cumpărat-o pentru tine. Genna se prefăcu că nu observă timbrul emoționat al vocii lui.

— Cred că Candy, manechinul, o să o poată purta.

— Dar am cumpărat-o pentru tine.

— N-o s-o port!

— Ba o s-o porți. Jared tocmai se întorcea să-i zâmbească când o văzu că se oprește deodată în loc și devine albă ca varul.

— Genna, ce e? Se uită fix la bărbatul ce își căuta o cravată, la câțiva metri în fața ei.

Simți că totul în ea se prăbușește. Era Allan.

— Genna? Vocea îngrijorată a lui Jared o trezi la realitate.

— Nu s-a întâmplat nimic, dar hai să plecăm de aici. Jared însă nu se clinti. În momentul următor însă, Allan Corrigan se întoarse și se uită exact spre ea.

Deodată simți cum niște brațe vânjoase o strâng și simți sărutul lui Jared pe frunte. Îi șopti:

— Fă-mi cunoștință cu el, Gen. Stânjenită, Genna se uită în ochii lui și se simți încurajată de privirea lui plină de înțelegere. El o sărută tandru pe vârful nasului.

Oricine i-ar fi privit, ar fi fost sigur că sunt o pereche de îndrăgostiți. Jared o înghionti, zicându-i:

— Vreau să arăți fericită, draga mea. Genna afișă un zâmbet larg, apropiindu-se de ultimul bărbat de pe lume cu care ar fi vrut să se întâlnească.

— Allan! la te uită, chiar tu!, zise ea voioasă, apăsând pe fiecare cuvânt.:

Allan își ridică capul.

— Genna! Continua să țină în mână o cravată maro din mătase. Nu era la fel de înalt ca Jared, iar costumul în dungi scotea în evidență constituția lui firavă.

Totuși, arăta bine în felul său, căci era destul de aranjat - începând cu părul lui blond dar rar, pieptănat îngrijit și terminând cu pantofii lui de lux.

— Ce mai faci? o întreabă. „*Îmi vine să vomit*”, se gândi Genna.

— Bine, foarte bine, răspunse și zâmbi și mai tare, gândindu-se cât de forțat arăta zâmbetul acesta pe fața ei. Cu o privire scânteietoare, Jared o ciupi.

— Fă-mi cunoștință cu... prietenul tău, iubito.

— Poftim? Ah, da! Jared, dă-mi voi să ți-l prezint pe Allan Corrigan, o veche...

Persoană... pe care am cunoscut-o, zise încruntată. Allan, el este Jared Hennessy.

— Mijlocașul? rosti Allan, vădit surprins. Lui Jared îi veni să spună: „Bineînțeles, tâmpitule”, dar zise doar:

— Exact. Gennei îi veni să râdă isteric. Allan era întotdeauna așa de fudul. Niciodată nu-l impresiona nimic. Acum părea foarte stânjenit.

În schimb, Jared arăta de-a dreptul agresiv, un mascul posesiv al cărui teritoriu fusese amenințat. Privirea lui fioroasă îl țintui pe Allan.

— Cât de bine zici că o cunoști pe Genna mea? Involuntar, Allan făcu un pas înapoi.

Genna bătu ușor pe toracele lui Jared, chipurile pentru a-l calma.

— Te rog, Jared, nu fi urâcios. Doar suntem în lume.

Nervos, Allan mototoli cravata de mătase pe care se gândise s-o cumpere.

— Să vedeți, domnule Hennessy... Nu aveți de ce să vă temeți... Adică, vreau să spun... Genna și cu mine... nu e nimic... Jared scrâșni din dinți.

— Cum, Genna n-a însemnat nimic pentru tine? Făcu un pas înainte și-l apucă de guler în timp ce Genna încerca să-l oprească. Allan ținea cravata de ambele capete ca și cum mătasea fină l-ar fi putut apăra.

— N-am vrut să spun asta, se vaită el.

— Serios, Jared, îl certă Genna, adunând bagajele de pe jos. O să fiu nevoită să te pun în lesă dacă te mai porți așa. Fără să-și ia ochii de la Allan, Jared se aplecă spre Genna și o sărută grăbit pe buze.

— Hai, scumpo, hai să mergem acasă, mârâi el. Genna îi aruncă o privire lui Allan, abia stăpânindu-și râsul. Acesta arăta ca cineva care tocmai scăpase cu bine din ghearele unui tigru. Părul i se făcuse măciucă.

— Mi-a părut bine să te văd, Allan, zise ea în timp ce Jared o cuprindea posesiv de

mijloc.

— Ne mai vedem noi, Corrigan, zise Jared rânjind. Apropo, ar trebui să-ți cumperi cravata asta urâtă, se potrivește la costumul tău.

În timp ce se îndrepta spre locul de parcare, Genna începu să chicotească pentru ca, în cele din urmă, să râdă în hohote, ținându-se cu mâinile de burtă.

Jared se căuta prin buzunare și începu să ronțăie niște bomboane.

— Oh, oh, zise ea în cele din urmă, trăgându-și sufletul. Săracul Allan, arăta ca electrocutat. Credea că o să-l sfâșii. Ce înscenare grozavă.

Jared se forță să zâmbească. Se gândea ce-ar zice Genna dacă ar ști cât de puțin jucase teatru. Niciodată în viața lui nu fusese gelos sau posesiv, dar de data asta ar fi vrut să-l calce în picioare pe Corrigan doar pentru că o cunoștea pe Genna.

Femeia asta îi trezea toate instinctele. Revenindu-și la normal, Genna se gândea acum la cele întâmplate.

De un an de zile se temuse de această întâlnire și iată că Jared reușise să salveze situația.

— De ce ai făcut asta pentru mine? întrebă ea mirată.

Jared descuie portiera *Mercedes-ului*, apoi se uită lung la ea.

— Acum suntem o echipă, Genna. Coechipierii se ajută întotdeauna la nevoie.

Genna știa că dacă ar fi fost singură în magazin l-ar fi evitat cu orice preț pe Allan și apoi s-ar fi învinovățit într-una de lașitate. Dimpotrivă, Jared i-a dat impresia că a mai câștigat ceva din respectul pentru sine pe care-l pierduse atunci când Allan o jignise în amorul propriu, atunci când hotărâse să termine relația cu ea. Sunt... îndr... de el, se gândi. Ridicând o mână, mângâie cu dosul degetelor obrazul neted a lui Jared. Un fior magic îi străbătu brațul. I se părea că e o femeie de pe stradă care încerca să seducă un bărbat într-o parcare.

Jared o trezi la realitate, spunându-i:

— Haide să cumpărăm o înghețată, Gen. Genna nu scoase nici cinci cuvinte pe drumul de întoarcere. Jared nu încercă să spargă liniștea, lăsând-o cu propriile-i gânduri, însă o studie atent în timp ce conducea mașina. Ce fusese Corrigan asta pentru ea? Un iubit? Mai mult? Și ce dracu îi făcuse nenorocitul ăsta, de o lua la sănătoasa când îl vedea?

Genna stătea privind absentă pe geam, frecându-și cu mâna glezna luxată. *La naiba,*

înjură Jared în gând, n-ar fi trebuit să renunțe așa repede la cârjele acelea. Îi spusese de atâtea ori lucrul acesta, dar degeaba. Era de o încăpățănare uriașă.

Bineînțeles că o iubea și pentru asta.

O iubea. Gândul acesta îl copleșea și-l încălzea. Ce mai, era îndrăgostit până peste cap. S-ar fi bătut cu oricine pentru a o avea. Ori o cucerea, ori își pierdea mințile.

Spera din tot sufletul ca ea să nu-l mai iubească pe Corrigan. Gândul ăsta îl speria serios. Corrigan era genul de afacerist plicticos. Cravatele pe care le purta erau mai interesante decât propria lui personalitate. Era exact ceea ce căuta Genna. Jared parcă *Mercedes-ul* în garaj lângă *Corvette-ul* negru. Opri motorul și zise ușor iritat.

— Vrei să intrăm să bem ceva?

„*Doar dacă e ceva mai tare decât băutura răcoritoare*”, se gândi Genna, dar zise:

— Cum să nu. Îl urmă pe Jared în casă, schiopătând un pic. Continua să se gândească la Allan, la cât de tare se înșelase în privința lui. Nu era deloc genul de femeie care să se implice într-o relație fără a se gândi bine la ceea ce face. Fusesse foarte sigură că se va înțelege cu Allan. Cum de putuse să se înșele atât de amarnic?

Era chiar atât de lipsită de judecată?

Jared se învârtea prin cameră aprinzând luminile. Nu era târziu, dar vântul adunase norii într-o aglomerație întunecoasă și în aerul de vară se simțea apropierea ploii. Se îndreptă spre bucătărie să toarne ceva în pahare, dar deodată se opri. Tăcerea devenise prea apăsătoare. Poate ar fi putut face ceva să înveselească atmosfera. Voia să afle acum dacă îl mai iubea pe imbecilul de Corrigan. O întrebă blând:

— Tipul ăsta, Corrigan, e genul de bărbat pe care-l vrei? Oare mă dai la o parte pentru un afacerist chel și insipid? Să știi că mă jignești.

Absentă, Genna repetă totuși vechiul ei argument.

— Nu e deloc rău să vrei un bărbat cu o profesie serioasă.

— Atunci mărită-te cu un jocheu, zise Jared sarcastic. Genna nu ripostă, dar era gata să izbucnească în lacrimi. Crezuse sincer că Allan Corrigan e bărbatul visurilor sale.

— Gen? se auzi vocea caldă și delicată a lui Jared. Îi simți respirația în ceafă și mâinile pe umeri încât abia reuși să nu-i cadă în brațe.

— Nu, zise răgușită, Allan Corrigan nu e

deloc ceea ce vreau eu. Odinioară am crezut asta, și am făcut o mare greșeală.

— Și ai mai făcut o greșeală, spuse întorcându-i fața spre a lui. Îi ridică ușor bărbia, iar cu degetul mare șterse grijuliu urma unei lacrimi pe obraz. Nu poți judeca un om după haine pentru că nu știi niciodată ce se poate ascunde în spatele unui tricou murdar. *Câtă dreptate avea*, se gândi Genna, uitându-se la el cu buzele cuprinse de tremurul unui început de zâmbet. Ar fi putut jura că Allan e un bărbat veritabil, ca și costumele pe care le purta, dar se dovedise a fi superficial și inconsecvent. Pe de altă parte, cu puțin timp în urmă, nimeni n-ar fi putut-o convinge că Jared Hennessy e mai bun.

Întâmpina cu bunăvoie sărutul lui Jared; se simțea ca și cum s-ar fi întors acasă.

În brațele lui se simțea protejată și în siguranță. Era ca și cum n-o mai sărutase nimeni altcineva. Își puse brațele în jurul gâtului său și răspunse la sărut, simțind cum încetul cu încetul cedează. Nu mai conta că Jared nu purta ac de cravată și cercel în ureche. Era atent și grijuliu, inteligent și drăguț. Făcea cât o duzină de tipi de genul lui Allan Corrigan. Zâmbi aproape de buzele lui.

— Mmm... ce gust bun ai. Jared o trase din ce în ce mai aproape și corpurile li se contopeau încetul cu încetul. Își înfundă o mână în bogatul ei păr castaniu. Buzele se jucau drăgăstos cu loburile urechilor.

— Vreau să fac dragoste cu tine, Genna. Tu?... Simți că i se oprește respirația în timp ce aștepta și se rugă. Genna își puse capul pe pieptul lui, ascultându-i inima. Zâmbi și se uită la el. Inima lui bătea din ce în ce mai tare.

— Vreau să facem dragoste, Jared. Zâmbiră amândoi.

— O.K., zise el ridicând din umeri. Tu m-ai convins să o fac. Ținându-se de mijloc, se îndreptară spre camera lui Jared, singura din casa în care Genna nu pășise încă. Era mult mai aranjată decât își imaginase ea. Un tricou era pus pe spătarul unui scaun dar nici o haină nu atârna pe sertarele șifonierului, iar patul era făcut.

Patul. Genna zâmbi. Era un pat enorm cu rama de stejar, montat pe un pedestal înalt. Aprinse veiozele de pe noptiere și camera se umplu cu o lumină aurie. Se așezară față în față, privindu-se, ținându-și mâinile, zâmbind, lipindu-se unul de celălalt. Nu se grăbeau, nu erau nervoși, doar simțeau apropierea plăcerii. Se purta ca și cum s-ar

fi iubit de ani de zile. Se sărutau pe obraji, pe gât, pe gură. Genna se bucură că Jared purta acum un tricou normal, dar și mai bucuroasă fu când și-l scoase și ea putu să-i mângâie magnificul piept. Era atât de frumos cu pielea lui bronzată, acoperită de păr negru. Îl privea însetată de dorință, mângâindu-l cu vârful degetelor, simțindu-i pielea netedă și caldă.

Jared n-o întrerupse, privind-o în ochii cenușii, însetați de dorință. De fapt asta așteptase. Să facă Genna pasul hotărâtor în legătura lor. Aproape că i se tăie respirația când degetele ei îi apăsară ușor sfârcurile. Lăsând capul în jos, Genna începu să-l răsfețe cu limba ei caldă și umedă.

Jared își mai păstră controlul până în clipa când îi văzu ochii mari și întunecați.

Mârâi ușor, se aplecă să o sărute și o dezbracă de bluza albă de bumbac și de sutienul de dantelă. Gândurile lor se armonizară în liniștea camerei în momentul în care sânii ei tari îi atinseră pieptul lui musculos și viril. Câteva minute rămaseră pur și simplu îmbrățișați, savurând această primă etapă a desfătării amoroase. Genna își lăsă capul pe spate, așteptând o nouă sărutare, de data aceasta mai profundă decât înainte. Dulceața gurii ei îl aștepta și

tremură când buzele li se atinseră, limba lui pătrunzând adânc înăuntru. Sâni îi ardeau de dorință, Jared le cuprinse carnea moale, frecându-le sfârcurile de pieptul lui.

Genna gemu de plăcere și de dorință, împingându-se în el. Pântecul ei emana valuri de căldură la atingerea virilității lui ațâțate.

Undeva departe, foarte departe în minte, Genna realizează că nu se mai simțise niciodată așa de bine. Mai ales, nu mai fusese niciodată atât de îndrăzneată. Jared reușea să scoată la iveală tot ce era mai feminin în ea.

— Desfă-mi fermoarul, iubito, îi sugera el la ureche.

Genna se lăsă complet posedată de dorință. Nu mai ezită, nu mai era timidă.

Lacome, mâinile ei alunecară pe curea pantalonilor lui, apoi mai jos, trăgând de inelul fermoarului. Nu ezită să-i dea jos blugii și slipii care-i stăteau în cale.

Jared făcu la fel, coborând cu mișcări lente pantalonașii și bikinii ei.

Se apropiară din nou unul de celălalt, fiecare dorind înfocat atingerea celuilalt.

Pasiunea lor începu să clocotească și Jared aproape că o zdrobi în brațe pe Genna. Ea se ridică pe vârfuri și se lipi de

el, simțind bărbăția lui netedă și tare între ei. Limba lui Jared plonja cu dezinvoltură și începu un du-te-vino în ritmul dragostei. Se eliberaseră de ultimele resturi de îmbrăcăminte. Jared dădu la o parte cuvertura bleumarin și o ajută pe Genna să se întindă pe pat, apoi se așează alături de ea, acoperind-o cu sărutări. Mâna lui îi atinge pieptul, mijlocul iar apoi alunecă ușor între coapsele ei despărțite și începu să se joace cu degetele prin cărlionții negri. Genna suspină de plăcere când Jared o mângâie intim. Degetul său mare găsi zona cea mai sensibilă, fierbinte de dorință și o pătrunse cu degetul, sporindu-i plăcerea.

— O să fie extraordinar, draga mea, șopti aproape de gâtul ei.

— Da, zise ea printre gâfâituri, împreunând mâinile la spatele lui. Nu mai simțise niciodată ceva atât de profund. Jared era atât de deosebit, era prietenul ei și urma să fie iubitul ei. Gemând, se întoarse spre el și căută cu mâna bărbăția lui. Voia să-i ofere plăcere, să-l facă să ardă și să se consume de plăcere. Jared mormăi, o mușcă cu dinții de umăr în timp ce mâna ei începu să-l dezmierde domol.

O dorea! Sângele i se încinsese dar totuși nu simțea nevoia să se grăbească. Voia să

atingă, să savureze fiecare bucătică din ea. În fine, avea să fie a lui și voia ca asta să dureze o veșnicie. Genna simțea la fel. Îl dorea cu tot trupul dar nu voia o satisfacție furtunoasă. Senzațiile pe care le trăia erau prea intense, prea minunate pentru a se termina atât de repede. Cu o răsucire a șoldurilor, Jared ajunse în genunchi între coapsele ei. O sărută și o mușcă ușor de ureche.

— Te simți în siguranță, scumpa mea?

Genna murmură pierdută un „da” și-l trase și mai aproape de ea. Jared alunecă deasupra ei, căutându-i sânii, mâinile lui frământară rotunjimile pline și fragede în timp ce le inspira parfumul proaspăt. Cu o încetineală înnebunitoare, limba lui trase un cerc în jurul aureolei vineții pentru ca în final să muște mugurele tremurător. Aproape că îi venea să urle de plăcere. Închise ochii cu putere.

Jared alunecă din ce în ce mai jos, sărutând-o pe pântec, sub buric până ce Genna se deschise pentru el, oferindu-i dulcea comoară a feminității ei. Îi murmură numele și se arcui din spate. Gura lui se reîmpreună cu a ei, în timp ce o pătrundea lent în interiorul feminității ei din ce în ce mai fierbinte. Mâinile îi alunecară sub ea,

cuprinzându-i soldurile. Continua să împingă încet.

— Jared! gemu ea.

— Te doare, iubito?

— Nu, șopti ea, atingându-i obrazul cu mâna tremurândă. E atât de bine!

Copleșită de dragoste, Genna nu putu decât să-i murmure pierdută numele.

Trupurile lor se balansau încet spre împlinire. Se mișcau în armonie perfectă, în timp ce plăcerea îi purta în sus, tot mai sus, spre piscuri, și apoi dincolo...

Fusesse perfect. Se întinseră împreună în cearșafurile mototolite. Genna își așează capul pe umărul lui Jared și acesta o mângâie pe spate.

Erau atât de profund satisfăcuți încât nu mai simțeau nevoia să vorbească. Se desfătară așa o vreme cu senzația produsă de dragostea lor.

Jared fu cel care rupse tăcerea. Genna i se dăduse fizic, dar între ei mai existau bariere emoționale și se hotărî să le sfarme.

— Spune-mi ce-a fost între tine și Corrigan. Surprinsă, Genna ridică capul, privi în jur și își simți inima bătând mai tare. Oare să îndrăznească să-i spună lui Jared?

Simțindu-i ezitarea, Jared o ciupi de obraz.

— E O.K., iubito, poți să-mi spui. Doar suntem prieteni, nu?

Da, se gândi Genna. Putea să-i spună căci era prietenul ei.

— Eu i-am acordat o mult mai mare importanță decât ar fi meritat.

Era conștientă că încă nu se vindecase căci experiența cu Allan îi făcuse o rană pe suflet care încă nu se vindecase complet. Își închipuise că „te iubesc” însemna același lucru și înăuntrul și în afara dormitorului. Își jurase să nu mai facă a doua oară aceeași greșeală. Jared o aștepta să continue, sărutând-o încurajator pe frunte.

— Ar fi fost mai simplu dacă... dacă n-aș fi rămas însărcinată, zise ea, și ochii i se umplură de lacrimi. A fost un accident, îți jur, nu o plănuisem.

Brațele lui o strânseseră mai tare, căci îl impresiona felul în care lua asupra ei întreaga vină. Într-un fel, Jared știa la ce se gândise Allan, căci și el bănuise întotdeauna că Elaine rămăsese intenționat gravidă.

— Crede-mă, n-aș fi putut s-o fac intenționat, zise Genna. N-ar fi fost cinstit pentru nimeni, mai ales pentru copil.

— Te cred, Gen, o liniști el.

— Allan nu m-a crezut. A făcut o scenă îngrozitoare, acuzându-mă că vreau să-l

oblig să mă ia de nevastă. Era foarte furios și punctul culminant a fost când mi-a strigat: „*Ți-ai făcut-o singură, cu mâna ta. Să te văd cum ai să te descurci!*” Și a plecat. Jared se gândea că dacă l-ar mai vedea vreodată pe imbecilul de Corrigan, l-ar tăia bucăți. Cum de putuse ticălosul ăla să o lase așa speriată și neajutorată! Încercă să se calmeze.

— Și ce ai făcut? Genna zâmbi trist. Ar fi vrut copilul chiar și împotriva voinței lui Allan. Și era pregătită să facă sacrificii pentru a-l păstra.

— Nimic. Știi, viața îți joacă adesea feste. Două zile după ce-i spusese lui Allan, am pierdut sarcina. Slavă Domnului că eu și Amy eram în Hartford pe vremea aceea. Nimeni din Torry Hills nu a aflat vreodată, altfel aș fi rămas fără serviciu.

— Crezi că te-ar fi concediat? zise el privind-o în ochi.

— Ai mai auzit tu educatoare nemăritată și însărcinată?

Jared căzu pe gânduri câteva clipe. În ciuda revoluției sexuale, Torry Hills rămăsese un orașel cu principii conservatoare și oamenii de bine de aici n-ar fi tolerat o asemenea situație.

— Înțeleg, zise el într-un târziu.

— Oricum, spuse ea ridicându-se într-un cot și privindu-l cu ochi triști, asta face parte din trecutul meu nefericit. Uite, am stricat toată, seara cu povestea asta!

Jared o privea și suferea alături de ea. Biata de ea, trecuse printr-un adevărat iad și totuși reușise să se pună pe picioare. Genna Hastings era într-adevăr o femeie deosebită. Și acum era a lui.

— Nu-i adevărat, iubito, o sărută el, trăgând-o peste el. O mângâie pe spate și se juca cu părul ei mătăsos. Poți să-mi spui orice, draga mea. Doar sunt prietenul tău. Poți conta pe mine, orice s-ar întâmpla. Ar fi vrut să-i spună că o iubește, dar se temea că nu era chiar momentul cel mai potrivit.

— Știu și îți mulțumesc.

— Eu îți mulțumesc pentru că împărți cu mine necazurile tale.

Acum nu-i mai unea numai dragostea fizică ci și încrederea pe care și-o acordaseră unul altuia.

CAPITOLUL 7

Era aproape ora doisprezece când telefonul aflat lângă patul lui Jared sună și îi trezi pe amândoi. El ridică receptorul și mormăi:

— Alo?

— Jared, sunt Amy. Iartă-mă că te-am

trezit, dar...

— S-a întâmplat ceva cu Alyssa?

— Nu, dar e supărată.

— Vin acolo imediat. Coborî din pat și își trase blugii pe el înainte de a pune receptorul în furcă.

— Ce s-a întâmplat, Jared? zise Genna cu vocea tremurândă.

Trăsăturile lui Jared se crispară în timp ce își căuta hainele.

— Alyssa a avut iarăși un coșmar, zise el încălțându-se. Părăsi camera fără să-i arunce măcar o privire. Genna rămase sprijinită pe perne. De asta ezitase el când a trebuit să accepte ca Alyssa să doarmă în altă parte. Un alt coșmar! Fără îndoială avea legătură cu accidentul în care pierise mama ei. Biata copilă! Se pare că era doar treaba lui Jared. Ei bine, se va descurca el.

Vis-a-vis, Jared nu se mai obosi să bată la ușa familiei Dennison. Se năpusti înăuntru și pătrunse ca o furtună în camera de zi unde Amy încerca să o liniștească pe Alyssa. Fiica lui plângea în hohote.

— Vino încoace micuț, îi zise luând-o în brațe. Tăticu e aici cu tine, scumpa mea.

— Cred că a avut un coșmar, zise Amy, întinzându-i lui Jared gentuța lui Alyssa.

— Știu, îmi pare rău, Amy. Amy clătină din

cap înduioșată. Îndepărtă cu mâna șuvițele de păr ce se lipiseră pe fața lui Alyssa.

— Totul e O.K., mititico! Poți să mai vii și altă dată. Dar Alyssa începu să plângă și mai tare.

— Nu... — Sunt... o fetiță cuminte, spuse ea printre sughițuri în timp ce treceau strada.

— Ba cum să nu, draga mea, îi șopti Jared cu inima frântă.

— Ba nuuu... se văicări ea. Genna îi întâmpină la intrare și îi urmă până în camera lui Alyssa unde aprinse veioza de lângă patul cu baldachin și dădu la o parte plăpumioara. Apoi se sprijini de tocul ușii, în caz că ar fi avut nevoie de ea, dar totodată nevrând să deranjeze.

Jared se descălță și își întinse picioarele în pat, cu Alyssa încă plângând pe umărul lui. Încercă să o liniștească cu cuvinte duioase și sărutări, mângâindu-i părul. Își ridică privirea îndurerată și o întâlni pe a lui Genna, nerăbdătoare să ajute. Închise ochii pentru a-și stăpâni lacrimile - era în stare să țină piept unor fotbaliști de o sută de kilograme năvălind asupra lui, dar se simțea sfâșiat și neputincios când micuța lui plângea.

— Tati... a fost... visul acela urât, zise

Alyssa trăgându-și sufletul.

— Știu, scumpa mea. A trecut totul acum. Mânuța lui Alyssa mângâie cămașa de noapte pe care o cumpărase special pentru ocazia aceea. Din nou șiroaie de lacrimi îi apărură pe față.

— Nu sunt o... fetiță cuminte...

— Ba ești, Lyss, zise Jared cu voce groasă. Și oamenii mari au uneori coșmaruri. O șterse cu batista pe față. Din păcate, era a nu știu câta oară când i se întâmpla așa ceva. O înveli și îi puse păpușa preferată în brațe.

— Uite-o pe Dollie, ce cuminte e, îi zise, legănând-o ușor. Totuși, fetița continua să plângă.

— Vrei să ne jucăm, dulceată? Ea dădu afirmativ din cap. Jared continuă.

— O.K., hai să închidem atunci ochii.

— Nuuu... țipă fetița îngrozită, încât Genna se gândi ce viziuni groaznice trebuie să aibă când închide ochii.

— Scumpete, trebuie, insistă cu blândețe Jared. Știi, nu-i așa? închizi ochii și ce vezi? Pleoapele lui Alyssa scliteau de atâtea lacrimi.

— Ah... cerul.

— Așa, un cer frumos și albastru. Vorbea rar, cu vocea lui caldă îndemnând-o să se

relaxeze și să doarmă. Mâna lui o mângâia neîncetat pe păr. Așa, un cer albastru și nori albi, mari și pufoși. Altceva, ce mai vedem?

— Iarbă... și flori.

— Multe flori, de toate felurile și de toate culorile. Albastre și galbene, și roz... E o pajiște. E cald și bine, iarba e unduită de vânt. Și ce mai vedem? Ce e în iarbă?

— Iepurași, zise Alyssa, ducându-și un deget în gură. Țopăie și se joacă.

— Și se distrează? Alyssa dădu afirmativ din cap.

— Și sunt și cățeluși...

— Aleargă cumva prin iarbă cu Flurry? Sugându-și degetul, fetița mai dădu o dată din cap și apoi adormi. Jared o mai ținu în brațe câteva minute apoi o sărută pe creștet și o puse în pat. Făcu lumina mai mică și se îndreptă spre Genna. Era adus de spate iar fața îi era palidă și trasă. Genna îl luă în brațe și-l mângâie, simțindu-l împovărat de grijă. Jared își lăsă capul pe umărul ei.

— Ce sfârșit nenorocit pentru așa o noapte! Îmi pare rău.

— Nu-ți face griji pentru mine, îi răspunse ea, bătându-l pe spate. Se întâmplă des asta? Jared se desprinse de ea, își băgă mâinile în buzunare și se sprijini de tocul

ușii.

— Mai rar ca înainte. Atunci se întâmpla în fiecare noapte.

— E din cauza accidentului? El confirmă dând din cap și uitându-se în pământ.

— Era pe partea șoferului. Și era plină de sânge, nu de la ea... Înțelegi. Cât aș vrea ca Alyssa să nu fi fost în mașina aceea! Aș da orice să o scap de coșmarurile astea!

Întoarse capul să-și privească fata dormind. Genna se gândi că e aproape la fel de vulnerabil ca și Alyssa. Oare bărbatul acesta fusese atât de puternic și sigur de sine acum două ore, când făcuseră dragoste? Se înduioșă. Își aminti că el îi spusese că formează o echipă și că trebuie să se ajute unul pe altul. Dorea să-i ofere acum ajutorul ei.

— Te-ai descurcat destul de bine, îi zise ea.

— Fac și eu tot ce pot, oftă Jared. Oare Simone Harcourt s-ar descurca mai bine? Oare n-ar lăsa-o pe Alyssa singură noaptea? De trei zile aveau necazuri. Genna presimțise asta dar se hotărâse să nu intervină. Începând cu dimineața următoare nopții coșmarului, răsfățata fetiță a lui Jared deveni un tiran neînduplecat pentru tatăl ei. Asculta bucuroasă de Genna și Bernice, dar

nu făcea deloc ce-i cerea Jared. Dacă el voia să mănânce, ei nu-i era foame.

De fiecare dată făcea exact pe dos. La început, Jared nu-i dădu prea multă atenție, considerând că e doar o toană de-a lui Alyssa. Cu trecerea zilelor însă, situația se agrava și el începea să-și piardă răbdarea.

Neajutorată, Genna îl urmărea cum devine din ce în ce mai trist și mai tulburat de purtarea fetei. Genna bănuia cam unde era cheia problemei, dar el nu accepta nici un sfat. Nu voia să pară un tată incapabil. Genna trebui să se mulțumească să asiste neputincioasă la bătălie.

Între timp, se ocupă de casa lui Jared. Atârnă tablouri pe pereți, cumpăra o masă cu scaune pentru sufragerie. Alături de cristalurile din vitrină așează un serviciu nou de porțelan. Trofee și fotografiile lui Jared fură aranjate într-un scrin de stejar lângă biroul din camera de zi. Genna se străduia să-l implice cât mai mult pe Jared în această activitate. La urma urmei era casa lui. Deși el o rugase să facă această treabă, se simțea stânjenită de faptul că îi aranja noua imagine „normală”.

Bizareria făcea parte din personalitatea lui. Oare avea altcineva dreptul să-i dea sfaturi? Pe de altă parte, părea sincer

hotărât să-și schimbe modul de viață.

— Manechinul ăsta trebuie să dispară, îi zise Genna pentru a treia oară în timp ce discuta pe verandă despre cât de frumoasă era acum peluza. După ce scăpară de păsările de plastic, venise acum rândul lui Candy.

— Te rog, Gen, Candy și cu mine suntem împreună încă din liceu.

Intransigentă, Genna își încrucișă mâinile, bătând semnificativ din picior. Jared ar fi vrut să o înfrunte, dar se gândi că la urmei urmei ea era profesoara... și ce mândrețe de profesoară! Se uită la ea și îl cuprinse dorința, căci trecuseră cam multe zile de la prima noapte împreună. Și era atât de drăguță cu boticul acela supărat! Purta o pereche de blugi uzați care se mulau pe trupul ei de parcă ar fi fost îndrăgostiți de el. În plus, mai purta și bluzița aceea bleumarin din seara când se hârjoniseră în bucătărie. Se uită apoi la Candy, din șezlongul ei, părea că se uita la ei și așteptau să i se hotărască soarta. Drace, îi plăcea de ea! începuse să-l cam agaseze toată această afacere - a fi „normal”. Dacă el voia să aibă un manechin pe verandă, de ce n-ar fi putut avea unul? Doar nu făcea rău nimănui.

— Poate că ar putea fi îmbrăcată altfel, mai decent, sugerează el. Se uită critic la Candy. Imaginează-ți-o într-o rochiță vaporosă și înflorată - ceva foarte feminin. Și poate că o pălărie mare de paie.

— Va continua să fie un manechin.

— Da, dar unul îmbrăcat foarte drăguț.

— Oamenii normali nu țin însă manechini pe verandă.

Jared se încruntă, uitându-se la casele din josul străzii.

— Dar vecinul nostru Theron Ralston are un manechin-jochiu.

— Theron Ralston e un bigot. Mai e și membru în Consiliul școlii și pot să-ți spun exact ce părere are despre un bărbat care poartă cercei în ureche și are un manechin în verandă. O să te facă homosexual, și comunist, și drogat împuțit.

— Nu e deloc treaba lui, se înfurie Jared, mângâind peruca blondă al lui Candy.

— Așa e. Dar m-ai angajat să fac o treabă și asta fac. Deși ți se pare imposibil, la sfârșit vei arăta și tu ca un om normal. Se încruntă dând cu ochii de tricoul lui negru, lăbărțat. Un porc conducea o Harely-Davidson iar dedesubt scria: „*Născut pentru a fi dur*”. Zise hotărâtă:

— Candy trebui să dispară. Nu mă

interesează unde o duci, dar să n-o mai văd în fața ochilor. Jared îi cuprinse mijlocul.

— Spune-mi adevărul Gen. Ești geloasă?

— Pe un manechin? Ești bolnav, Hennessy?

— Stai liniștită, iubito. Între Candy și mine e doar ceva platonice.

— Sper, răspunse sec Genna, altfel o să ai nevoie de altcineva să te facă om normal.

Chicotind, Jared o ciupi de fund și se îndreptă dansând. Îi strigă:

— Dacă o scot pe Candy din verandă, pot să mai pun un flamingo?

— Categorie nu. Drept cine mă iei?

Un bulgăre de noroi negru ateriză instantaneu pe adidașii lui Jared. O văzu pe Alyssa care scormonea pământul cu o lopățică în jurul unui arbust.

— Ce faci, Alyssa? Genna își mușcă buzele auzind vocea impacientată a lui Jared. Era gata-gata să-și piardă calmul. Expresia revoltată de pe fața lui Alyssa îi dădu de înțeles lui Genna că scena era greu de evitat.

— Sap pământul, se răsti Alyssa, fără a-și ridica ochii.

— Nu poți săpa în grădină? întrebă el, de astă dată mai blând. De ce nu te duci să te joci în lada de nisip?

— Pentru că nu-mi place! Alyssa știa că Jared se chinuise o zi întreagă să-i facă lada cu nisip. Era ca și cum i-ar fi dat o palmă și îl dureau vorbele ei.

Jared deveni palid; un mușchi îi juca la maxilar. Genna se abținu cu greu să nu intervină. Îi iubea pe amândoi și o durea să îi vadă certându-se, dar știa că totul trebuia să se termine într-un fel sau altul.

— Alyssa, du-te în grădină! apăsă Jared pe cuvinte.

— Nu.

— Alyssa, am spus să te duci!

Pleosc! altă bucată de noroi căzu pe încălțările, lui Jared.

— Domnișoară Alyssa Hennessy, zise el amenințător, apucând-o de o mână. Du-te în camera ta! Alyssa își smulse mâna și aruncă lopătică spre el, țipând:

— Nu!

— Haide odată, Alyssa! El făcu un pas de avertisment spre ea, moment în care fetița izbucni în plâns și țâșni spre casa lui Genna. Cu fața roșie, Jared se răsuci și o privi alergând. Apoi își șterse meticulos adidașii, modelând un bulgăre tare.

Genna se cutremură auzindu-l cum înjură birjărește apoi îl urmări azvârlind bulgărele în josul străzii. Bulgărele trecu razant pe

lângă un pudel ce începu să schiaune. Fără ca măcar să se uite la Genna, Jared intră în casă.

Câteva secunde mai târziu, Bernice ieși cu o față descompusă. Își desfăcu brațele și se lipi de ușă, ca și cum ar fi vrut să oprească un monstru să iasă din casă.

— Ți-e bine, Bernice? o întrebă Genna.

— Mda... Aa... Cred că o să mă duc la plimbare puțin.

— Bună idee.

— Mai bine decât să rămân aici și să mă trezesc cu capul spart. Aruncă o privire nervoasă peste umăr. Vezi, poate reușești să-l scoți pe șefu la cină, sau, dacă devine prea agresiv, poate-i azvârli niște carne crudă pe fereastră.

— Lasă, Bernice, am eu grijă de el. Simte și el nevoia să mai fie singur un pic.

Intrând în bucătăria ei, Genna dădu cu ochii de Alyssa care ședea pe canapea și plângea de mama focului. Fără să scoată vreun cuvânt, o luă în brațe; fetița suspină.

— O vreau pe mami!

— Știu, scumpa mea, zise Genna mângâindu-i codițele negre. Știu că ți-e dor de ea.

— Vreau să vină înapoi din ceruri. Fă-o să vină înapoi!

Genna simți un junghi în inimă. Nu asta ar fi trebuit să-i spună unui copil.

— Îmi pare rău, Lyss, dar nu e chiar așa de simplu. Aș vrea să pot. Ești supărată pe ea pentru că a plecat în cer? Fetița izbucni din nou în plâns și își lăsă capul pe pieptul lui Genna.

— Scumpa mea, nu trebuie să plângi. Știi că mămica ta nu te-ar fi părăsit dacă ar fi avut de ales. Sunt sigură că te-a iubit foarte mult.

— Mi-e dor de ea.

— Știu. Tăcură un timp, căci Genna o lăsa pe Alyssa să se înfrunte cu propriile sentimente.

— Îl iubesc pe tati, șopti Alyssa. Genna îi șterse lacrimile și o strânse și mai tare în brațe.

— Tati știe și te iubește și el. Dar știi că l-ai supărat, nu? Alyssa dădu afirmativ din cap.

— Nu sunt cuminte. L-am supărat și el nu mai vrea să fie fetița lui.

— Nu-i adevărat, scumpo, o asigură Genna. Dacă o să-i spui că-ți pare rău, o să te ierte. Știu sigur că o să vrea întotdeauna să fie fetița lui. În cele din urmă lacrimile lui Alyssa se uscară, regretele o părăsiră și adormi în brațele lui Genna. Aceasta o

întinse pe canapea, fără să țină seama de genunchii ei murdari și o acoperi cu o pătură. Cerul după-amiezii se înnorase, anunțând venirea ploii și, deși se făcuse întuneric, Genna nu aprinse nici o lampă. Când începu să picure, se ridică și se duse în bucătărie să facă o prăjitură. După ce termină, se așază lângă Alyssa, strângându-și picioarele sub ea ca o pisică.

Nu trecu mult și Jared intră prin ușa din spate. Părul îi era ud, picăturile de ploaie îi pătaseră tricoul și blugii. Arăta ca și cum și-ar fi pierdut cel mai bun prieten.

Ochii lui, întotdeauna plini de veselie, erau acum cuprinși de neliniște.

Nu spuse nimic, ca și cum n-ar fi văzut-o pe Genna pe canapea. Ea îl privea în timp ce el își contempla fiica. O luptă cumplită se ducea în interiorul lui. La un moment dat întinse o mână spre fetița adormită, dar intenția fu abandonată și mâna îi căzu inertă pe lângă corp.

Se întoarse și începu să se plimbe prin încăpere, oprindu-se în fața unui scrin așezat sub scară. Contempla mulțimea de bibelouri întruchipând animale. Genna veni și se așază în spatele lui, pentru ca el să știe că era acolo în caz că avea nevoie de ea.

— Nu știu ce să mă fac, zise el cu voce

răgușită, încerc atât de mult să fiu un tată bun pentru ea.

— Dar chiar ești un tată bun.

— Serios? Întrebă el ușor ironic, fără să se uite la ea. Atunci de ce mă simt ca ultimul om? Cum de nu știu niciodată ce trebuie să fac și întotdeauna dau greș în momentele cele mai importante?

Poate că avusese totul prea ușor, se gândi Jared. Niciodată în viața lui nu știuse ce însemna să lupți pentru a avea ceva. Totul îi ieșise instinctiv bine: profesia i se potrivea ca o mănușă. Acum însă își dorea mai mult ca orice să fie un tată bun și nu știa cum să facă. Nu știa unde greșise. Era ca și cum întreaga linie a apărării de pe terenul de fotbal s-ar fi prăbușit și el ar fi rămas singur, cu mingea în brațe, neștiind ce să facă cu ea. Poate că nu era menit să fie un tată bun. Poate că nu era în stare. Poate că lui Alyssa i-ar fi mai bine cu mătușa ei. Tresări când Genna îi puse mâna pe umăr.

— Jared ești un tată foarte bun pentru Alyssa. Doar că nu poți fi și o mamă la fel de bună. Năucit, Jared se holbă la ea.

— Ascultă-mă, continuă ea. Alyssa a rămas de curând fără mamă! E speriată, îndurerată, supărată. E o povară destul de mare pentru o fetiță de cinci ani. A fost

crescută de o femeie și e o mare diferență pentru ea să stea numai cu tine acum. O să faci treabă bună, numai că ești prea îngăduitor cu ea.

— Crezi că o răsfăț?

— Un pic, zâmbi Genna.

— Probabil că ai dreptate. Doar că ne vedem atât de rar și îmi place să-i fac cadouri și să fiu cu ea. Vreau să mă placă. Genna se uită când la tată, când la fiică.

— Lyss te iubește, Jared. Are nevoie doar de puțin timp pentru a-și reveni. Amândoi aveți nevoie de asta. Tulburat, Jared zise:

— Cum Dumnezeu de ești atât de deșteaptă?

— Am psihologia ca specializare secundară.

— Asta o să mă coste ceva bani în plus, nu-i așa, domnișoară educatoare? se strâmbă Jared.

— Nici o grijă, o să trec pe nota de plată. Grimasa de pe fața lui dispăru când o luă în brațe.

— Să treci și îmbrățișarea asta pe nota de plată. Am nevoie de ea. Uite, azi am primit încă o scrisoare de la avocatul lui Simone. Acțiunea de intentare a procesului continuă și ei susțin că nu sunt potrivit pentru Alyssa.

— Oh, Jared! zise Genna, blestemând-o în gând pe cumnata lui și momentul nepotrivit pe care și-l alesese.

— Și dacă are dreptate? șopti el deznădăduit.

— Ascultă-mă bine, Jared Jay Hennessy, zise Genna pe cel mai pedagogic ton posibil, fixându-l cu privirea. Ești tu un pic cam ciudat, poate un pic mai mult, dar nu-mi pot imagina un tată mai bun pentru fetița asta. Bagă-ți bine asta în cap!

— Da,” doamnă profesoară”, râse el, deși câteva lacrimi îi umeziră ochii.

Cum și Genna stătea să plângă, el o strânse mai tare în brațe.

— Oh, Gen, mi-e așa de frică să n-o pierd!

— N-o s-o pierzi, zise ea rugându-se în gând să i se adeverească spusele.

Cu mult efort Jared își șterse lacrimile și se lăsă pe spate ca un câine care aduimecă.

— Plăcintă cu mere!

— Și glazurată.

— Mamă... Genna alergă în bucătărie și se întoarse cu o tavă de prăjituri și două pahare cu lapte. Îl găsi pe Jared întins pe canapea lângă fiica lui. Apoi se duse în bucătărie să pregătească cina.

CAPITOLUL 8

— Sfinte Sisoie! se tângui Amy. Tot mai

faci prăjituri?

— Bună dimineața, Amy, zise Genna amabilă, fără să ridice ochii.

— Ei, acum ce-a mai făcut? Amy își mișcă trupul rotofei spre teighea.

— Cine? se făcu Genna că nu înțelege. De fapt era îngrozitor de întristată de ultima veste pe care o aflate, continuarea procesului de custodie.

Oare cum își închipuie femeia aceea că va dovedi incapacitatea lui Jared?

— Ei, cine? Papa Pius, răspunse sarcastic Amy, desfăcându-și doza de cola dietetică pe care o adusese cu ea.

— Serios că nu știu.

— Dar acolo ce faci? întrebă Amy suspicioasă.

— Prăjituri pentru Crăciun.

— Zău? Dar suntem în mijlocul verii.

— De Crăcin n-o să am timp liber.

— O să fii cumva ocupată să spui glume din astea bune?

Din fericire, ușa din spate se deschise.

— Un colet pentru Genna Hastings.

— Oare nu mai bate nimeni la ușă în casa asta? se uită Genna aspru la băiatul care intrase. Ochii îi căzură pe vaza din mâinile lui. Era din sticlă albă, delicată, cu marginea ondulată, plină de frezii albe și

mov.

Fără alte comentarii, Genna o puse în sufragerie și începu să citească bilețelul: „Pentru ieri, când am avut nevoie de tine și ai fost lângă mine -J.J.”.

Amy dădu curierului două turte cu Moș Crăciun și acesta făcu ochii mari, în timp ce Genna râdea cu lacrimi. Amy îi stăvili curiozitatea dându-l pe ușă afară, apoi se întoarse nerăbdătoare să audă confesiunea lui Genna. Aceasta însă se refugiase în spatele unei batistute roz cu care își sufla nasul. Și mai curioasă, Amy se întinse după bilețel.

— E cumva de la Jared? întrebă ea. Văzând că Genna nu-i răspunde, își trânti o mână pe masă și începu să chicotească zgomotos.

— Am știut-o eu. I-ai căzut în mreje, recunoaște!

— Aiurea! Genna voia să râdă puțin pe socoteala lui Amy și curiozității ei morbide.

— Ha! El îți trimite flori și tu te smiorcăi.

— O reacție alergică, ce să-i faci!

— Sigur, sigur, alergie la adevăr. Haide, Hastings, nu te mai preface atâta!

Buf! se auzi o ușă.

— Genna, în seara asta îți pui rochia cea nouă. Te scot la dans.

— La dracu', Hennessy, se zise Amy, Genna era cât pe-acî să se prăpădească de dorul tău. Genna zâmbi prietenos.

— Da, Amy tocmai își făcea numărul de acrobație!

Jared mușcă cu poftă dintr-o tartă în formă de săniuță și zise:

— Extraordinar! îmi ascunzi ceva, Genna?

— Păi... da... zâmbi Genna năstrușnic. Chiar o surprinsese cadoul lui și se simțea atât de îndrăzneată încât făcu câțiva pași spre Jared. Asta îl șocă pe Jared. Dacă Amy voia o confesiune de ce să nu facă una care să o dea gata? Jared ezita totuși, dar Genna îl prinse și-și aruncă brațele de gâtul lui. Îi zâmbi provocator și-l sărută pe gură dându-i jos șapca de baseball. Șocată, Amy începu să țipe.

Încălzit, Jared se dădu înapoi și zise:

— Genna! Genna însă zâmbi ca un drăcușor.

— Te iubesc! Amy țipa din nou și se îndreptă împleticindu-se spre ușă.

Zâmbind enigmatic, Genna se apucă să spele vasele pe care le folosisese la prăjituri. O spusese în gura mare și se simțea atât de bine! îl iubea pe Jared Hennessy. Cu el nu avea dubiu, nici nu se punea problema să-l iubească pentru profesia lui. Singurul lucru

incert cu el era viitorul - nu știa cât timp va dura totul.

Nu știa însă care era reacția lui, fusese de acord cu o prietenie fără obligații și acum recunoștea în public că îl iubește. Ea fusese pur și simplu sinceră și sperase că lui nu-i va displace acest lucru.

Oricum, mă voi gândi altă dată la asta, hotărî ea în cele din urmă. Se va gândi mâine. Așa cum spusese Scarlet din Pe aripile vântului în final: „*Și mâine e o zi.*” La urma urmei, în anii '90 o femeie își putea permite o aventură de o vară.

Totuși, ea nu mai trecuse prin asta. Fusese la cursuri de vară, avusese slujbe de vacanță, dar niciodată o aventură. Era o femeie prea practică și prea emancipată pentru așa ceva. Acum avea treizeci de ani și avea de gând să depășească orice piedică. O să-l iubească pe Jared cât se va putea, iar când totul se va termina, nu avea regrete. Jared o cuprinsese din spate cu brațele și se lipi strâns de ea. Genna tresări simțind partea lui cea mai masculină atât de aproape de fundul ei. Gânguri când el o mușcă ușor de ureche.

— Îți dai seama că au trecut patru zile și patru nopți de când am făcut dragoste? șopti el cu gura aproape de gâtul ei.

— Serios? se miră ea, simțind că i se înmoaie picioarele. Așa de mult?

— Chiar așa de mult, zise el, balansându-și provocator șoldurile.

Genna gemu și lăsă să-i cadă cârpa de vase în apă. Se sprijini de masă, dând frâu liber senzațiilor ce o cuprindea.

— Bernice și Alyssa fac aluat. Am aflat că asta durează mult timp. Degetele îi alunecară sub tricoul ei, mângâindu-i sânii.

— Mult timp... vorbele îi fluturară pe buze. Doamne ce putea face bărbatul ăsta din ea!

— Nu mi-ai arătat niciodată partea de la etaj a casei tale, zise el, plimbându-și vârful limbii în sus și în jos pe gâtul ei, în timp ce cu degetele făcea cercuri mici în jurul sfârcurilor ei atâtea. Pun pariu că sunt o mulțime de lucruri interesante acolo sus.

— Mmm...

— Hai, eu încui ușa și tu îmi arăți ce ai sus, da?

— Mmm... Genna nici nu-și dădu seama când ajunseră sus. Știa sigur doar că îl dorea pe Jared până la inconștiență, ca și el de altfel. Dacă prima dată nu se grăbiseră, de data asta fu exact contrariul.

— Te vreau, rosti Jared răgușit, sărutându-o. Îi ridică picioarele în jurul șoldurilor lui goale și o pătrunse fără nici un preambul. Și

Genna era mai mult decât pregătită căci o excitase atât de tare înainte. Își plimbă mâinile pe spatele lui, savurând toropeala dulce a unirii lor.

Jared o privi o clipă. Sub el, Genna era cea mai minunată ființă din lume. I se dădu atât de ușor, fără rezerve, fără ezitări. Îl iubea. Un fior îi trecu prin suflet. Asta îi mai trebuia pentru a fi fericit, să-l iubească această femeie.

Ochii ei se deschiseră și privirile lor se uniră în timp ce trupurile lor se mișcau în dansul plăcerii. Se îndreptau cu viteză nebună spre limita pasiunii și, atingând-o, își luară zborul.

Cu numele ei pe buze, Jared își lăsă capul pe umărul ei și căzu greu deasupra ei.

Deși erau aproape afară din pat și el cântărea o tonă, ei nu-i păsa. Niciodată înainte nu se mai simțise atât de mulțumită și atât de împlinită.

— Te iubesc; zise ea simplu, conștientă că ar putea fi respinsă. Deschise gura să mai adauge că e o femeie matură, care se poate descurca și cu o relație de scurtă durată, dar el îi închise gura cu un sărut.

— Vorbești serios Gen? întrebă el cu vocea aceea răgușită care o înnebunea, privind-o adânc în ochi. Îi zâmbi tandru și îi ridică

tricoul. Ținându-și corpurile unite, Jared se aplecă și începu să muște și să sărute cu voluptate sânii ei dulci.

Genna gemu și un val de dorință o cuprinse mai puternic ca înainte. Simți cum i se revărsa pasiunea prin brațe, prin picioare, prin tot corpul. Buzele lui începură deodată să-i sugă însetat sfârcurile.

Degetele lui Genna se pierdură în părul lui negru. Simțea ceva atât de profund până în adâncul pântecului. Îl simțea renăscând în ea, mișcându-se într-un ritm amețitor care o înnebunea.

— Ești al naibii de senzuală, zise el, mușcând-o ușor de gât. Chiar cuvântul ăsta „senzuală”, era nepotrivit pentru ce simțea Genna în momentele acelea.

Pierzându-și controlul asupra minții și trupului, ea plutea, abandonându-se, ca un fulg. Jared se rostogoli și Genna ajunse deasupra lui.

— Ridică-te, iubito, îi ceru el cu voce răgușită. Ea se supuse, primindu-l și mai adânc în ea. Cutremurându-se de plăcere, Jared îi șopti:

— Draga mea, scoate-ți te rog tricoul.

Genna se supuse amețită și sânii ei rotunzi și fragezi săltară în momentul în care se arcui pe spate. Tricoul căzu la întâmplare

pe un scaun, aruncat de Genna care își întoarse privirea înflăcărată spre Jared. Acestuia i se opri răsuflarea când ea începu să se miște încet, așa încât el să-i simtă cochilia mătăsoasă și fierbinte făcută parcă anume pentru el. Capul i se rostogoli pe spate, iar șuvițele negre i se revărsară pe spate. Jared își sprijini picioarele pe pat, fără să realizeze că încă mai era încălțat în adidași. Scrâșnii din dinți, luptând cu pornirea ultimă ce-l copleșise. Luă mâna lui Genna și o duse spre valea înrourată a unirii lor.

Ochii ei se deschiseră brusc în momentul în care explozia de împlinire le zgudui trupurile.

— Te iubesc, Genna, șopti Jared făcând-o să se întindă deasupra lui.

Se lăfăiră extenuați, plini de fericire, Jared mângâie curbura soldurilor ei ca și cum ai mângâia o pisică. Era înnebunit de formele ei fine și dulci. Se simțea atât de minunat! Stăteau amândoi cu capul pe perna ce avea o broderie fină care mirosea a levănțică, a vară și a Genna.

— Ești atât de frumoasă! Genna chicoti.

— Nu sunt frumoasă, sunt simpatică. Alintând-o, Jared zise:

— Ești adorabilă.. O strânse în brațe și se

uită în jur, studiind interiorul dormitorului ei. Avea stilul lui Genna, nu prea mare, dar foarte feminin, o îmbinare reușită a frumosului cu utilul. Mobila, cumpărată parcă la o licitație de vechituri, era revopsită în alb și împodobită cu broderii vechi, figurine de porțelan și buchete mici de flori uscate. Ăsta era bârlogul ei, locul unde venea să citească romane de dragoste sau să răsfoiască reviste de modă, deși ea n-ar recunoaște asta niciodată.

Se întrebă dacă Genna se simțise vreodată liberă, fără griji, întocmai ca un copil.

Oare făcuse ea vreodată ceva nebunesc? Se îndoia. Probabil că, încă din copilărie se străduise să fie altfel decât tatăl ei. Era într-adevăr ieșit din comun că-i mărturisise iubirea ei. Asta înseamnă foarte mult pentru el: Genna să declare că iubește un... asemenea individ ca el! Și cu Amy ca martor! Ar fi vrut să-i spună cât de mult însemna ea pentru el, dar se abținu.

Ar fi fost o prostie din partea lui să forțeze nota acum, mai ales că la început ea nu avusese chef să aibă de-a face cu el. De dragul lui Genna, trebuia să aibă răbdare. Ar fi putut face orice pentru ea. Jared zâmbi și se întinse, simțindu-se satisfăcut.

— Mulțumesc pentru flori, zise ea,

mângâind cu piciorul coapsele lui musculoase.

Reușiră în cele din urmă să-i scoată blugii și adidașii din picioare. Lui Genna îi plăcea atât de mult să-i simtă trupul. Era atât de puternic, și nu numai în sens fizic. Era hotărâtă să savureze fiecare clipă petrecută cu el..

— Cu plăcere. Mulțumesc și eu pentru ajutor, răspunse Jared.

— Ai clarificat ceva cu Alyssa?

— Mmm... Am stat de vorbă aseară. Cred că s-a rezolvat... știi, sentimentele pentru mama ei. Adevărul e că întotdeauna am fost gelos pe timpul petrecut de Elaine cu ea. Acum mai e și chestia asta cu Simone...

Genna îl mângâie pe față, simțindu-i încordarea.

— Dar nu ți-a spus avocatul că nu ai motive să te îngrijorezi? Ești tatăl ei și, datorită mie, ești pe cale să devii un cetățean model.

— Știu. Și totuși... Și Genna avea un mic tremur dar, pentru a și-l ascunde, își trase cearceaful peste umerii dezgoliți.

— Am senzația că are un as în mânecă, ceva ce nu voi fi în stare să contracarez.

Bătu cu palma fundulețul lui Genna. Uite, peste două săptămâni încep

antrenamentele.

— Numai două săptămâni? Genna se blestemă că scăpase această întrebare; nu voia să-i dea impresia că se legase prea mult de el. Nimic din ceea ce se întâmplase nu le dăduse motive să creadă că relația lor ar putea dura mai mult de o vară. Dacă a-l iubi însemna a-l lăsa să plece, cu siguranță asta va face.

Crezând că se simte jenată, Jared îi ridică bărbia și o întrebă:

— O să-ți fie dor de mine, Genna? Ea zâmbi crispat, nereușind să-l privească în ochi

— Nu te umfla în pene, Hennessy.

— Ce femeie dură ești, Genna Hastings! Râse apucând-o de mâini și rostogolindu-se cu ea: Ei, mergem sau nu la dans în seara asta?

— Să dansăm? întrebă Genna, fără să fie prea atentă, căci nu putea ignora respirația masculină ce o învăluia.

— N-ai mai auzit de dans, e o activitate socială. Orgă de lumini, ring de dans...

— Ah da, sigur, zise ea admirându-i pieptul musculos. Pe pântecul lui plat se alungea o dâră subțire de păr care apoi se lărgea tot mai mult spre zona lui cea mai masculină.

— Mi-ar plăcea să mergem, păpușico, dar nu vreau să insist, zise el, observând una din tristețile din ochii ei. Genna se înroși și îl împinse jos din pat, întinzându-se după tricoul ei.

— Ești îngrozitor de înfumurat.

— Scumpo, ar trebui să recunoști că ești moartă după mine.

Ottis Paige, zis „Bobo”, ocupa întreg etajul întâi al casei lui Jared. Era cel mai fioros și mai masiv bărbat pe care îl văzuse Genna vreodată. Stătea în camera de zi a lui Jared, uitându-se la Bobo, și pe fața ei era întipărită o expresie de amabilitate și groază.

Jared îl prezentă drept „cel mai agresiv vârf de atac din Univers” și Genna presupuse că ăsta era un compliment. Pe urmă băieții se salutară în stilul lor caracteristic - lovindu-și palmele, capetele și împingându-se cu degetul arătător.

În harababura de pe birou, Jared își căută cheile de la mașină. Doar printr-o minune puteai găsi ceva printre atâtea hârtii mototolite. Continuând să caute așa acul în carul cu fân, Jared zise:

— Bobo o să aibă grijă de Lyss cât timp vom fi plecați.

— Mmm... mârâi Genna printre dinți.

— Eu n-am nevoie să fiu îngrijită, zise Alyssa legănându-și piciorușele de pe scaunul unde era cocoțată. Oricât de nepoliticos era, Genna nu se putu abține să nu sugereze că fetița ar putea merge cu ei. Auzind asta însă, Bobo afișă un zâmbet „cutremurător”, de ursuleț de pluș. Vorbi ușor sâsâit:

— Îmi pare bine să vă cunosc, domnișoară Hastings.

— Bobo are diplomă de Master în educația copiilor.

Fără să fie mirată, Genna îi oferi mâna lui Bobo.

— Îmi pare bine să vă cunosc domnule Paige. Prietenii lui Jared sunt întotdeauna plini de surprize.

— Tati, Genna s-a îmbrăcat în rochia cea nouă zise Alyssa din vârful scaunului rotitor. Jared o luă în brațe fredonând un refren de jazz cu o femeie îmbrăcată într-o rochie nemaipomenită. Bobo clătină din cap.

— Omul ăsta e nebun.

— Am observat și eu asta, răspunse Genna cu un surâs.

Alyssa se cățăără ca o maimuță pe umerii masivi ai lui Paige.

— Lyss, să fii cuminte cu unchiul Bobo, zise Jared luând-o pe Genna de mână și

ieșind pe ușă și să nu-i confiești tot mărunțișul de prin buzunare.

Merseră la braț în josul aleii până la mașina neagră *Corvette* a lui Jared. Se lăsa seara. Ceva mai jos, Theren Ralston își lustruia manechinul-jochiu, iar nevastă-sa alerga după pudel. Prinzând-o pe Genna între ei și mașină, Jared rânji a la Jack Nicholson.

— Ți-am spus cumva, domnișoară Hastings că în rochia asta arăți ca un diamant de un milion de dolari? Genna roși. El continuă:

— Domnișoară Hastings, s-ar zice că nu prea ești obișnuită să auzi laude din partea bărbaților.

— Ai putea avea dreptate dacă n-ai fi atât de îngâmfat.

— Ce vrei, nu puteam scăpa ocazia să te răsfăț atât de dulce.

Jared atinse ușor buzele ei, cu grijă să nu-i mânjească rujul. Totuși, Genna trebui să șteargă o urmă de roșu de pe buza lui inferioară. Avea cea mai senzuală și mai fascinantă gură din lume și zâmbea în atâtea feluri! Se uită în ochii lui albaștri și simți că iubește fiecare părticică din el. Nici un bărbat din viața ei nu avusese atâta stil ca Jared. Într-adevăr, se simțea ca o

prințesă în rochia asta elegantă și extravagantă cumpărată de Jared. Se simțea foarte frumoasă și ușor stânjenită de asta. Se temea ca lumea să nu o considere mai mult fandosită decât prințesă.

Jared clătină din cap ca și cum i-ar fi citit gândurile. Ea zise:

— Domnule Hennessy, oare ți-am spus că arăți teribil de bine în seara asta?

Adevărul era că sacoul negru îi venea foarte bine, punându-i în evidență umerii lați. Gulerul alb al cămășii, butonii strălucitori și papionul negru îl făceau să arate extrem de elegant, ca să nu mai vorbim de pantofii negri italienești, pe lângă care mașina ei costase probabil o nimica toată, ca de altfel și pantalonii lui negri călcați la dungă.

— Îți place de mine așa, pus la patru ace?

— Vezi, Hennessy, să nu ți se urce la cap.

— Scumpo, chiar aș fi vrut să-mi iau un tricou, dar m-am gândit că aș fi prea sobru pentru tine.

— Ca să vezi! Mă întreb dacă costumul ăsta ți-a fost trimis tot de fani.

— Bănuiesc că te-ai convins singură de contrariu. Gurile li se apropiară. Deodată însă, blițul unui aparat de fotografiat o făcu pe Genna să sară în sus.

— Dumnezeuule, Amy, vrei să facem infarct? strigă Genna.

— Mi-ai prins bine profilul? întrebă Jared, schimonosindu-se la Amy.

Aceasta le aruncă un zâmbet victorios, salutându-i cu aparatul.

— Eu doar immortalizam momentul. Vă doresc distracție plăcută, copii. Făcu un ultim retuș la părul Gennei.

— Vai, îți mulțumesc,” mămico”, zise Genna, dând ochii peste cap. Și să nu ne aștepți,” copiii” vor mânca niște bomboane după bal.

Adevărul e că Genna nu prea știa la ce să se aștepte. Se gândea la o discotecă modernă, foarte șic, sau oricum ceva de genul ăsta. Când colo era vorba de un loc elegant, dar de modă veche. *Cooper Beeches* era un fel de conac construit la începutul secolului, deosebindu-se mai ales prin copacii aliniați pe aleea din față. La vremea respectivă, un baron ridicase casa cu intenția de a-i face pe vecinii săi bogați și nesuferiți din Hartford să pălească de invidie. Familia acestuia dispăruse în anii patruzeci și vechea clădire, lăsată o vreme în paragină, fusese cumpărată de un întreprinzător și transformată în hotel de lux.

Pe jos era marmură lustruită sau parchet, tablourile atârinate aveau rame aurite, iar ferestrele înalte aveau draperii de mătase și catifea.

Marea sală de dans era aidoma celor din „Marele Gatsby”. Totul era alb cu auriu și ringul de dans strălucea ca o oglindă. La un capăt al încăperii o orchestră de jazz interpreta piese din anii patruzeci. În ținută de seară, perechile dansau sau ședeau la mese, sorbind șampanie din cupe de cristal.

Genna era uluită. La brațul lui Jared, aproape că îi era frică să pășească în mijlocul celor de acolo, care săltau respectuos. I se părea că era în altă lume. Nu-i venea să-și creadă ochilor, până când Jared o luă în brațe pe ringul de dans.

— Văd că ești surprinsă.

— Cred și eu. Adevărul era că nu știa niciodată la ce să se aștepte din partea lui Jared. Se simțea ca un pilot de formula unu, era palpitant dar totodată înfricoșător.

— Prințeso, de câte ori să îți atrag atenția că îți ghicesc gândurile?! Lasă-te și tu odată de beția vitezei!

— Aș face-o, dar am impresia că din clipă în clipă voi fi trimisă la bucătărie.

— Asta-i versiunea ta la Cenușăreasa?

— Eu îi spun Gennăreasa.

— Ei bine, Gennăreaso, află că n-ai de ce să te temi pentru că prințul tău fermecător n-o să te lase din brațele lui.

— Ești sigur că mai ai loc și pentru mine? Propria ta persoană ocupă și așa o grămadă de spațiu. Ar fi putut dansa toată noaptea. Trupurile lor se mișcau în armonie perfectă, așa strâns lipiți unul de altul, obraz lângă obraz.

Singurul moment care-i deprimă fu ultimul cântec. O femeie cu păr roșu, fardată violent și într-o rochie de paiete tipătoare se postă la microfon și începu să cânte o melodie despre un bărbat ce își părăsește iubita. Textul acesta o atinse pe Genna, Jared urma să plece peste două săptămâni la antrenamente și apoi începea campionatul de fotbal. Ce se va alege de dragostea lor? Se lipi mai strâns de el. Avea să se mulțumească doar cu prietenia lor.

Jared îi spuse că o iubește, dar știa că o asemenea afirmație e nesigură, mai ales la un bărbat prins în mrejele pasiunii. Când se termină melodia, Jared o sărută pe gură și Genna îi sorbi sărutul pentru a-și potoli zbuciumul inimii.

— Dacă nu ne-ar fi așteptat un „baby-sitter”, te-aș fi dus și am fi avut un sfârșit perfect pentru seara asta. Imaginația lui

Genna se aprinse închipuindu-și cearșafurile de satin și mobila de mahon sculptat.

Și ei doi goi, întinși acolo, jurându-și iubire veșnică. Zise cu disperare:

— Poate altădată. Jared o mângâie pe păr, cu inima plină de dragoste. Lipită de el, ea îl privea în ochii triști, dar plini de dorință. Oare îi era chiar așa de teamă de o relație serioasă cu el?

— Altădată cu siguranță, draga mea, zise el, urmărindu-i cu degetul conturul buzelor întredeschise.

CAPITOLUL 9

Exact ca în Cenușăreasa, când ceasul bătu, seara lor de vis luă sfârșit. Dar nu oricum, ci într-un mod deplorabil, căci Simone Harcourt îi aștepta în camera de zi a lui Jared. Genna ghicise cine e, fără să i se spună. De îndată ce trecură pragul,

Jared rămase pironit. Pentru o vreme, atmosfera rămase înghețată din cauza privirilor ucigătoare pe care și le aruncau cei doi cumnați.

În cele din urmă Otis se ridică.

— Sper că v-ați distrat bine, căci altfel...

— Alyssa a fost o bomboană, ca de obicei. S-a dus la culcare devreme, dar nu cred că doarme prea bine acum, zise el și aruncă o

privire semnificativă spre ex cumnata lui Jared.

— Mi-a făcut plăcere să vă cunosc, domnișoară Harcourt. Femeia abia înclină din cap. Genna se gândi că Simone e la fel de frumoasă și rece ca o sculptură de gheață. Ședea pe un fotoliu bej cu spatele drept ca un stâlp și cu mâinile ei elegante adunate în poală. Avea aproape patruzeci de ani, părul negru tuns scurt, un machiaj impecabil și trăsături nobile. Costumul ei făcut de comandă trăda un corp slab, uscat. Picioarele, pe care le ținea unul peste altul, erau lungi și grațioase.

De îndată ce Bobo ieși pe ușă, Jared rupse tăcerea cu o voce a cărei răceală o făcu pe Genna să se înfioare.

— Uite ce e, Simone...

— Ar fi trebuit să-mi închipui că nu te voi găsi acasă, zise femeia acuzator.

Jared îi aruncă o privire ucigașă.

— De ce să mă simt vinovat când nici măcar nu ai avut bunul simț să mă avertizezi că sosești? Simone se făcu că nu înțelege, dându-și seama că exagera. Totuși, era bine să preia ea ofensiva.

— Văd că iar chefuiești. Ce localuri ieftine mai frecventezi acum? Jared scrâșni din dinți.

— Genna și cu mine am fost” la *Copper Beeches* și e prima dată după două luni când ies și eu undeva. Și nu cred că asta te privește în vreun fel, continuă Jared, din ce în ce mai amenințător.

Genna își dădu seama că el mai avea puțin și își pierdea cumpătul. N-ar fi fost deloc bine, acum când adversara lui, perfect lucidă, încerca să-i întindă o cursă.

Puse o mână pe antebrațul lui tare ca piatra.

— Jared, te rog, prezintă-mă dacă vrei. Dându-și seama că e și ea de față, lui Jared i se îmblânzire trăsăturile.

— Genna, dă-mi voie să ți-o prezint pe Simone Harcourt. Cred că asta spune totul, zise el cu subînțeles. Simone, ea e Genna Hastings, vecina mea.

— Ce convenabil pentru tine, zâmbi femeia cu răutate.

— E și prietena mea, zise el, mușcând din momeală. Privirea îi era atât de fioroasă încât Genna, temându-se să nu sară cumva de gâtul femeii, interveni în ultimul moment.

— Deci, zise ea, pășind înainte cu un rânjel pe față, dumneata ești femeia aceea care nu are altceva de făcut decât să încerce să-i fure fetița lui Jared. Ce tupeu

din partea ta să treci pe aici! Aveam impresia greșită că familia lui Elaine e foarte educată. Nici o problemă, o să mă duc să fac o cafea, deși mă cam îndoiesc că Jared o să te poftască să rămâi.

Îi întoarse spatele lui Simone și îi făcu cu ochiul lui Jared. Acesta se simți ușurat, văzând-o cum părăsește camera ca o regină, căci îi reamintise că nu era singur în luptă, erau o echipă. Băgându-și dezinvolt mâinile în buzunare, Jared se întoarse spre Simone, care era mult mai puțin stăpână pe situație ca înainte.

— Genna va fi și educatoarea lui Alyssa. A ajutat-o enorm să se împace cu gândul morții mamei ei. Mai mult, are specializare secundară psihologie și a absolvit Universitatea Vassar „summa cum laude”.

Simone înghiți în sec. Lucrurile nu erau așa cum se așteptase. Mai ales nu se gândise că îl va găsi pe Jared într-o casă curată, aranjată cu gust, într-un cartier respectabil. Nu se așteptase să găsească nici o asemenea educatoare competentă, nici un microbuz în garaj, un leagăn și o ladă cu nisip pentru fetiță. Simțea că începe să o doară capul.

Jared nu mai era deloc așa cum și-l amintea ea. Sora ei se măritase cu un tip

ușuratic, pletos, căruia nu-i prea păsa de familie. Bărbatul din fața ei însă era matur, sardonic, îngrijit îmbrăcat. Cerceul de diamant din ureche îi dădea aerul unui erou legendar. În plus, mai era și Genna Hastings: „summa cum laude” la Universitatea Vassar? Nenorocitul ăla de detectiv îi spusese că e șomeră. Din fotografiile făcute de acesta, ajunsese la concluzia că, Genna e dansatoare de cabaret sau ceva mai rău.

— De fapt, ce cauți aici, Simone? o întreabă Jared plictisit.

Inspirând adânc, Simone reuși să rămână calmă.

— Voiam să-ți acord o șansă, să rezolvăm problema asta în afara tribunalului. Știm amândoi la fel de bine ce-ar fi mai potrivit pentru Alyssa. N-are rost să-ți speli rufele murdare în public, căci reputația ta e și așa destul de proasta. Lasă-mă să o iau pe Alyssa și o s-o poți vizita. Jared râse sarcastic.

— E foarte generos din partea ta, mai ales că nu ai dovezi suficiente pentru a mă târî într-un proces.

— Nu? Se uită la Jared ridicând din sprâncene, apoi îi aruncă o privire disprețuitoare lui Genna care tocmai intră

în încăpere. Se ridică cu o mișcare maiestuoasă, ținând în mână un plic și se îndreaptă fără grabă spre ei. Rupse cu tupeu plicul.

— Cred că judecătorul o să le găsească foarte interesante. Sunt dovezi clare că nu ești potrivit pentru custodia lui Alyssa; scot în evidență reputația ta îndoielnică pe care ți-ai făcut-o în toți acești ani.

O presimțire sumbră o cuprinse pe Genna în timp ce îl privea pe Jared desfăcând plicul. Deodată simți cum pământul îi fuge de sub picioare.” Dovezile” Simonei erau niște poze alb-negru înfățișându-i pe Jared și Genna. Câteva fuseseră făcute în spatele geamului de la bucătăria Gennei, înfățișându-i pe ei doi hârjonindu-se pe podea. Alta îl reprezenta sărutându-se în magazinul unde îl întâlniseră pe Allan Corrigan. Marea majoritate a fotografiilor însă fuseseră făcute de la fereastra dormitorului lui Jared. Deși calitatea pozelor făcute printre jaluzele, lăsa de dorit, ceea ce era esențial putea fi ușor descoperit: ei doi, dezbrăcându-se și apoi, goi, făcând dragoste.

Lui Genna i se făcu rău. Ce monstru de femeie mai era și asta? Cele mai dragi amintiri ale ei fuseseră transformate în

pornografie. Simți că se prăbușește și că o năpădesc lacrimile. Dar brațul de oțel al lui Jared o cuprinse și o susținu.

— Îmi pare rău, draga mea, îi șopti, sărutând-o pe păr. Își întoarse apoi ochii plini de ură spre Simone. Nu vrei să ne fotografiezi și acum, Simone?

Femeia se cutremură. Nu se așteptase ca Genna să fie atât de îndurerată, furioasă și în același timp stânjenită. Jared o așază pe Genna într-un fotoliu. În rochia ei de bal, ea părea atât de neajutorată și lipsită de voință! Jared ar fi vrut să-i aline durerea, dar nu știa altă metodă decât să o strângă de gât pe Simone. Nu-i putea ierta că o jignise atât de crud pe Genna. Se uită cu greață și dezgust la Simone și îi vârî sub nas plicul.

— Nenorocita! Plătești un nemernic să facă astfel de fotografii și mai ai curajul să susții că nu sunt un tată bun! Simone înghiți cu convulsii și-și trecu tremurând o mână prin păr.

— Curtea are nevoie de dovezi!

— Dovezi? urlă el. Ce fel de dovezi sunt porcăriile astea? Dovezi că Genna și cu mine suntem doi oameni maturi și normali care țin foarte mult unul la altul. Și apoi, Alyssa nu apare nicăieri în pozele astea, nu-i

așa? Spune-mi, nu-i așa?

— Nu... nu, dar... se bâlbâi ea.

— Și nici măcar nu era în casă.

Tremurând toată, Simone se sprijini de spătarul unui scaun, uitându-se la Jared care se plimba prin cameră ca un leu în cușcă. Niciodată nu mai văzuse un om atât de furios și asta o îngrozea. Jared se opri din mers, stânjenit de elegantul său costum. Cu mâinile tremurânde puse fotografiile înapoi în plic. Se vedea pe fața lui că e gata să explodeze.

Începu deodată să blesteme aprig, trânti plicul pe birou atât de tare că hârtiile de pe el zburară. Își ciufuli părul scurt cu mâinile și își țină capul în palme să se calmeze. Când în sfârșit vorbi, vocea lui era răgușită și disperată.

— Ce fel de dovezi vrei să aduc ca să arăt cât de mult îmi iubesc fiica?

Întrebarea lui rămase fără răspuns. Genna îi văzu ochii plini de lacrimi și întoarse capul, căci nu putea să-l vadă atât de îndurerat. Alyssa apărău în pragul ușii, desculță și cu păpușa în brațe, părând foarte micuță în cămășuța ei de noapte.

Ochii ei mari se umplură de lacrimi.

— Tati! Într-o clipă Jared fu în genunchi la picioarele ei și o mângâie pe păr.

— Ce este puiule?

— De ce vă certați? zise ea, și o lacrimă îi curse pe obraz. Jared i-o șterse și o luă în brațe, străduindu-se să se stăpânească, căci Alyssa era speriată și avea nevoie de protecția lui.

— Nu e nimic, scumpa mea. Mătușa Simone și cu mine am avut o neînțelegere, asta e tot. Nu trebuie să-ți faci griji. Alyssa se uită de la unul la altul și nu-i venea să creadă. Deodată se repezi spre Jared, scâncind ușor.

— Mi-e frică, tati. *„Dar mie ce frică mi-e. Te iubesc atât de mult. Doamne, ajută-mă să n-o pierd acum!”* Zise cu voce tare:

— N-are de ce să-ți fie teamă, puiule. Totul o să fie bine, îți promit. Ar trebui să fii în pat la ora asta. Hai să mergem, da?

— Tati, vino cu mine și cu Dolly, insistă Alyssa, sugându-și degetul mare.

Dispărură împreună în hol, lăsând-o pe Genna cu Simone într-o liniște asurzitoare. Pentru nimic în lume, Genna n-ar fi deschis gura. De fapt, încerca să se convingă că Simone nu exista, că nu atentase la dragostea ei pentru Jared și mai ales ca nu voia să o ia pe Alyssa. Încerca într-un fel, s-o înțeleagă și pe Simone; își dădea seama că ea vedea în Alyssa o parte din Elaine. În

cele din urmă se liniști și se făcu că-și aranjează rochia.

Sentimentul de vinovăție o făcu pe Simone să vorbească.

— Să știi că nu vreau decât binele lui Alyssa. E fetița surorii mele.

— E și fetița lui Jared, zise Genna cu vehemență. Simone se îndreptă spre fotoliul pe care stătuse și-și luă geanta de piele. În timp ce-și căuta în ea cheile de la mașină, inspiră scurt dând din cap.

— Nu mai e bărbatul pe care îl cunoșteam. Lui Genna îi veni să râdă. Simone se așteptase probabil să dea peste un fotbalist impertinent, ca și cum asta ar fi avut vreo importanță pentru cum era Jared de fapt. Înțelegea foarte bine uimirea ei.

— Poate că nu l-ai privit niciodată destul de aproape. Genna nu avea chef să asiste la ieșirea triumfală a Simonei. Își dădu jos pantofii cu toc și ieși din cameră desculță. Era târziu și se simțea obosită căci o cuprinsese o sfârșeală caracteristică marilor emoții. Nici nu se mai gândea care e învinsul și care învingătorul. Ajungând la ușa de la camera lui Alyssa, se opri, ezitând. Ușa era întredeschisă. Nu voia să se amestece în viața personală a lui Jared și de aceea împinse doar cu un deget ușa pentru

a putea privi înăuntru.

Alyssa dormea, cu degetul mare în gură și cu Dolly în brațe. Jared stătea în genunchi lângă pat, cu capul plecat, ca și cum s-ar fi rugat. Jared întoarse capul și se uită la Genna. Obosit ca un bătrân, se ridică și se îndreptă spre ușă. Papionul desfăcut îi atârna în jurul gulerului.

— Cred că ai avut cam multe emoții în seara asta, zise el, cu colțurile gurii lăsate în jos.

— Mă simt bine acum, zise ea, atingând unul din butonii lui negri de la piept

Privirea lui exprimă mirare, respect și chiar mai mult. Zise trist:

— Da, ești O.K.

— Dar tu? Își adună puterile și dădu din umeri.

— Nu-ți fă griji. Pot să fac față durerii. De asta câștig milioane.

— Hai, Hennessy, nu te mai gândești la asta. Doar suntem o echipă, nu?

Jared oftă, mângâindu-i vârful nasului.

— Ai dreptate. Dacă aș fi știut cât de dur e jocul, te-aș fi avertizat, crede-mă.

— Oricum, m-aș fi purtat la fel. Nu am nici un fel de regrete. Doar sunt mare acum.

O licărire apăru în ochii lui. O luă de mijloc și o apropie de el.

— Uite, n-am un premiu să-ți ofer, dar ți-aș da ceva de băut. Poate un Martini?

— Cum, nu-mi oferi un Bloody Mary?

— Îmi pare rău, dar te-ar da peste cap în seara asta.

Ținându-se de mână, coborâră obosiți în bucătărie. Printr-o înțelegere tacită, subiectul Simone fu abandonat. Presupuseră amândoi că, terminându-și inspectia, aceasta se retrase, lăsându-i să-și bea amarul în liniște.

— Ridică-te și glăsuiește, Frumoasă Adormită!ea auzi vocea răgușită a lui Jared în urechea lui Genna. Zăcea întinsă pe burtă, cu cămașa de noapte mototolită în jurul taliei. Fața îi era îngropată în pernă.

— Lasă-mă în pace să dorm, mormăi ea, așezându-se și mai comod.

— Să te las să dormi? întrebă el. Se dădu un pas înapoi să savureze priveliștea. Deși avea toate motivele s-o trezească, nerăbdător fiind să plece împreună, se răzgândi când îi văzu formele atât de încântătoare dezgolate. Nici un bărbat nu putea rata o asemenea ocazie. Își scoase cizmele de cowboy și încercă să se întindă lângă Genna. Dar ea ocupa prea mult spațiu.

— Hei, purceluș, îi șopti la ureche. Mișcă-

te mai încolo.

Genna deschise un ochi somnoros, îl aținti asupra lui și zâmbi. Îi făcu loc în pat și se cuibări lângă el, satisfăcută. Era prea adormită ca să se întrebe cum de ajunsese acolo.

— Bună, zise ea cu o voce care lui Jared i se păru extrem de somnoroasă.

— Bună, frumoaso. Zâmbi, căci părul ei era îngrozitor de ciufulit și machiajul i se scursese pe față.” E adorabilă, micuța” se gândi Jared. Ești trează?

— Mmm... Începu să-și plimbe mâinile pe pieptul lui, dar se opri brusc, încruntându-se: Ești îmbrăcat!?

Jared chicoti. Îi luă capul cu o mână și o sărută îndelung în timp ce cu cealaltă explora fiecare părticică a trupului ei dezvelit de la talie în jos. Degetele lui începură să se joace cu cârlionții negri ce-i acopereau feminitatea și nu încetă decât atunci când ea începu să respire gâfâit.

— Da, sunt îmbrăcat, șopti el alintându-se, vrei să mă dezbrac?

Mâinile ei deja începuseră să-i desfacă cureaua.

— Le aranjăm doar altfel, mă cam grăbesc.

— Serios? zise el în timp ce Genna îl

dădea jos pantalonii și slipii. N-am observat!

— Termină cu prostiile, Hennessy, zise ea, delectându-se cu atingerea pielii lui.

Jared se abținu să-i spună că tocmai asta voia să facă: „prostii”. Se rostogoli deasupra ei și o iubi cu un entuziasm la care ea făcu față cu brio.

Momentul de fierbinte și dulce ușurare sosi repede, dar părea să nu mai treacă.

Încetul cu încetul, suspinele se transformară într-o respirație liniștită. Genna aproape moțăia când Jared o ciupi de fund.

— Jared, ce faci? tresări Genna.

— E de la sine înțeles ce fac, nu? Sau poate crezi că nu sunt destul de bun?

— Dacă aș fi în locul tău, nu mi-aș face probleme din astea. O făcuse într-adevăr să se simtă minunat, așa că închise ochii.

— Am venit să te trezesc, explică el, plecăm într-o excursie.

— Dar cât e ceasul?

— Oricum a crăpat deja de ziuă.

— Ciudat, n-am auzit nici un crăpat, mormăi ea somnoroasă.

— Păi... ai cam avut altă... treabă! Chicoti și se dădu jos din pat să se îmbrace.

Haide, îmbracă-te și tu, avem treabă!

— Treabă? Dar unde mergem? întrebă ea,

deschizând doar un ochi.

— În Berkshires. Am un vechi prieten acolo care are o fermă și am vorbit cu el să mergem pentru o zi. Genna se ridică și se uită la el cum scotocește prin sertare după haine. J.J. aruncă afară un sutien negru de dantelă, o pereche de chiloți minusculi și două șosete desperecheate.

— Când ai hotărât asta?

— Acum câteva ore. Ridică cu vârful degetelor un neglijeu crem de satin și continuă. E totul aranjat.

— Mă mir, nici măcar nu e ora șase.

— Nu ai nici o pereche de cizme? întrebă el, aplecându-se și aruncând pantofi în toate direcțiile. Genna țâșni din pat și îl trase de blugi afară din dulap.

— Mersi, dar pot să mă îmbrac și singură. Dacă te-aș lăsa pe tine să-mi alegi hainele, aș fi în topul celor mai prost îmbrăcate femei, alături de Cyndi Lauper.

Jared se așază pe pat, urmărind-o cu privirea.

— Și Alyssa unde e? îl întrebă, scoțând o cămașă cadrilată de bumbac.

— Doarme buștean pe canapeaua ta. Niciodată nu se trezește înainte de șapte.

— Ce copil deștept! zise Genna uitându-se cu jind la patul ei deranjat; nu reușise să

adoarmă decât pe la ora trei. Într-adevăr deștept, spre deosebire de taică-său!

În timp ce se încheia la bluză îi veni în minte întrebarea pe care ar fi trebuit să i-o pună de la început.

— Cum ai intrat în casa asta?

— Cifru... răspunse el fără a clipi. Trebuie să-ți facem rost de o încuietoare ca lumea, Gen. Nu știi ce obsedat sexual poate intra aici să profite de tine.

— Da, ai dreptate, zise Genna uitându-se serios la el.

Merseră cu mașina până în Berkshire Hills în vestul statului Massachusetts.

Alyssa și Genna dormiră tot drumul. Când în cele din urmă ajunseră, Jared opri mașina în fața unei ferme care arăta ca scoasă dintr-o carte poștală ilustrată. Era o casă veche, albă, cu dependințe vopsite în roșu în jurul unei pășuni, încadrate de pădure. Prietenul lui Jared, Will McDonal, îi fusese coechipier ani întregi până când fusese nevoit să se retragă din cauza unei accidentări. Era un bărbat înalt, blond, liniștit și cu un zâmbet plăcut. Nici el și nici soția lui, Kelly, o brunetă drăguță, nu păruseră a fi supărați de telefonul lui Jared. De fapt îl cunoșteau destul de bine pentru a se aștepta la orice surpriză din partea lui.

Jared, Alyssa și Genna își petrecură aproape toată ziua călărind, Alyssa pe același cal cu tatăl ei. Jared refuzase politicos oferta lui Kelly de a sta cu fetița.

În realitate, Jared dorise să petreacă aceste momente foarte plăcute și liniștite împreună cu fiica lui. Genna realiza cât de mult îl supărase de fapt vizita Simonei. Deși se străduia din răsputeri, Jared nu reușea să se relaxeze. Era în mod evident răscolit. Genna putea să deducă asta din zâmbetele lui forțate.

Mâncară pe o pătură într-o poieniță însorită și, în timp ce Alyssa moțai un pic, Jared o luă pe Genna în brațe și o țină atât de strâns, de parcă nu se mai iubiseră de săptămâni întregi. Genna nu făcu aprecieri în legătură cu comportamentul lui și nici nu încerca să-l convingă să vorbească despre asta. Îi oferea doar apropierea ei tăcută și sinceră.

În seara aceea, ajunseră acasă și, deși era trecut de șapte, o găsiră pe Bernice tot în casa lui Jared.

— Ce mai faci, Bernice? întrebă Jared cu voce scăzută în timp ce o ducea pe Alyssa în casă. Menajera îi arată un plic negru.

— A fost trimis special, șefu. Voiam să fiu sigură că-l primiți. Nu puteam să-l las în

harababura de pe birou. Jared luă scrisoarea și deveni palid în timp ce se holba la ea. În cele din urmă rupse plicul și scoase scrisoarea tipărită la mașină. După ce parcurse în grabă cele câteva rânduri, trăsăturile feței i se destinseseră într-un zâmbet de ușurare. Simone recunoștea în scrisoare că fusese o gravă eroare și nu știa cum să se mai scuze pentru răul făcut. Ea o iubea pe Alyssa dar își dădea seama că fericirea ei era să stea cu Jared. Ochii lui căutară ochii lui Genna, și înainte de a o strânge în brațe murmură doar două cuvinte: S-a terminat!

CAPITOLUL 10

Clanul Hennessy o găsi pe Genna cu totul nepregătită pentru întâlnirea cu ei.

Jared o avertizase doar că sosirea lor era iminentă și că erau foarte trăzniți.

Aceștia își făcură apariția în masă cu o săptămână înainte de plecarea lui Jared în cantonament. El insistase ca ea să fie de față când va sosi familia, deși ea protestase. Încercase zadarnic să-l convingă că ar fi mai bine ca, înainte de a face prezentările, să-i lase fiecăruia timp să se acomodeze cu casa.

Cum Jared nu se lăsa convins, rămase așteptând în verandă cu mâinile în

buzunarele pantalonilor scurți și dând nervos din picioare, i-ar fi fost mult mai ușor să facă față dacă Bernice n-ar fi lăsat-o singură.

— Când sosesc? întrebă Alyssa pentru a nu știu câta pară.

— În curând, puîsor, răspunse Genna, aplecându-se să netezească bluzița fetei.

Alyssa se încruntă.

— Of, de câte ori mi-ai mai spus asta!

— Totuși, aeroportul e destul de departe.

— Și dacă nu mai vin? Dacă s-au rătăcit?

— Stai liniștită, tatăl tău știe drumul.

— Și dacă l-a uitat?

— Nu l-a uitat.

Deodată, microbuzul familiei Dennison puse o frână bruscă în fața casei lui Jared. Într-o clipă toate ușile se deschiseră și năvăliră afară cu toții. Alyssa alerga spre grup în timp ce Genna rămase locului. Jared însă o luă de braț și o târî în mijlocul mulțimii pentru a face prezentările.

Bill Hennessy, tatăl lui Jared era un bărbat de aproape un metru și optzeci de centimetri, cu o constituție solidă și un păr lung și grizonat, dat pe spate. Jared moștenise de la el nasul scurt și bărbia puternică. Purta un tricou roșu și niște blugi uzați. Când se făcură prezentările, dădu

încântat din cap și începu să facă însemnări într-un carnețel verde, mestecând gumă.

— Tata are o grămadă de idei, explică Jared cu entuziasm, împingând-o pe Genna spre mama lui.

— Mamă, ea e Genna. Grace Hennessy se întoarse spre ea. Avea ochi albaștri luminoși, un păr negru ca abanosul, și era destul de înaltă. Purta o rochie lungă și largă din tafta purpurie, la care asortase trei brățări late de argint.

— Deci tu ești Genna. Jared ne-a povestit despre ajutorul pe care i l-ai dat în treaba aceea urâtă cu Simone. Cu toții îți datorăm mii de mulțumiri. O îmbrățișă pe Genna, care se înroși toată.

— N-am făcut chiar mare lucru, zise ea.

— Mă bucur că am ajuns cu bine aici, altfel nu aveam ocazia să te cunoaștem,

Genna, zise Grace, uitându-se muștrător la fiul ei. A condus cam încet.

Jared roși ca un adolescent.

— Mamă, te rog... Grace continuă.

— Era cât pe ce să primească și o amendă. Pentru o clipă Genna se simți alături de Grace, căci și ea îl mai certa pe Jared.

— De fapt cu ce viteză mergeați?

— Cu 100 km/h într-o zonă unde era permis maxim 60 km/h. Jared se încruntă.

— Nu-i așa că ofițerul era un suporter al echipei *Hawks*? surâse Genna.

Jared se grăbi să schimbe subiectul.

— Genna, să ți-o prezint pe mătușă Roberta, ea e Genna.

— Îmi pare bine, zise Genna.

— Doamne, J.J.dar e o păpușă, exclamă Roberta, ținându-și o țigară în colțul gurii.

Era o femeie subțire, cu ochi verzi, sprâncene negre și părul cărunt. O sfredelea pe Genna cu privirea.

— Mm... mulțumesc, bâiguie Genna. Următorul membru al familiei, James, fratele mai mare al lui Jared era preot. Alyssa îi spunea „Unchiul Părinte”.

Sora cea mică, Marie, avea șaptesprezece ani și se antrena pentru echipa olimpică de patinaj artistic. Bryan, fratele mai mic, absolvise facultatea de parapsihologie.

Trupa plănuia să rămână toată săptămâna. În weekend aveau să mai sosească și alți membri ai familiei la petrecerea dată cu ocazia zilei de naștere a lui Grace.

Părinții lui Jared aveau să rămână cu Alyssa cât timp acesta era în cantonament.

Rămași singuri pe trotuar, Jared o întreabă pe Genna.

— Ei, ce părere ai?

— Păi... ce să zic... Sunt interesați.

— Da; zâmbi Jared cu toată fața. Sunt grozavi, nu-i așa?

— Categorie, categoric. Un strigăt înfiorător îi făcu să se grăbească în casă pe urmele celorlalți. Mătușa Roberta ieșea clătinându-se din baie.

— Dumnezeuule, J.J.! E o femeie moartă în cadă.

— Nu e o femeie, ci un manechin.

— Fii respectuos cu morții J.J., cel puțin în fața unui preot.

Genna intră în baie unde Candy stătea trântită în cadă cu o cască pe cap și o perie de baie în mână.

— Aici era într-un loc ferit vederii tale, îi zise Jared, lui Genna, spășit.

Cum toată lumea era de acord, Genna trebui să se dea bătută.

O jumătate de oră mai târziu, când toată lumea se adunase în sufragerie pentru prânz, Roberta îl trase pe Jared deoparte.

— J.J., iubitele, nu știu cât ai dat pe casa asta, dar să știi că sunt niște păsări care și-au făcut cuib la etaj.

— Păsări? Jared se uită pe furiș la Genna care îi privea.

— Da. Când am deschis ușa dulapului din camera mea, erau grămadă acolo. Era cât pe ce să fac un infarct. N-am mai văzut așa

ceva, sunt mari și roz.

Genna își mușcă buzele și se întoarce nervoasă cu spatele. Roberta continuă.

— Ar fi bine să-i scoți de acolo, altfel vor face o mizerie îngrozitoare.

Numai plictisitoare nu era viața împreună cu familia lui Jared. În casa lui era o permanentă agitație. Bill era întotdeauna ocupat cu luatul notițelor și părea că se ocupa de proiecte secrete în garaj. Bryan împânzise casa cu invențiile lui electronice de detectare a manifestărilor paranormale. Mătușa Roberta continua să-i amuze pe toți. Grace spunea povești copiilor din vecini și din când în când mai savura câte o țigară deși de doi ani pretindea că se lăsase de fumat. Fratele și sora mai mică a lui Jared făceau sport mai tot timpul în grădină.

Întreaga familie forma un grup colorat și impresionant. Lui Genna îi plăceau tare mult, dar i se părea că atributele lor unice aruncau o lumină defavorabilă asupra mediocrității ei. În realitate ea încercase să fie cât mai normală cu putință. În plus, nu mai putea fi deloc singură cu Jared, iar acestuia nu părea să-i pese.

Pe de o parte, Genna înțelegea dorința lui Jared de a fi cu familia căci erau răspândiți în toate colțurile țării. Pe de altă parte însă,

gândindu-se la dragostea lor abia înfiripată, rămânea complet nedumerită.

Peste foarte puține zile, Jared avea să plece și asta însemna sfârșitul flirtului lor de o vară. Nu vorbiseră niciodată despre un viitor împreună și acum ea realiza că nici nu exista așa ceva. Știa de mult timp că nu era genul lui, așa cum nici el nu era genul ei. Poate că o plăcea ca prietenă sau amantă dar nimic mai mult. Poate că asta voia el să-i transmită când o invita în fiecare seară să cineze cu familia.

În mod evident, nu se potriveau și probabil el încetase să mai fie atras de ea. De când se știa, căutase un bărbat din aceeași clasă socială cu ea. Un tip liniștit, așezat, genul omului de afaceri, care să nu-i perturbe echilibrul. Pentru ea, viața însemna mai mult decât distracție și plăcere neînfrânată: stabilitate, asigurare pe viață și... plictiseală.

Avea atâtea de făcut pentru viitorul ei și cu toate astea își petrecuse toată vara cu cine nu trebuia. La urma urmei însă, era o femeie modernă. Femeile moderne aveau astfel de aventuri tot timpul; schimbau bărbații ca pe ciorapi.

Dar oare de ce se simțea așa de deprimată? Pentru că îl iubea și nu era

deloc o femeie modernă. Genna era pur și simplu incapabilă să iubească firesc sau să păstreze o relație fără a se lega la cap. Cu Jared ar fi vrut ceva de durată. Se temea însă să-i ceară mai mult pentru a nu-l pierde ca prieten; doar făcuseră la început o înțelegere în acest sens. Dacă el ar ști ce-i trece prin cap, probabil că ar compătimi-o sau și mai rău s-ar enerva poate. Cel mai bine ar fi să aștepte până se stinge flacăra pasiunii. L-ar lăsa să plece și ar uita de el așa cum promisese.

Se așază pe marginea verandei, cu bărbia sprijinită de genunchi, uitându-se la familia lui Jared care juca fotbal cu faimoasa lui minge.

Mișcările lui Jared erau atât de naturale, încât Genna abia mai putea respira.

Trupul lui era o mașinărie umană perfectă și avea un spate splendid.

Seara era prea călduroasă. Jared nu purta decât un sort de mătase albastru metalizat și teniși. Când se mișca, Genna întrezărea forma perfectă a coapselor lui. Amintirea mângâierilor din noaptea când făcuseră dragoste era prea vie în

Memoria ei și trebuia să-și mute privirea; simți că Grace se uită la ea.

— Deși o mamă n-ar trebui să spună așa

ceva, băiatul ăsta are un corp teribil, zise Grace. Genna zâmbi.

— Toată lumea e de acord cu asta. Roberta ridică din sprâncenele ei negre. Se așază picior peste picior și scutură scrumul pe brațul sezlongului.

— Jimmy? Pentru Dumnezeu, doar e preot!

— Nu, dragă, despre Jared e vorba. Deși pot să afirm cu mândria unei mame că toții copii mei sunt frumoși. Își întinse brațele către Alyssa cu ochii strălucind de iubire. Și nepoții la fel. Hai la bunica, Alyssa. Alyssa zâmbi timid și se urcă în poala lui Grace, întrerupând hârjoneala cu Flurry. Cățelușul fugi cu un ciorap în gură.

— Doamne, ce bine seamănă cu tine, Grace. Roberta trase din țigară, scutură scrumul și se uită la Genna. Jeannine, nu-i așa că e leită Grace?

— Da. Genna nu se obosi să corecteze pronunția numelui. Până acum, Roberta nu-i spusese de două ori la fel. Chiar semeni cu bunica, Lys.

Alyssa și Grace părură amândouă satisfăcute de răspuns. Alyssa își înfășură în jurul brațului mâneca imensă a rochiei lui Grace.

— Porți rochii așa de frumoase, bunicuțo.

— Crezi? zâmbi Grace. Oricum, mersi.

— Are gusturile tale, mamă, zise Bill, spărgând un balon de gumă. El stătea pe terasă în dreapta lui Grace, cu picioarele întinse pe gazon, sprijinit în mâini. Purta pantaloni scurți zdrențuiți și o cămașă verde fluorescentă de la care te dureau ochii. Carnețelul îi rămăsese deschis pe genunchi și pixul pus după ureche, în timp ce îi privea pe copii care se jucau.

— Poate o să fiu ca tine când o să fiu mare, spuse Alyssa.

Grace zâmbi. Roberta scoase un nor de fum și își stinse tacticos țigara. Bill chicoti:

— Ești tare scumpă, Alyssa.

Alyssa alunecă din poala bunică-si și se aruncă entuziasmată în brațele lui.

— Te iubesc, bunicule. Bill râse și ochii lui albaștri se încrețiră la colțuri la fel ca și ai lui Jared. Își îmbrățișă nepoata și o legănă duios.

— Și eu te iubesc, scumpo. Gennei i se puse un nod în gât. Fără îndoială că rudele lui Jared erau ciudate, dar se iubeau și nu se fereau să o arate. Tot timpul se îmbrățișau, se pupau și se înghionteau prietenește. În comparație cu ei, rudele Gennei păreau niște străini politicoși. O făceau să se simtă un outsider.

Nu. Ea era de vină. Întotdeauna își dorise

să facă parte dintr-o familie iubitoare. Petrecându-și timpul cu familia Hennessy, realizează că de fapt nu avea o familie și nici nu spera să mai aibă. Își mușcă buza și mângâie cățelul care îi adormise în poală. Strigătul entuziast al lui James: „Marcat!” îi atrase atenția către gazon. James, era cu câțiva ani mai în vârstă decât Jared și tipul era al naibii de chipeș. Nu chiar ca Jared, bineînțeles, dar Genna își putea ușor imagina că frânsese o mulțime de inimi înainte de a jura credință domnului. Fără îndoială că asculta o mulțime de mărturisiri în legătură cu pofta trupească.

La celălalt capăt al gazonului era Bryan. Era liniștit și studios ca și tatăl său. Când deschidea gura nu spunea niciodată mai mult de cinci cuvinte. Nu era la fel de înalt ca frații lui, dar avea o constituție athletică. Părul îi era aproape blond, avea ochi albaștri și purta ochelari cu rame negre. Probabil că femeile ardeau de nerăbdare să-i scoată ochelarii.

Marie semăna cu tatăl ei. Jared o ridică deasupra capului și se învârti cu ea ca și cum ar fi fost o pereche de patinatori, ea își mișcă spectaculos picioarele și apoi se dădu peste cap, aterizând în fața lui.

Jared râse și alerga spre locul în care

Genna stătea cu privirea pierdută. Ea ieșise din joc, pretinzând că o supără glezna, lucru de care el se cam îndoia. Era din ce în ce mai tăcută și el nu reușea să o scoată din starea asta. Era îngrozit că ea încerca să pună capăt relației lor. Peste două zile urma să plece în cantonament - moment tocmai potrivit pentru o ruptură.

La naiba! Lucrurile mergeau așa de bine, se gândi el, ștergându-se pe spate cu tricoul transpirat. Oare să fi fost din cauza familiei? Genna părea că-i simpatizează, dar la urma urmei erau o adunătură de excentrici nu tocmai pe gustul ei. Oricum o să afle despre ce e vorba și o să rezolve el problema.

Totuși trebuia să fie atent. Îi promisese să nu insiste.

— Hei, frumoaso, ce-ți mai face glezna? îi zâmbi răutăcios.

— Binișor, zise ea, forțându-se să zâmbească. O mângâie pe bărbie și îi fură un sărut.

— Nu vă sărutați în fața unui preot, îi certă Roberta.

— Preotul ăsta e fratele meu.

— Ha, nu mă duci tu pe mine, văd foarte bine că o săruți pe Genna.

Jared și Grace făcură fețe-fețe în timp ce Bill continua să mâzgălească în carnetul lui.

— Băieți, zise el îndreptându-se spre garaj, urmat îndeaproape de James, Jared și Bryan.

— Jemima, unde crezi că se duc acum?

— Fără îndoială că pregătesc o petrecere surpriză, zise Grace trecându-și mâna prin păr.

— Ai aflat deja de petrecere? întrebă Genna, gândindu-se cât de dezamăgiți vor fi băieții.

— Bineînțeles. Bill îmi pregătește o petrecere surpriză în fiecare an, de treizeci și șapte de ani înapoi.

— E o tradiție, zise Marie cu un zâmbet insinuant, o replică feminină la cel al lui Jared. Roberta chicoti, bătând-o pe Genna pe umăr.

— Sunt o adunătură de nebuni, Jeanette.

Când băieții ieșiră din garaj, se îndreptară cu toții spre casă, mai puțin Genna.

— Nu mai pot sta, zise ea cu un zâmbet pierdut, deși știa că minte îngrozitor de prost.

— Te conduc eu acasă, zise Jared. Traversară pajiștea, și Genna uită să mai schiopăteze. Soarele la apus înroșea cerul, păsările ciripeau și doi copii din vecini jucau baschet pe stradă. Jared o luă pe Genna de după umeri și o trase mai aproape de el.

— Te-au înnebunit ai mei, nu-i așa?

— Nu, se grăbi ea să-l asigure: îmi plac ai tăi, sunt minunați.

— Da,” Hennessy cei ciudați” ni se spune acasă.

— Mătușa Roberta e într-adevăr teribilă.

— E o bomboană, nu-i așa? zise el duios. Tăcură amândoi. Era o tăcere asurzitoare.

Nici la început, când Genna nu-l simpatiza, nu se întâmplase așa ceva. La un moment dat se auzi clopoțelul de la intrarea casei lui Jared și un punct incandescent în întuneric arăta că Grace ieșise tiptil la o țigară. Jared se întoarse și o mângâie pe Genna pe păr.

— Ascultă, știu că n-am putut rămâne deloc singuri zilele astea, poate că trec mai târziu în seara asta pe la tine.

— Nu, te rog, n-a fost o săptămână prea bună pentru mine.

— Nu trebuie să facem dragoste, ci doar să fim împreună. Trebuie să vorbim.

Ea dădu din cap. Așteptase atât de mult să fie singură cu Jared încât acum era tare emoționată.

— Genna, chiar trebuie să vorbim serios.

„*Ca să-mi poți spune că s-a terminat? Nu, mulțumesc.*”

— Nu, te rog, nu mai insista. Jared suspină

și îi evită privirea.

— Ne vedem mâine?

— Mmm... Am ceva treabă mâine.

— Pregătiri pentru Crăciun? întrebă el ironic. Gennei îi dădură lacrimile.

— Ce dracu' mai înseamnă și asta? Credeam că mâine mergi cu familia să vizitați șantierul naval.

— Da, dar n-ai nici un motiv să nu vii.

— Nu pot.

— Bine. Tăcură din nou și tăcerea deveni insuportabilă.

— Dar la petrecerea mamei o să vii, nu-i așa? Felul în care o spusese nu lăsa loc unui refuz.

— Da.

— Bine. Din nou tăcere.

— Ce face tatăl tău în garaj? Zâmbetul lui faimos deveni șters acum.

— Lucrează la un dispozitiv special pentru focul de artificii. Vrea să scrie GRACE cu artificii roz și violet.

— Interesant, zise ea gata să izbucnească în lacrimi.

Petrecerea era ultimul lucru pe care îl va mai trăi împreună cu Jared, deși într-un fel ar fi vrut să-și petreacă tot restul vieții alături de el. Oricum însă, nu avea de gând să-i facă o scenă penibilă. Va suferi, dar va

face față. Acum era matură și știa ce riscuri își asumase. Jared văzu lacrimile din ochii ei și își dădu seama că el însuși era disperat.

— Ce se întâmplă, Genna? Intenționase să aștepte momentul când puteau vorbi fără să fie deranjați. Jurase să nu o forțeze să vorbească. La rândul ei, Genna își dădu seama că niciodată când era în brațele lui nu putea gândi limpede.

— Totul e O.K. De ce-ar fi vreo problemă?

— Spune-mi, iubito, o imploră el. O ușă fu izbită și Alyssa strigă:

— Tati, nu vii să mă duci la culcare? Jared își înăbuși o înjurătură și apoi strigă:

— Vin imediat, Lyss.

— Ar fi mai bine să pleci, murmură Genna, simțind cum i se taie răsuflarea.

— Tati! se auzi din nou.

— La naiba, bombăni el. O mângâie pe Genna și se aplecă să o sărute. Buzele îi erau moi și tremurau și el simți că trebuie să o ocrotească.

— Tati.

— Ne vedem la petrecere, zise el și se îndepărtă. Genna îl urmări cum dispare cu Alyssa în casă. Fără să aprindă vreo lumină, urcă și ea în dormitorul ei și se așeză pe pat, acolo unde o iubise Jared.

Razele argintii ale lunii se strecurau prin

fereastra deschisă, luminând camera.

Genna își plimbă privirea prin dormitorul plin cu amintiri. Avusese o viață satisfăcătoare, chiar împlinită. De ce dintr-o dată i se părea pustie ca un deșert.

Oftă adânc și se întinse în pat. Ochii îi erau uimitor de uscați. N-avea rost să plângă. Asta era situația și nu avea ce face. Nu-i va putea schimba niciodată lui Jared sufletul așa cum nu-l putea schimba nici pe al ei.

CAPITOLUL 11

— Dată naibii petrecerea, nu-i așa, Jared? Roberta scoase un nor de fum albastru.

Împrumutase special una din toaletele diafane ale lui Grace, o rochie împodobită cu o eșarfă verde. Atârna pe ea ca un sac, aducea cu un copil îmbrăcat cu hainele părinților. Amy se sprijinea de Roberta și se uită sceptic la Genna care zâmbea silit.

— E o petrecere grozavă, mătușă Roberta. Să-ți aduc un sifon?

— Da, Jenny, adu-mi. Apucă afectuos mâna lui Genna și se uită la ea cu ochi sticloși. Pe cuvântul meu, ești o fată minunată. Nici nu-ți pot spune cât de drăguță ești. Adu-mi te rog un sifon.

Genna și Amy se îndreptară spre bufetul cu răcoritoare din spatele casei. Amy își

plimbă privirea lacomă de la un capăt la altul al mesei. Reflectoarele luminau paharele și farfuriile de toate formele și mărimile, adunate grămadă pe fața de masă în carouri. Erau de toate, de la crab fiert și frigărui până la zmeură și prăjitură de ciocolată. Erau nenumărate sortimente de dulciuri, și asta datorită lui Genna. Amy apucă un platou și cu o mișcare foarte largă îl întinse spre Genna. Aceasta lua o rădăcină de țelină, după care se apucă să facă un cocteil.

— J.J.se pricepe la organizat petreceri.

— Mmm... fu tot ce putu să zică Genna, aprobând astfel spusele lui Amy.

Lampioanele chinezești strălucitor colorate împânzeau grădina, atârânăd până și în jurul cuștii castel a lui Flurry. De la boxele sistemului de amplificare al stației de emisie adusă de postul de radio local se auzea o asurzitoare muzică rock. Un D.J.purtând o cămașă neagră, dansa pe peluză cu Grace. Aceasta era îmbrăcată într-o rochie de satin, roz cu o eșarfă în jurul gâtului.

Ca și la prima petrecere dată de Jared, toți vecinii fură invitați. Genna îl zări pe Theron Ralston care nu pierdea nici o ocazie de a mânca pe gratis sau de a-și spiona vecinii.

Rotunda doamnă Ralston încerca să obțină informații de la Bill Hennessy în timp ce se înfrupta dintr-o salată de cartofi. Bill continua să-și mestecă guma, notând în carnețelul lui și dădea din cap, absent. La gât avea un papion foarte îngrijit. Tocmai sosiră alți doi membri ai familiei Hennessy: Anne - sora mai mare a lui Jared, sculptoriță, cu un gust vestimentar deosebit, și Quinn - fratele lui Jared, oceanograf. Anne era însoțită de soțul ei, Armand și de cei doi copii ai lor. Quinn venise cu noua lui soție, Kate.

Erau prezenți și câțiva dintre coechipierii lui Jared. Genna îl recunoscuse pe Brutus, uriașul cu freză de indian. Era îmbrăcat într-un costum negru de piele și dansa cu mătușa Roberta într-un ritm foarte alert. Copii vecinilor năvăliră printre adulți cu pistoale de apă în mâini. Flurry alerga cu o sanda în gură. Peluza era plină de oameni care râdeau, dansau și cântau - cam ostentativ parcă, se gândi Genna. Aproape că nu dormise noaptea trecută și acum se resimțea. Mai ales nu avea chef de petrecere. Și asta numai din cauza lui Jared, își zise ea.

— Deșteptarea, Genna, zise Amy cu o voce ascuțită. Se vede că ai un chef nebun.

— Ce mai constatare! zise Genna sarcastic, băgând țelina din care ronțăise în buzunarul cămășii. Dădu pe gât o bună parte din cocteilul pe care îl pregătise pentru Roberta.

— Care-i problema? Vrea oare Jared să pună din nou păsările flamingo în fața casei?

— Țin să te anunț că le-am pus într-un dulap, zise Jared. Am speriat-o al naibii de tare pe mătușa Roberta.

— Sper să nu te superi că a zis așa, șefu se alătură Bernice, dar nu trebuie să ieșiți din cuvântul domnișoarei Genna.

— Înțeleg ce vrei să spui, Brenice, îi zise Jared, bătând-o pe umăr. Poți să-mi spui orice îți trece prin cap atâta vreme cât îmi faci clătite atât de bune. Îi aruncă o privire semnificativă lui Genna: Nu-i așa, Gen?

Genna se uită urât la el și dădu pe gât restul de cocteil.

— În afară de asta, Bernice, conțină Jared, ai un serviciu asigurat la mine atâta vreme cât îmi spui șefu'. Îmi dai apă la moară.

— Da, îți dă atâta apă la moară încât în curând o să fie inundație.

— Nu-ți fă griji, șefu cu Genna lângă tine n-o să ți-o poți lua niciodată la cap.

— Nu asta mă îngrijorează când sunt cu

Genna. Genna se uită rânjind la el și zise:

— Scuză-mă, am promis să-i duc mătușii tale ceva de băut.

— Cred că pot să beau și eu ceva, zâmbi Jared forțat.

Genna își făcu loc prin mulțime spre bufetul cu răcoritoare, preocupată să scape de Jared. El o ajunse însă la platourile cu prăjituri.

— Mamă! dar ce poftă de mâncare ai, domnișoară Hastings, zise Jared uitându-se la friptura din farfuria ei. Enervată, Genna răspunse:

— Din întâmplare, îmi place friptura de pui.

— Din întâmplare ești chiar o puicuță. M-ai ocolit toată seara.

— De unde ți-a venit ideea asta stupidă?

— Ha! rânji el, și dinții îi sclipiră în întuneric. Ai impresia că am stat prea mult unul cu celălalt? Roberta se apropie, ținută de mijloc de Brutus. Acesta le zâmbi, dezvăluind un dinte de aur pe care era gravată inițiala numelui său.

— Țsta e cocteilul pe care l-ai făcut pentru mine, Jilian?

— Da, poftim, zise Genna, oferindu-i fără delicatețe paharul de plastic.

— Spartacus ăsta al nostru o să înghită

flăcări mai târziu, ce spectacol o să fie! Zise ea și se uită la Brutus. Luă o înghițitură din băutură și făcu fețe-fețe. Sfinte Sisoe, scumpo, ești sigură că știi să folosești un sifon? Mi-ai făcut un cocteil țeapăn, nu glumă! Brutus își dădu capul pe spate și izbucni în râs. Înșfăcă o sticlă de Ballantine, și-și turnă în gură cam un sfert din conținut. Se așează în profil și, folosind bricheta lui Roberta scoase o jerbă demnă de un aruncător de flăcări.

Jared sorbi din băutura lui și zise:

— Ascultă, Gen, trebuie să stăm de vorbă serios înainte de plecarea mea.

Genna simți că inima îi bate atât de tare, aproape să-i spargă pieptul.

— Mda... bine... dar eu... Bobo Paige tocmai trecea pe acolo. Disperată, Genna îl apucă brusc de braț.

— I-am promis lui Ottis dansul ăsta, zise ea, trăgându-l pe uriaș în mijlocul dansatorilor. Ceva mai târziu Genna fu la un pas de o nouă confruntare cu Jared dar Bill Hennessy apăru la timp și se îndepărtară cu toții înspre garaj.

Abia mai târziu, când stătea de vorbă cu Amy, Jared reuși să o încolțească.

— J.J., tu de fapt de ce ai invitat-o pe Genna la petrecere? Nu se distrează deloc.

— Nu-ți fă griji, Amy, de când o știi are probleme cu acomodarea. O luă de mijloc pe Genna și o expedie pe Amy: Scuză-ne, te rog.

— Unde te duci? întrebă Genna gâfâit, încercând să scape din strânsoarea lui.

Din cauza răcelii ei însă, Jared se hotărâse să o convingă altfel, mai ales că Genna era atât de fierbinte în brațele lui. Dacă asta voia, n-avea nici o șansă să se descotorosească de el.

O duse pe lângă garaj, departe de mulțimea petrecăreată și o cuprinse în brațe. O sărută înfocat, aprins de dorință. Nu-i ceru ci luă. Neputincioasă, Genna îi oferii gura ei și obținuu plăcerea intensă de a-și simți trupul lipit de al lui. Jared o mângâie pe șira spinării și-și coborî mâna sub fusta ei. Incertitudinea pe care o simțise în legătură cu relația lor dispăru din mintea ei. Reală și prezentă era doar dorința copleșitoare de a fi mângâiată și iubită de acest bărbat. Nimic nu o putea opri să i se dea pe loc lui Jared, deși știa că oricine ar fi putut să dea peste ei acolo. Încins, Jared se uită în jur, căutând o soluție salvatoare căci nu voia ca Genna să se răzgândească. Magazia în care Theron Ralston își ținea răsadurile se afla în colțul din spate al

grădinii vecinului. Jared deschise ușa și o trase pe Genna înăuntru. Lumina lunii se strecură printr-o fereastră înăuntru, unde se găseau unelte de grădinărit și unelte de tuns iarba.

Jared o propti pe Genna cu spatele de un perete și o îmbrățișă cu gesturi hotărâte. Era tandru și rugător. Maieul lui Genna îi căzu până în talie. Degetele lui Jared desfăcură sutienul fără bretele și se repezi la sânii ei. Genna desfăcu cu o mișcare bruscă fermoarul pantalonilor gri ai lui Jared eliberându-l de presiune.

Dorința spulberă ultimele rămășițe ale lucidității dând frâu liber pasiunii. Se strânsură cu disperare în brațe. Fusta lui Genna fu ridicată în jurul mijlocului.

Minusculul bikini de mătase albastră căzu pe podea. Jared o ridică și încercă să găsească cea mai bună poziție pentru a o pătrunde, începură să se miște împreună în ritmul dragostei. Picioarele lui Genna îl încolăciră pe Jared, cerându-l mai aproape. Întregul trup al lui Jared păru să explodeze în feminitatea ei, iar Genna își înfipse unghiile în mușchii lui ca semn al plăcerii finale.

Revenindu-și la normal, Jared fu brusc cuprins de groază gândindu-se că Genna ar

putea să-l urască pentru că făcuse dragoste cu ea în magazia cu scule a vecinului său. Genna însă, începu să chicotească foarte vesel.

— Asta-i magazia lui Theron Ralston, nu-i așa? zise ea printre râsete.

Jared simți o ușurare imensă auzind-o.

— Bătrânul Theron ar muri dacă ar ști. Oh, Genna, mare figură mai ești.

Zâmbetul lui Genna se vesteji.

— Doar asta sunt eu pentru tine, Jared? Jared deveni brusc serios. Cum putea să se gândească la așa ceva? Doar îi spusese că o iubește. Făcuse totul în afară de a o cere în căsătorie. Aha, asta era. Nu clarificaseră o problemă foarte importantă: viitorul lor. La dracu'! Stricase tot. Se străduise atât de mult să nu o sâcâie cu pretențiile lui, să nu o supere din cauză că el voia mai mult. Cum de fusese atât de lipsit de tact, doar știa că Genna se arsese o dată într-o relație cu. Un bărbat.

Genna își încrucișă brațele interpretând drept milă pasiunea lui blândă și protectoare.

— Trebuie neapărat să vorbim în seara asta pentru că mâine dimineată voi pleca.

Auzindu-l, Genna simți că explodează. Încercase din răspuțeri să dea dovadă de o

atitudine sobră în legătură cu aventura asta. Cuvântul ăsta suna al naibii de prost.

Nu era numai o aventură, ea chiar se îndrăgostise. Se auziră niște zgomote de afară și ei se ascunseră repede. Cu mare grijă, Genna împinse ferestruica la o parte.

— Cine e? întrebă Jared în șoaptă.

— Doar mama ta furișată în garaj să fumeze o țigară.

— Țigară?!? în garaj?!? Dumnezeuule mare! Jared țâșni din magazie, împingând-o pe Genna pe burtă în iarbă. Grace tocmai aprinsese bățul de chibrit când brațul vânjos a lui Jared o smuci afară. Căzură împreună pe pământ. În momentul următor, acoperișul garajului sări în aer.

Se auziră țipete. Toată lumea din grădină căuta adăpost, cu excepția lui Bill și a mătușii Roberta care priveau la focurile de artificii ce împânziseră cerul.

— Extraordinar, Bill. Ce frumos! zise Roberta pufăind din țigară.

Încruntat, Bill notă în carnețelul său: „*Prea mult praf de pușcă*”.

Din fericire cele două mașini ale lui Jared scăpaseră neatinse, fiind parcate pe stradă. Păsările flamingo însă se transformaseră într-un morman de plastic topit.

Explozia răspândise țandări peste tot.

Grădina de zarzavat a familiei Ralston era presărată cu bucăți de șindrilă. Una din mingile de golf pe care Jared la avusese în garaj îl lovi pe pudelul familiei Ralston, lăsându-l fără cunoștință; doamna Ralston simți că plesnește de furie. O echipă de pompieri reuși să stingă focul în câteva minute. Muzica începu din nou să cânte. În apropierea magaziei lui Ralston, părintele James descoperi o pereche de bikini din mătase.

— Mărimea 5, zise, făcându-i cu ochiul fratelui său.

Jared se înroși brusc, încruntându-se la el indignat. Smulse lenjeria din mâna fratelui său și o înfundă în buzunarul pantalonilor, căutând-o cu ochii prin mulțime pe posesoarea bikinilor. Dar Genna nu era de găsit nicăieri.

CAPITOLUL 12

Focul fusese stins, nimeni nu fusese rănit iar Genna părăsi locul petrecerii. Era trecut de miezul nopții. Jared se ocupă de pompieri și de restabilirea situației.

Genna bănuia că el nici nu-i observase absența, de fapt asta și voia.

Peste câteva ore Jared avea să plece în cantonament. Genna nu voia să fie prin preajmă în acele momente, și mai ales nu

voia să poarte cu el discuția aceea serioasă. Nu că ar fi fost lașă, își zise în timp ce intra cu mașina pe autostradă. Dar nu era deloc nerăbdătoare să audă vreun discurs de tipul: „*îmi pare rău că te-ai implicat mai mult decât mine*”. Era prea mândră ca să îi adreseze ea lui Jared cuvântul și nu voia să-l știe pe Jared forțat să spună lucruri stânjenitoare.

Își parcă mașina sub un stejar alb ce se afla la marginea șoselei, lângă o pășune. Privea în depărtare la formele întunecate ce păreau a fi animale. Erau vaci, sau poate cai! Își șterse tricoul cu un șervețel.

Era mai bine să lase totul să se termine așa. Jared o să lipsească cam trei săptămâni. Când se va întoarce ea va fi deja ocupată cu școala. O să se prefacă că nu s-a îndrăgostit deloc de el. Puteau rămâne prieteni. Prietenia lui era importantă pentru ea și nu voia să o piardă. De fapt, el nu va afla niciodată că inima ei era zdrobită. Așezată pe capota mașinii, privea tristă răsăritul soarelui. Îi plăcea dimineața pentru că era momentul cel mai liniștit al zilei, când lumea, cu toate problemele ei, încă dormea. În zori aveai mintea limpede și mai ales puteai fi cu totul singur, în dimineața asta însă - se gândi, ștergându-și

o lacrimă - era singură și nu se simțea prea grozav. E adevărat, fuseseră și vremuri mai bune. Nu depindea de nimeni; era o femeie inteligentă, drăguță, cu o slujbă care-i plăcea, un cămin confortabil și prieteni buni.

Foarte bine, se gândi. Îi lipsea un singur lucru -Jared. Și Alyssa.

Era mulțumită că cel puțin îl cunoscuse pe Jared, petrecuseră ceva timp împreună așa încât ea aflase ce băiat bun e. Aproape că nu-și mai amintea cum de trecuse cu vederea freza lui punk, cerceșul din ureche sau aerele lui de cuceritor.

Animalele de pe pășune începură să se trezească. Ciudați cai, se gândi ea, au gâturile cam lungi. În realitate, erau lame. Aparentele înșeală atât de des!

În cele din urmă ajunse acasă, făcu un duș și se îmbracă cu un tricou foarte larg. Vreme îndelungată stătu pe un taburet la tejgheaua din bucătărie, privind în gol. Pentru prima dată de săptămâni de zile nu știa ce prăjituri să facă.

La ora zece, merse la Jared să se asigure că nu pățise nimeni nimic seara trecută.

Corvette-ul lui Jared nu era acolo. Și Genna fu sigură că el plecase. O cuprinse o disperare rece.

— Gilda! exclamă Roberta când o văzu. Arăta ca o pasăre exotică cu părul ei grizonat, zburlit în toate părțile. Purta adidași roșii și un halat de baie albastru.

Trase îndelung din țigară și o invită pe Genna în casă.

— Mă bucur că ai trecut pe aici. Jared al nostru te-a căutat peste tot.

— Serios? zise Genna, încercând să evite fumul care-i intra în ochi. Continuă pentru sine: *„păstrează balivernele astea pentru altcineva”*.

— Stai liniștită, scumpo, n-o să-i spun nimic lui James, șopti Roberta conspirativ.

Totuși, n-ar fi trebuit să te încurci cu un preot. Nu-ți oferă nici un viitor.

Genna oftă și-și duse mâna la frunte.

— Voiam doar să mă asigur că toată lumea e bine. Roberta își aruncă mâinile în sus.

— Extraordinar! Toată lumea s-a distrat extraordinar. Cel puțin focurile de artificii ale lui Bill i-au înnebunit pe toți. Nu-i așa că ți-au plăcut, Janette?

— Sigur că da.

— Minunat, într-adevăr. Își stinse țigara într-o scrumieră deja plină și-și aprinse alta. Genna sperase să dea peste cineva mult mai lucid decât Roberta și prin urmare se retrase spre ușă.

— Trebuie să plec.

— Dar mai rămâi! exclamă Roberta. Tocmai mă pregăteam să iau micul dejun: omletă, ciocolată și brânză. Specialitatea mea.

— Sigur, zise Genna, zâmbind silit. Deja începuse să se simtă rău. Serios, mătușă Roberta, nu pot să mai rămân, dar mersi pentru invitație.

— Bine, poate altă dată. Ia spune-mi, Glenda, au trecut pe aici niște tipi de la școala lui Alyssa să ia carnetul ei de note. Îl auzisem pe Jared deunăzi, spunând că l-a pus într-un plic de plastic pe birou, așa că l-am căutat și l-am dat tipilor. Crezi că am făcut bine? Genna aruncă o privire spre dezordinea de pe biroul lui Jared.

— Bineînțeles că ai făcut bine. Era probabil domnul Adams de la secretariat. Ieși afară. La revedere!

— Pa, pa. Mai vino, zise Roberta ieșind în prag cu țigara în gură. După un timp o strigă: Stai! stai, Gardenia!

Genna se opri și o văzu pe Roberta fluturând o foaie de hârtie într-o mână.

Era un cec pentru a doua jumătate a salariului ei, alături de un bilețel mâzgălit în grabă în care îi mulțumea și îi spunea că o să sune. Asta era într-adevăr culmea, era o

nouă lovitură pentru Genna. Fusesse a lui pentru o vară; o cumpărase și o plătise. Reîntorcă acasă, Genna se așază într-un fotoliu, cu privirea pierdută. Era cel mai bun lucru pe care îl putea face. Ușa din spate se auzi trântindu-se.

— Nu faci prăjituri? întrebă Amy mirată, cât de încet îi permise vocea ei stridentă.

— Nu. Am făcut suficiente prăjituri până în anul 2000.

— Și ce faci aici? întrebă Amy așezându-se pe un scaun în fața ei.

— Privesc în gol. Din respect pentru prietena ei, Amy privi și ea în gol timp de un minut, nu avea răbdare să stea mai mult decât atât.

— Unde ai dispărut după show-ul de azi-noapte? întrebă ea, ochind un măr roșu aflat într-un coșuleț pe masă.

— Am fost să văd răsăritul soarelui. Amy crezu că e bine să insiste, prefăcându-se că nu a auzit.

— J.J.te-a căutat peste tot.

— Voiam să fiu singură. După explozii din astea trebuie să plec undeva să mă reculeg.

— Ei, prostii! Lui Amy îi dădură lacrimile. Ți-ai luat tălpășița.

— Nu-i adevărat, se încruntă Genna.

— Nu asta contează. V-ați certat, nu?

— Ce motiv am fi avut să ne certăm?

— De când, mă rog, ai tu nevoie de motive? Ți-ai pierdut rațiunea din clipa în care el s-a mutat aici. Poate că v-ați certat în legătură cu relația voastră.

— Care relație? Nu suntem decât prieteni.

— Genna, se rățoi Amy, încruntându-se termină cu prostiile! Doar suntem cele mai bune prietene, nu? Genna ridică o mână să oprească discursul lui Amy.

— Uite ce e, recunosc de bună-voie că m-am îndrăgostit de Jared. Recunosc că îl iubesc. Dar, în ceea ce mă privește, suntem doar prieteni care și-au petrecut o vară împreună. Amy se strâmbă la ea.

— Ce idei idioate mai ai și tu!

— Dar ăsta e adevărul, zise Genna extenuată. Am făcut amândoi o înțelegere, un flirt estival, fără complicații.

— Ce absurditate! Doar știi că tipul ăsta e îndrăgostit de tine!

— Mda... păi... îi arată lui Amy bilețelul lui Jared. Deși nu mă prea pricep, mângălitura asta poate fi considerată cu greu o scrisoare de dragoste.

Amy citi:

— „Genna, mersi pentru treaba bună pe care ai făcut-o. Te sun când voi avea timp”. Se încruntă nedumerită. La început, legătura

lor păruse a fi ceva serios, căci se iubiseră la fel de mult. De lucrul ăsta nu se putea îndoi. Totuși, ceva era putred în toată afacerea asta, și ea va trebui să afle ce anume. Între timp însă, se uita îngândurată la Genna.

— Asta nu e o dovadă suficientă. Nici la tribunal nu e acceptată drept probă.

— Iar citești „Tribunalul divorțului”, nu-i așa? Genna oftă prelung. Rămase pe gânduri, desenând chipuri triste și nori de furtună pe spatele bilețelului. Mi-ar place să ai dreptate, Amy. Eu una însă n-am nevoie de explicații suplimentare ca să înțelegi mesajul. Adăugă pentru sine: „Trebuie să-mi frâng inima”.

Cu siguranță, Dumnezeu nu a avut probleme, când a creat lumea în șapte zile, gândi Genna, dacă fiecare zi fusese așa de lungă ca cele de după plecarea lui Jared. Dumnezeu ar fi putut chiar să-și permită încă o zi de odihnă. I se păruse că numărase fiecare minut, fiecare oră de atunci. Nu plânsese, nu se autocompătimize, dar se simțea pur și simplu golită.

De un lucru era sigură - nu se va mai îndrăgosti niciodată de nimeni. Nu pentru că i-ar fi teamă ci pentru că dăduse totul și acum se simțea golită. Pur și simplu nu-i

mai trebuiau bărbați, oricum ar fi fost, buni sau răi.

În lipsă de altceva, își petrecu timpul uitându-se la automatul de vase funcționând în gol și chiar și așa se simțea obosită.

Abia luni seară se hotărî cu greu să-și facă ordine în caietele de notițe pe care le strânsese în cei opt ani de când era educatoare. O chemase și pe Amy s-o ajute.

Subiectul J.J.Hennessy fusese declarat tabu, dar nu putură să nu aducă vorba de el, pentru că Alyssa era și ea cu ele. Genna se oferise să aibă grijă de ea în timp ce Grace și Bill o duceau pe Roberta la aeroport.

Alyssa părea și mai posomorâtă decât Genna. Stătea într-un fotoliu în cămășuța ei de noapte, ținându-și păpușa favorită în brațe. Se uita apatică la o revistă cu benzi desenate fără să dea atenție filmului de desene animate de care Genna făcuse rost special pentru ea. Când se apropie ora de culcare ochii ei se umeziră de lacrimi. Mititica era convinsă că tatăl ei n-o să se mai întoarcă acasă așa cum nici mama ei nu mai venise înapoi după accidentul lor.

Genna nu ezită să formeze numărul de telefon pe care Jared îl lăsase în caz de urgență, dar se gândi că e inutil să vorbească cu el. Singurul motiv pentru care

sună fu Alyssa.

— Jared, sunt eu, Genna, la telefon, zise ea printre suspinele lui Alyssa. Fetița avea capul sprijinit de umărul ei și lacrimile îi udau tricoul. Uite care e problema -Alyssa e la mine și avem o mică problemă. Crede că n-o să te mai întorci niciodată acasă. Înainte ca Jared să poată spune ceva, îi dădu lui Alyssa receptorul.

— Tăticule?

— Hei, scumpete, ce te supără? întrebă Jared îngrijorat. Dorise să-și sune fata mai devreme, dar nu avusese timp. Ar fi trebuit să-și facă.

— Tăticule, ești în rai? Inima lui Jared începu să bată mai repede.

— Nu, scumpo, o asigură el. Sunt în cantonament. Nu există telefoane în rai, dulceată.

— Ești sigur?

— Foarte sigur. Jared se încruntă sprijinindu-se cu spatele de perete. Raiul e foarte departe, scumpo. Eu sunt în tabăra de cantonament. Îți mai aduci aminte, ți-am spus despre asta. Jared vorbi până când Alyssa se liniști, convinsă că o să vadă din nou. Îi promise că de acum înainte o va suna în fiecare seară înainte de culcare. Îi ură vise plăcute și ceru să mai vorbească cu

Genna.

Gândindu-se la ea, zâmbi, căci deja îi era un dor nebun de ea. Se încruntă însă auzindu-i la telefon vocea rece și indiferentă.

— Te-ai prins de șmecheria pe care am făcut-o? întrebă el.

— Da, sunt sigură că o să fie bine de acum încolo, zis Genna, hotărâtă să pună cât mai repede capăt conversației. Mulțumesc, Jared, și scuză-mă că te-am deranjat.

El își dădu cu ușurință seama că Genna e gata să închidă telefonul și se grăbi să o păstreze pe fir.

— Gen, ai primit bilețelul meu? Adevărul era că stătuse ca pe jar, gândindu-se cum o să reacționeze. Ticălosul, se gândi Genna. Oare chiar mă crede proastă?

— Da, sigur, se răsti ea. *General Motors* și cu mine îți mulțumim.

Jared tresări la sunetul receptorului trântit în furcă la celălalt capăt al firului.

Oare ce mai făcuse și de data asta? Știa într-adevăr că făcuse cam în grabă bilețelul, dar pierduse multă vreme căutând-o pe Genna - nu-și putea imagina că ea se putea supăra așa de rău. Și ce legătură avea *General Motors* cu viitorul lor? Probabil că se referea la cecul lăsat de el și la ratele

mașinii pe care urma să le plătească cu el. Ar fi trebuit să-și dea seama că o cerere în căsătorie înseamnă pentru Genna mai mult decât plata mașinii. Era probabil furioasă că nu o sunase mai devreme, dar primele zile de antrenament erau întotdeauna foarte obositoare pentru el. Sperase că ea să înțeleagă lucrul acesta.

Așteptă o oră înainte de a suna din nou, pentru a fi sigur că Alyssa doarme și puteau să stea de vorbă nestingheriți. Se gândi că ar fi mai bine să o ia mai ușor, având în vedere starea de surescitare a lui Genna.

— Bună, eu sunt. Totu-i în regulă?

Genna suspină, făcând fețe-fețe și se întoarce spre Amy, care ședea cu picioarele încrucișate pe podea sortând ghețele de lână. Nu-l considerase niciodată sadic pe Jared, dar se părea că el voia neapărat să o sâcâie acum la sfârșitul legăturii lor. Decise să fie cât mai ambiguă în legătură cu ce urmau să discute și să nu recunoască că egoismul lui o făcuse nefericită.

— Lyssa a adormit. Ăăă... cum e în tabăra de vară? Jared râse nervos. Instinctul îi spunea că ceva nu e în regulă cu Genna. El și iubita lui prințesă păreau a juca după scenarii diferite.

— Tabăra de antrenament! o corectă el.

— Oh, scuze. Cum merge?

— Nasol. Nu-mi place.

— Mm... ce păcat, zise ea fără pic de sinceritate în voce.

— E O.K.Niciodată nu mi-a plăcut în cantonamente. Avem un antrenor secund care se mai crede încă caporal în marină și un mijlocăș novice care se simte ca al doilea O.J.Simpson.

— Țsta e rudă cu Bart Simpson? zise Genna plictisită în aparență căci tot trupul îi tremura.

— Nu, nu e rudă cu Bart Simpson, zise Jared cu moralul tot mai scăzut. Genna nu vorbea deloc ca o femeie ce-și face planuri de măritiș. Poate că trebuia să fie mai convingător. Știi, mă bucur că ești acolo și ai grijă de Alyssa. Ești atât de bună cu ea!

— Asta îmi face plăcere, zise Genna, dar în sinea ei își spuse: „*Sper că nu începe acum vreun discurs de mulțumire*”.

— Ai fost o prietenă grozavă. Lacrimile începură să-i curgă pe pe obraz. Jared continuă:

— Cred că Alyssa te consideră ca pe o a doua mamă.

Adunându-și toate puterile, Genna încercă să pună capăt discuției.

— Jared, uite care e situația, nu cred că

are rost să mai discutăm.

— Nu?

— Nu. Sunt perfect conștientă că între noi nu mai e ce-a fost.

— Nu? Simți că se prăbușește. Oare înțelesese el greșit? Dar fusese atât de sigur...

— Și la urma urmei, așa ne-a fost și înțelegerea.

— Dar..." Nenorocitul ăla de târg"!

— Nu am nici un regret căci a fost o vacanță frumoasă.

— Genna, iubito, o întrerupse, nemaștiind ce să creadă. Pari a fi supărată.

— Ha! râse Genna isteric, oare de ce aș fi supărată?

— Întreabă-l de bilețel! sugeră Amy dându-i un ghiont. Aceasta se uită la ea furioasă.

— Păi... nu știu! zise el exasperat, punându-și punga cu gheață pe creștet. Pare a fi ceva în legătură cu bilețelul acela. Dacă n-ai fi dispărut în noaptea aceea, am fi stat de vorbă.

— Nici o problemă, strigă ea enervată. Știu și eu să citesc și am înțeles perfect mesajul. Nu e nevoie să mă înnebunești cu asta, Hennessy. Totul s-a terminat! Și nu vreau să mai aud de tine!

Pentru a doua oară în seara aceea, Jared rămase cu gura căscată în fața telefonului. Se simțea mult mai rău decât după cel mai dur antrenament. Pur și simplu era consternat. Nu știa ce făcuse rău, dar o pierduse pe Genna.

Genna o părăsi pe Amy în camera de zi, ignorând întrebările ei indiscrete. Ieși pe verandă și se așază într-un șezlong să privească stelele.” *Bravo, Hastings, ai gafat magistral de data asta.*” După cum se purtase, se putea considera norocoasă dacă Jared mai vorbea vreodată cu ea. Acceptase condițiile și nu avea nici un drept să se supere că el le respecta întocmai. Acum își pierduse nu numai inima ci și prietenul.

CAPITOLUL 13

— Aș vrea să nu fi acceptat propunerea ta, îi zise Genna lui Amy pentru a nu știu câta oară, în timp ce ajunseră cu mașina în fața stadionului Hawks-Riverside.

— Termină cu lamentările, zise Amy în timp ce arăta pașaportul ofițerilor de pază. Doar vrei să-ți îndrepti greșeala față de J.J., nu-i așa? Vrei în continuare să mai fiți prieteni, nu-i așa? Ei, acum ai ocazia.

— Dar te-a invitat numai pe tine, zise Genna în timp ce se juca cu funda roșie de la cutia cu prăjiturile adusă drept dar de

împăcare. Tot nu înțeleg de ce nu a venit Brian cu tine. Credeam că o petrecere cu echipa lui favorită e mai importantă decât o întâlnire de club. Amy opri mașina în fața unei intrări mai mici, sperând că Genna nu va observa numărul mic de mașini parcate acolo. Ce prieteni căpoși mai avea și ea, se gândi Amy. N-ar fi scos-o niciodată la capăt fără ea. Genna nu-și mai vedea lungul nasului iar Jared, ce s-ar face fără mine?

— Ți-am mai spus. În seara asta se reunesc să aniverseze ziua fondării clubului. Nu putea să lipsească.

Genna ieși din mașină și își netezi rochia de tafta violetă. O întrebă pe Amy:

— Ești sigură că nu suntem îmbrăcate prea elegant? Amy zâmbi, privindu-și pantalonii negri de mătase și bluza de lame auriu pe care le cumpărase grație generozității lui Hennessy.

— Înțelege că trebuie să facem impresie. Vor veni proprietarii echipei, sponsorii, ziariștii și o grămadă de gură-cască. Așa e în fiecare an, minți Amy. Nu citești niciodată rubrica de sport?

— Nu, răspunse Genna în timp ce deschidea ușa de oțel. Pătrunseră într-un hol imens cu mozaic pe jos.

Slavă Domnului, își zise Amy, dacă Genna

ar fi citit gazetele sportive ar fi știut că echipa *Hawks* nu face antrenamentele la stadion, ci într-o bază proprie lângă Neqington. Amy o porni înainte, urmată timid de Genna la un pas distanță.

— Sunt sigură că n-o să fie încântat să mă vadă, bombăni Genna, mușcându-și buzele. Ar fi sunat dacă...

— Asta pune capac la toate, cum ar fi putut să sune? Telefonul tău a fost deranjat patru zile. Se opriă în fața galeriei ce ducea spre terenul de joc. Genna era curioasă să vadă expresia de pe fața lui Jared când o va vedea. Tot ce putea spera era să n-o dea afară vreun bodyguard.

— Simt că mi se face rău.

— O să mi se facă mie rău dacă mai zici ceva. Genna se încruntă și privi de-a lungul coridorului. Nu se vedea absolut nimeni acolo.

— Ești sigură că petrecerea e în seara asta? Întrebă îngrijorată Genna.

— Poate că am sosit prea devreme, zise Amy. Așteaptă aici, mă duc să văd dacă nu e cineva în vestiar de la care să aflăm ce se întâmplă.

— Amy! ți-pă Genna îngrozită. Dar nu poți intra în vestiar! Dacă sunt bărbați acolo?

Amy rânji.

— Aș fi o norocoasă. Genna își ținu respirația, așteptând să audă țiپete dinăuntru.

Era însă o liniște perfectă. Se lipi cu spatele de peretele rece și o cuprinse un tremur, căci uitase că rochia are spatele gol. Nu știa ce era mai rău, să se gândească la faptul că Jared nu mai voia să fie prieteni, sau la filmul pe care îl văzuse zilele trecute în care un maniac își ucidea victimele într-un stadion asemănător acestuia. Ținea atât de strâns cutia de prăjituri în mână încât aproape că îi îndoi capacul. Oare ce naiba făcea Amy atâta timp?

Deodată ușa se deschise și i se păru că un vampir se repede spre ea. Țipă și ecoul o sperie și mai tare.

— Sunt doar eu, domnișoară Hastings, se auzi o voce groasă.

— Brutus! strigă Genna, rezemându-se de zid. Își simțea tot corpul moale ca o cârpă și inima îi bătea să-i spargă pieptul. Trase aer adânc în piept.

— Ce sperietură mi-ai tras! Se forță să zâmbească cu toată fața și se uită la el. Părul tuns punk îi strălucea și avea o verighetă de aur în ureche. Nici nu era prea mare diferență între el și un vampir.

— Îmi pare rău, zise el cu un zâmbet plat.

Dintele lui de aur luci palid în semiîntuneric. Dar ceea ce îi atrase atenția cel mai mult era faptul că Brutus era pus la patru ace într-un frac foarte elegant.

— Mamă, ce bine arăți în seara asta! Din cauza petrecerii, presupun.

El mârâi și îi oferì lui Genna brațul.

— Pe aici, te rog.

Cine ar putea să refuze o astfel de invitație? se gândi Genna, în timp ce Brutus o conducea înspre teren. Aruncând o privire neliniștită către vestiare, zise:

— Ai văzut-o cumva pe prietena mea Amy?

— Hmm... murmură el. Genna înghiți în sec. Chiar în momentul în care pășiră pe gazon, luminile de deasupra tribunelor se aprinseră. Nu erau puternice ca niște reflectoare, dar creau un efect de lumină difuză pe iarbă. În centrul terenului era așezată o masă de două persoane; pe fața de masă albă se găsea o veselă de porțelan cu tacâmuri de argint și pahare de cristal. O duzină de lumini albe, lungi și subțiri ardeau în sfeșnice de argint. În mijlocul mesei era un minunat buchet de crini. Genna era năucită. Brutus îi luă cutia cu prăjiturele din mâini și o așeză la masă, în acordurile unei melodii romantice. Apăru

Ottis în smocking și turnă șampanie în cele două pahare. Genna continua să fie uluită. Un singur lucru era clar: petrecerea era pentru o singură pereche din care ea reprezenta jumătate.

— Numele chelnerului este Stephen, zise Ottis cu o voce caldă. Specialitatea acestei seri sunt frigăruile.

— Și eu care credeam că o să mă aleg cel mult cu un hotdog, râse cam fără vlagă Genna.

— Dați-mi voi să vă atrag atenția asupra tablei de marcaj, domnișoară Hasting.

Uriașul panou electronic se aprinse într-o cascadă de lumină:

Bun venit la stadionul Hawks-Riverside sediul campionilor mondiali; Hartford Hawksll. Concomitent se anunță și la megafon ceea ce apărea scris pe ecran:

În seara aceasta -partida: Hastings contra Hennessy

Haide Hawks! Haide Hawks! Haide Hawks!

Fanii echipei Hawks îl salută pe cel mai bun fotbalist al Ligii J.J.Hennessy!!!

Genna se abținu să zâmbească când îl văzu pe Jared apărând în capătul

Gazonului. Realiză că el nu poate fi supărat pe ea din moment ce înscenase

toată chestia asta. Își dădea seama cât de dor îi fusese de el.

Jared purta o pălărie neagră trasă mult peste ochi și un costum argintiu cu croială italienească foarte la modă. Pe deasupra avea un pardesiu alb de mătase. Cercelul de argint din ureche îi strălucea la lumina reflectoarelor.

Și J.J. era emoționat la rândul lui. Dacă Genna terminase într-adevăr cu el? Dacă o să-l facă brută și o să-i dea cu florile în cap? Între timp apărură Brutus și îi luă pardesiul și pălăria.

— Bună frumoaso, zise el, așezându-se în față.

— Bună, răspunse Genna cu un zâmbet timid. Ce înseamnă toate astea?

— E o tactică. Vrea să te îmbuneze.

— Eu sunt cea care trebuie să-mi cer scuze, Jared. M-am implicat prea mult când știam că nu trebuie să o fac. Mi-era milă de mine și m-am înfuriat pe tine. Dacă poți să mă ierți, am putea rămâne măcar prieteni. Se abținea cu greu să nu izbucnească în lacrimi. Un pic mai stăpân pe sine, Jared se întinse deasupra mesei și o mângâie privind-o în ochi.

— A fost o mică neînțelegere.

— Da, știu.

— În legătură cu bilețelul pe care ți l-am lăsat.

— Hai mai bine să uităm de asta J.J.

— N-ai citit pagina a doua, zise el, sorbind delicat din șampanie.

Genna îl scrută suspicioasă.

— Nu era nici o pagină a doua, zise ea sec. Mi-am cerut scuze, ce vrei mai mult de la mine?

— Era scris chiar foarte citeț: „*Pe urmă ne putem lua inele de logodnă. Te iubesc.*

Jared.” Câteva secunde Genna rămase fără glas.

— E absurd, astea sunt baliverne, zise Genna indignată, gândindu-se că, dacă ar fi vrut să se căsătorească cu ea, ar fi avut o grămadă de ocazii să i-o spună. E o glumă la fel de bună ca o bombă atomică, continuă ea furioasă.

— Crede-mă, a existat o a doua pagină. Am scris-o cu mâna mea.

— Nu, nu-i adevărat. Și nu e nimic amuzant în asta.

— Genna, vreau să mă însor cu tine. De ce aș juca teatru?

— Pentru că... brusc o năpădiră lacrimile. Ești drăguț, Jared. Știu că te simți într-un fel obligat să faci asta pentru că suntem o echipă.

— Genna, iubito, te porți cam ciudat în ultima vreme. Ești cumva însărcinată, dulceată? Genna, palidă, rămase cu gura căscată, simțind cum o cuprinde un val de greață.

— Nu, Jared, zise ea cu o voce gravă, ridicându-se de pe scaun. Poți să fii liniștit.

N-o să te șantajez în nici un fel. Cu demnitatea unei prințese se îndreptă spre ieșire. Lacrimi de durere și furie îi înțepau ochii. Jared o ajunse imediat și o apucă cu mâinile de umeri.

— Dă-mi drumul, Hennessy! țipă ea, încercând să-l lovească în gambă.

Jared își feri picioarele și o lipi strâns de el.

— Genna, scumpo, ideea asta mi-a venit abia acum, îți jur că n-are nici o legătură cu cererea mea în căsătorie.

— Termină cu prostiile. Mai bine mor fată bătrână decât să mă mărit cu tine dintr-un sentiment de datorie.

— Și eu mai bine m-aș lăsa de fotbal decât să fac ce spui tu. Nu există decât un singur motiv pentru care vreau să mă însor cu tine, fiindcă te iubesc.

Făcu un pas spre ea și o mângâie. Părea atât de mică, fragilă, cu ochii ei cenușii plini de incertitudine. Jared simți că o să-i

explodeze inima de dragoste pentru Genna. O voia în brațele lui pentru totdeauna.

— Chiar crezi că a fost un simplu flirt? Chiar crezi că s-a terminat totul? O mângâie din nou tandru, temându-se de răspunsul ei.

Genna încercă să respire normal dar se părea că uitase cum să o facă. Oare chiar se înșelase asupra intențiilor lui Jared?

— Te iubesc, șopti Jared. Chestia cu flirtul a fost doar așa, ca să nu forța nota. Pe atunci nici măcar nu-ți plăcea de mine. Genna se uită sceptică la el. El zâmbi a la Jack Nicholson și Genna simți că-i tremură genunchii.

— Te iubesc, ți-am mai spus-o.

— Mi-ai spus-o în pat, dar...

— Ți-am spus-o tot timpul, nu numai când erai fierbinte sub mine.

— Jared! Ea se înroși ca un rac și se uită cu coada ochiului la Ottis și Brutus care stăteau pe o bancă câțiva metri mai încolo.

Chicotind, Jared începu să o sărute pe față și pe gât.

— Ei, ia spune-mi, domnișoară educatoare, te măriți cu mine?

— Nu știu, zise Genna sobru, fără să răspundă la mângâierile lui. Nu-mi iese din cap că ăsta e aranjamentul lui Amy. Ai apărut cam repede cu cererea ta în

căsătorie.

J.J. Îi zâmbi șiret.

— Uite ce e, sunt un tip extraordinar, dar nu m-aș căsători cu cineva doar ca să îmi îmbunătățesc reputația. Am vrut să fiu normal numai ca să fiu aproape de tine.

— M-ai cam tras pe sfoară, zise ea simțind cum o cuprinde bucuria. Ar trebui să te strâng de gât, zise ea înghiontindu-l.

— Au! îmi place când devii violentă.

— Și tu ești la fel de pervers. Se întoarce să plece, dar Jared o prinse în brațe și îi sărută lobul urechii.

— Dar mă iubești așa cum sunt... nu-i așa?

— Cred... că poți să sperii.

— Deci, te măriți cu mine?

— N-am spus asta.

— Ei hai, Gen. Eu te iubesc. Ai mei te iubesc. Câinele meu te iubește. Fratele meu e preot. Asta o să ne scutească de ceva cheltuieli. Și... a existat într-adevăr pagina a doua. Jur pe ce am mai sfânt.

— Și unde e?

— Am lăsat-o pe birou împreună cu prima pagină și cu cecul tău.

— Cred că încep să înțeleg. Biroul ăla al tău ar trebui declarat zonă minată.

— Promit să-i dau foc dacă spui da.

— Am putea să-l aducem pe tatăl tău să-l

arunce în aer.

El râse ușurat, simțind că ea simțind că ea o să spună „da”

— Înțeleg că m-ai cerut în căsătorie pe o bucătică de hârtie. Cam jalnic.

Jared plecă ochii rușinat. Câteva clipe mai târziu, chelnerul le aduse o tavă cu mâncăruri acoperite.

— Asta e într-adevăr ceva special. Amy a avut dreptate.

— Încă n-ai văzut nimic.

Făcu un semn cu mâna către tribuna centrală. Tabela de marcaj se aprinse și la difuzoare se auzi melodia *Lasă-mă să te iubesc*. Desene animate cu miri și mirese apărură pe ecran, apoi:

Genna, te iubesc mai mult decât o zi de vacanță

Te iubesc mai mult decât orice trofeu

Te iubesc mai mult decât berea mea favorită

Te iubesc!!!

O figură animată, reprezentând un jucător de fotbal apăru pe ecran, dând din umeri și chicotind. Apoi apăru:

Vrei să fii soția mea?

Vrei să facem o echipă pentru tot restul vieții? Spune: Da! Da! Da!!!

Genna își apăsa obraji cu mâinile căci îi

apăruseră lacrimi în ochi. Privi întregul aranjament: stadionul, masa, tabela de marcaj, prietenii lui Jared. Și mai ales Jared, atât de emoționat. A avut ceva probleme cu el, dar cu atât mai mult îl va iubi de acum înainte. Zâmbetul acela extraordinar îi apărui lui Jared pe buze.

Ochii îi străluceau precum safirele.

— Te previn că o să-ți aduc aminte de momentul ăsta ori de câte ori o să mă contrazici. El o luă în brațe și o mângâie ușor.

— Hai, Genna, spune da.

Era într-adevăr irezistibil. Și incorigibil. Și îl iubea cu toată ființa ei, chiar dacă era cam trăznit. Îi zâmbi tandru.

— Cred că va trebui să accept. Doar formăm o echipă și coechipierii trebuie să fie împreună, nu-i așa?

— Sigur că da, zâmbi el.

— Și suntem destul de buni ca echipă, nu-i așa? Cu un zâmbet drăgăstos, Jared se aplecă și îi sărută vârful nasului.

— Suntem invincibili.

— Și cei mai buni!

SFÂRȘIT